Anul XIV nr. 2 (631) 13-19 ianuarie 2004
20 + 4 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAŢAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Lista lui Secu a ajuns la Ristea lui Priboi!

Săptămîna aceasta, securiştii de la literele O-S

Ristea Priboi, Nicolae Pleşiţă, Aristotel Stamatoiu şi încă 112 securişti vă aşteaptă din nou. Dar nu la colţul străzii, ci în ultimul număr al *Listei lui Secu.* Lîngă aceşti bravi bărbaţi, o tovarăşă care-şi turna soţul la Securitate sperînd că astfel va primi un loc de muncă mai bun, pentru ea, şi un loc de muncă silnică mai sigur, pentru el.

Cu ajutorul a două fete de treabă şi al unui singur bec roşu,

Poliţiştii ialomiţeni au reuşit să înşurubeze şi ei ceva

Nu degeaba i se zice poliţistului organ. Iată: organul ialomiţean Iulian Militaru, şeful Poliţiei Rutiere din judeţ, este vorbit de oameni pe la colţuri că, împreună cu alte organe judeţene grele, a ajutat două fete să ia carnetul auto pînă ce fetele s-au umplut de vînătăi şi de plăcere. Ştim deja că vreţi amănunte picante. Există. Bucuraţi-vă!

Pagina 10

Secera şi ciobanul: spectrul politic s-a îmbogăţit cu un partid de

EXTREMĂ STÎNĂ

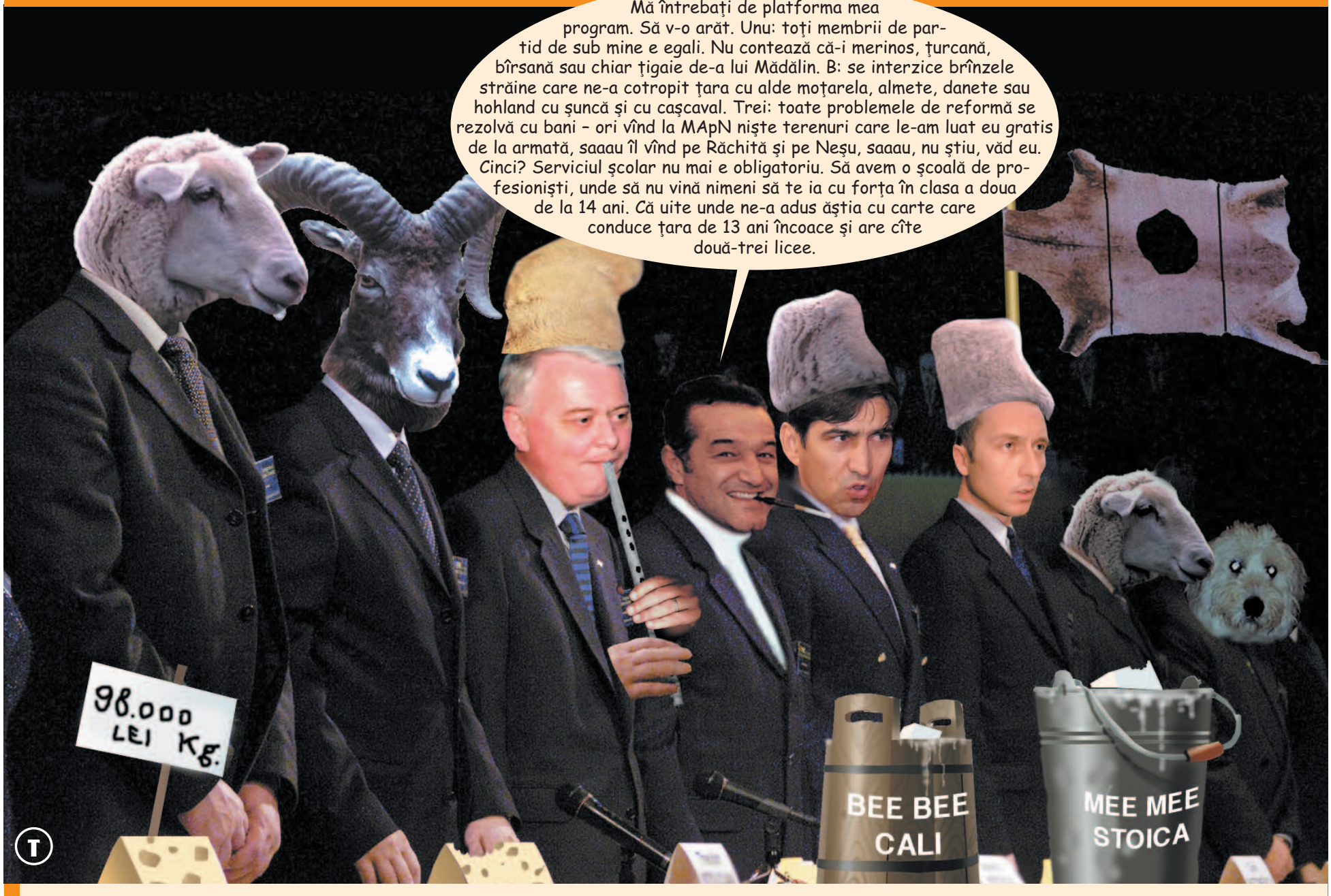
Mă întrebaţi de platforma mea program. Să v-o arăt. Unu: toţi membrii de partid de sub mine e egali. Nu contează că-i merinos, ţurcană, bîrsană sau chiar ţigaie de-a lui Mădălin. B: se interzice brînzele străine care ne-a cotropit ţara cu alde moţarela, almete, danete sau hohland cu şuncă şi cu caşcaval. Trei: toate problemele de reformă se rezolvă cu bani – ori vînd la MApN nişte terenuri care le-am luat eu gratis de la armată, saaau îl vînd pe Răchită şi pe Neşu, saaau, nu ştiu, văd eu. Cinci? Serviciul şcolar nu mai e obligatoriu. Să avem o şcoală de profesionişti, unde să nu vină nimeni să te ia cu forţa în clasa a doua de la 14 ani. Că uite unde ne-a adus ăştia cu carte care conduce ţara de 13 ani încoace şi are cîte două-trei licee.
98.000 LEI Kg.
BEE BEE CALI
MEE MEE STOICA

Sub deviza „Totul pentru la ţară", Gigi Becali se visează în poziţia de preşedinte de club şi premier după modelul său preferat „Berbeclusconi"

Noi îl îmbătăm mangă pe Celsius

Conform OUG 99/2000, în zilele în care temperatura atinge –20 grade C, angajatorii sînt obligaţi să distribuie personalului din punctele de lucru ceai fierbinte. Într-una din zilele trecute, la secretariatul Senatului s-a primit următorul telefon: „Aloo... eu sînt! ...Cum adică, hîc, cine e eu? Eu sînt cine sînt eu... Ahaa, matale vrei să mă-ncur... hîc... ci! Ce se-ntîmplă, ăstaaa... m-am uitat acu' cîteva minute la nasul meu şi arăta în minus, hîc, nişte grade... Pardon! Car' va să zică, în cornfo... în corfom... în aia cu legea, dumnea'stră tre' să îmi asiguraţi gradele în minus... De-aia vin şi zic... da' ce zic eu vin... cel puţin vodcă sau coniac şi zic: noi pe frigu' ăsta nu bem nimic? Părerea mea...“

Alcoolea Băutu

Aşezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacţie: Marius BORŢEA
Redactor-şef: Doru BUŞCU
Trebi juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: Marius DRĂGHICI
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-şef adj.: Liviu MIHAIU
Şef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Şef Birou Distracţii-Amuzament: Viorel MOŢOC
Dragoş MUŞAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacţie: Dan STANCIU
Birou Investigaţii: Iulian TĂNASE
Şef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Reporteri: Alexandru CĂUTIŞ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU
Şef Secţie Moravuri Uşoare: Dragoş VASILE
General Manager: Sorin VULPE
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Marketing Director: Alexandru ULEA ulea@catavencu.ro
Promotion Manager: Delia DRĂGUŞIN delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCICIUIONIŢĂ laura@catavencu.ro
Traffic Manager: Roxana BODEA roxana.bodea@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MIŢĂ

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – director publicitate 021 305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu
ADRESA REDACŢIEI: Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat Certificatul de Audit pentru revista *Academia Caţavencu* în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, şmenuri, şuşanele

99 85% din mandatele de ascultare cerute formal Procuraturii sunt din partea fostei doişunsfert, actualmente 0962 (unitate ce-ar trebui să se ocupe cu afacerile interne ale Ministerului de Interne), ceea ce-nseamnă că Poliția română este ori cea mai supravegheată, ori cea mai coruptă din zona asta a Balcanilor. În cazul în care cad cele două variante, mai rămâne una singură: poliție politică, fapt remarcat și de Larry Watts cu ceva vreme în urmă. Informațiile de pe aceste telefoane se duc – unde în altă parte? – în fața unor oameni politici de rang înalt pentru a fi folosite pentru sarabanda politico-financiară.

999 Octav Cozmâncă s-a supărat pe bună dreptate când un cotidian a preluat bârfa de o ureche din această rubrică aici de față, prin care se presupunea că președintele executiv a participat la vânătoare și ar fi scăpat din greșeală un foc de armă în inghinala lui Ilie Sârbu. Din păcate, s-a supărat pe purtătorul acestei infromații-purice și nu pe cel care a lansat-o (sursa vie), care este mai aproape decât își închipuie de domnia sa și care a încercat să joace o festă „idioților din presă“. Apropo de mințile jucăușe de la centru, Nietzsche avea o vorbă: *când privești un abis în ochi, și abisul va sfârși privindu-te în ochi pe tine.*

3. La Universitatea-fantomă ilegală din Băile Herculane condusă de un securist deconspirat la poziția 79 de către „Lista lui Secu“ din *A.C.* (nr. 50 din 16-22 dec.), colonelul Ion Bodunescu (aflat într-o rețea de securiști și oameni politici-informatori PSD), mai lucrează și alții de teapa lor cum ar fi procurorul general de pe lângă Curtea de Apel Timiș, Petru Dungan, și alte nume grele din Justiția timișoreană. Cât despre colaborarea cu Securitatea, atât vă spunem: la Universitatea din Herculane, sprijinită de Iosif Armaș și fostul securist Ureche, este un întreg club cu tendințe exclusiviste.

999 Cazul profesoarei Cristina Sebastian, agresată sexual de către directorul Liceului „George Enescu“, Iulian Levenţiu, a ajuns pe masa ministerului, dar nu acolo unde trebuie, ci la prietenii de familie ai directorului, adică pe masa inspectoarei generale Nedelcu. Ba mai mult, un alt prieten de-al directorului este nimeni altul decât șeful de protocol al președintelui Iliescu, Dumitru Honciu (a cărui fată a absolvit liceul „G. Enescu“), vârât în nenumărate acte de pile, cunoștințe și relații dubioase, fapt care-l face pe directorul Levenţiu „nejudecabil“ de către vreo instituție a Statului. Bunăoară, și alți doi miniștri ai Educației (Marga și Andronescu) au fost „ocoliți“ în încercarea de a-l ancheta pe directorul Levenţiu și în alte cazuri, cum ar fi violența împotriva elevilor despre care s-a scris deseori în presă.

Domnu' Năstase, nu ştiu ce să mă mai fac cu băieţii mei de la UM 0962. Le-am zis să mă asculte conştiincios şi, dom'le, ce-au înţeles ei?! Mă ascultă şi pe mine, şi pe nevastă-mea, şi pe prietenii mei, de-au terminat toate casetele din magazie.
DJ Rus şi DJ Bombo, liderii partidului cu cei mai mulţi ascultători

99 Paul Neamțu e deputat PSD de Iași și protejatul lui Solcanu în partid. Cu un asemenea nume în spatele lui, Neamțu ar trebui să fie un pesedist cu viață liniștită. Dar nu e, pentru că tot în spatele lui au mai apărut, recent, câteva nume de rezonanță nu tocmai liniștitoare. De rezonanță rusească, mai exact, sau, ca să fim exacți până la capăt, de rezonanță rusească cu mulți mușchi. Se pare că Neamțu are niște datorii neplătite în Transnistria, la Ribnița, și știți cum se-ntâmplă în cazurile astea: dacă nu se duce muntele la datorie, vine ditamai muntele de recuperator rus la datornic. Pentru mai multe amănunte pe marginea acestei povești, vă dăm întâlnire în următorul număr al *Academiei Caţavencu*.

Acciduzzu

Legendă
9 *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
99 *bârfă cu parfum de credibilitate*
999 *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Eugen Bejinariu (secretar general al Guvernului): „Farmaciile nu sînt deasupra tuturor.“

„Bună dimineața! Împreună cu **domnii** miniștri Gabriel Oprea și **domnul** Mihai Tănăsescu, astăzi vom analiza (…).“

CATEGORIA
HEGEL DIN PSD

Rodica Stănoiu (ministrul Justiției): „Hegel vorbește, la rîndul său, despre separarea puterilor în stat, făcînd o critică a modelelor anterioare epocii sale privitoare la această separare. Teoria sa susține independența puterilor, însă nu o independență absolută, și în nici un caz o stare de opoziție între puterile statului.“

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Ion Iliescu (președintele României): „Nu era posibil ca eu să devin secretar general al PCR pentru că în fruntea partidului nu putea să fie un intelectual.“

Gigi Becali (președintele Partidului Noua Generație): „Atuurile mele politice sînt imaginea, numele meu, inima și sufletul care bat pentru țară, patriotismul și naționalismul care îmi curg prin vene. Nu voi candida decît la ce știu că sînt capabil. La Președinție, dacă nu pot, nu mă bag. Nu sînt tentat nici de Primărie, ci doar de Parlament.“

CATEGORIA
DIN PUŢUL JIGNIRII

Miron Mitrea (ministrul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului): „Traian Băsescu ar trebui să fie realist și să țină cont că, în acest moment, poate să ajungă cel mult vicepreședintele organizației de București a PNL.“

CATEGORIA
NIMIC PLUS ULTRA

Traian Băsescu (președintele PD): „Dacă populația va dori să fiu nimic, atunci voi fi nimic.“

CATEGORIA
PRIMAR FIIND, SECTORUL 5 DESZĂPEZEAM

Marian Vanghelie (primarul sectorului 5): „Ca atare, cînd este nevoie se iese, cînd nu este nevoie se stă nonstop.“

Vreau să ştiu de ce i-aţi pus nota 4 în teza de geografie elevului Vanghelie Marian... Cum?! A scris că sectorul 5 e în judeţul Bucureşti!? Hmmm... E o idee genială, duduie. Declarăm Bucureştiul judeţ, că prefect îl avem pe Grecea. Deci Bucureştiul nu mai e oraş, deci Băsescu nu mai are servici. Bravo, Mariene, mînca-te-ar mama de precoc, hai de-aici, să nu-ţi altereze şcoala gîndirea politică.
Marian Vanghelie, care crede că bacul se ia numai de la Călăraşi la Ostrov şi de la Brăila la Ghecet, şi Simona Marinescu, care a trecut de la marinarii lui Băsescu la militarii din Afganistan

CATEGORIA
BARONUL E ROTUND

Dumitru Sechelariu (primarul Bacăului): „Adică mama domnului Copos a fost mai inspirată decît mama domnului Sechelariu? Am eu față de copil neterminat sau de om care nu e inteligent?!“

Dan Ioan Sipoș (președintele Consiliului Județean Timiș): „Sînt demnitar de stat și pot să mă duc cu mașina de serviciu unde vreau.“

Întunericitul

Medicina, boală grea

Banca de țesuturi și urzeli

Dacă nu ar fi ajuns ministru, probabil că, acum, Mircea Beuran ar fi continuat să-și consolideze, la UMF „Carol Davila“, o carieră universitară bazată pe falsuri, plagiat, minciuni. Ar fi fost un vîslaș oarecare în barca rectorului Laurențiu Mihai Popescu, cel care, prin funcțiile sale, și propune Comisiei de la MEC titluri și grade didactice, și le aprobă, ca membru al acesteia. Nu se știe unde s-a scurtcircuitat toată relația lor de prietenie încît s-a ajuns să se facă din plagiat un capăt de țară și să i se desfacă acestuia contractul de muncă la UMF. Poate pentru că Beuran a fost apărat de Eugen Simion, prieten cu Maya Simionescu, inamica de-o viață a lui Laurențiu Mihai Popescu? Dar și mai de neînțeles e revenirea la sentimente mai bune, la ștergerea cu buretele a tot ce a fost și reîncadrarea lui Beuran la catedră! Gurile rele spun că, între timp, s-a întîmplat ceva cu deblocarea unui credit de un milion de dolari pentru Banca de țesuturi visată și vizată de profesorul de biologie celulară Laurențiu Mihai Popescu! Cum profesorul cu pricina e și senator PSD, îi vom servi una din legile lui Murphy care taxează pentru ezitări: „Un politician onest este acela care, după ce a fost cumpărat, rămîne cumpărat“.

Pe Beuran îl scoate curat o Lege a lui Murphy

Presa a dat o știre conform căreia, pentru că editurile cărților plagiate de Beuran & Co. nu au depus plîngere, gata, plagiatorul e scos basma curată. E adevărat, Legea dreptului de autor din România (în consonanță cu variantele occidentale) stipulează că, dacă nu se plîng deținătorii dreptului de autor, plagiatorul rămîne nepedepsit. Da, dar tot plagiator rămîne. Nu intră la pușcărie, nu e amendat, nu plătește despăgubiri. Dar rămîne, în continuare, un plagiator, cu tot ce decurge din asta. Nu va fi recunoscut ca autor al Ghidurilor plagiate și, deci, ele nu pot conta în CV. Așa că nu i se poate da înapoi titlul luat prin infracțiune, oricîte servicii ar aduce partidului, fruntașilor lui și doamnei Nina Iliescu! O singură lege îl absolvă pe Beuran de plagiat, dar ea nu e în Codul Penal, e în corpul de legi ale lui Murphy: „A fura idei de la cineva este plagiat. A le fura de la mai mulți este cercetare“. Cum Beuran a plagiat două ghiduri, e clar!

Aparatul respirator a fost rechiziționat de armată

Lăsînd gluma la o parte, buba sistemului sanitar e mare. Cangrena impostului se întinde tot mai mult, ea începe chiar de acolo de unde pornesc, spre sistem, cei mai mulți medici, de la UMF „Carol Davila“ din București. Ca să vedeți cam cum a fost posibil cazul Beuran, bazat pe furt intelectual și plagiat, vă vom ilustra cu exemple din alt domeniu modul în care se monopolizează un domeniu, cum se creează culoare pentru „băieții buni“ și cum sînt eliminați cei care nu se dau pe brazdă. Vom lua exemplul generalului de brigadă profesor universitar dr. Teodor Horvat. Atenție, se scrie fără h, se spune că sub forma Horvath ar fi semnat doar o cerere adresată ministrului Sănătății Barany ! Iată cum

Și, dacă vreți să știți, am plagiat după manualele alea franțuzești numai pentru binele bolnavului. Ce, era să zic tot felul de prostii după mintea mea, să moară bietul pacient pe masa de operație?

Mircea Beurică și Ionel Blănculete, două plagiate după fabula „Tusea și junghiul“

își descrie modelele și cariera într-un interviu acordat revistei *Viața medicală*: „*Un reper pentru mine este și dl. prof. dr. Corneliu Dragomirescu, prorector al UMF «Carol Davila»… Nu uit cînd m-a chemat în 1993, în 30 septembrie, spre a-mi încredința disciplina de Chirurgie toracică. Este și cel cu care m-am sfătuit în decursul a aproape zece ani de carieră didactică pentru a ieși la lumină din multe situații delicate. Doar știți ce lupte se dau pe linie universitară!*“. Așadar, profesorul Dragomirescu i-a încredințat, ca pe un sceptru, ca pe ceva din grădina lui, o disciplină universitară medicului primar Horvat de atunci. Nu concursuri, nu competențe, pur și simplu o strîngere de mînă și, gata, ai disciplina, e a ta, faci ce vrei cu ea! O luăm de la moșul Coman, profesorul titular de pînă atunci! La acea oră Teodor Horvat nu avea publicat nici măcar un articolaș despre chirurgia toracică! Cît despre luptele de pe linia universitară, nu e vorba doar despre o deformare profesională, ca medic militar! Profesorul Teodor Horvat chiar poartă lupte cu toți cei care nu îi convin și-i deranjează planurile!

Lauda de sine la CV dă bine!

De altfel, ca să-și alcătuiască o brumă de fișă profesională, Teodor Horvat a început să publice tot felul de lucrări. Una, care nu are de-a face strict cu chirurgia toracică, se numește *Autotransfuzia operatorie* și a apărut, în anul 2000, la prestigioasa editură medicală Trefla! Lucrare prezentă și cu titlul *Recuperarea sîngelui în chirurgie* ca un capitol într-un volum colectiv și, mai înainte, *Autotransfuzia intraoperatorie,* în alt volum colectiv. Și, iată, la CV figurează trei titluri! De altfel, pentru a urgenta trecerea de articole în CV, Horvat a inventat o revistă, *Jurnalul de chirurgie toracică*, la care e redactor-șef și unde publică tot ce vrea! O dovadă că această publicație nu e luată în serios e neindexarea ei în Medline, bază electronică de date care inventariază toate aparițiile serioase din medicină. În fișa care însoțește interviul din *Viața medicală,* Teodor Horvat a enumerat ca patent înregistrat la OSIM „sternocondoplastia cu autotransplant cartilaginos“, o operație care nu numai că nu e a lui, dar nici măcar nu e nouă, e deja o operație „istorică“, nepracticată, în prezent, în țări civilizate datorită efectelor secundare. Un bun specialist în domeniu ar recunoaște, și în alte operații date ca „invenții în curs de înregistrare“, variante ale unor operații comune. Am notat cîteva din rezervele posibile la dosarul științific al lui Teodor Horvat, om cu un parcurs universitar demn de invidiat, care a ajuns de la statutul de medic primar pînă la cel de profesor universitar în doar zece ani, fără să fi scris nici o carte de chirurgie! Ce contează rezervele altora, contează părerea ta despre tine. Ca exemplificare, un alt pasaj din același interviu: „Se spune că ați fi chiar cel mai bun la nivel național…“ „Așa o fi și mie nu-mi place să contrazic!“

Un dosar bine „operat“

Acum, că am creionat fișa celui care a primit în dar disciplina de Chirurgie toracică, să vedem cum își pregătește el omul căruia, la rîndul său, să i-o predea. Este vorba de doctorul Ioan Cordoș, mîna sa dreaptă, care, asemenea mentorului său, nu trebuie neapărat să îndeplinească toate criteriile legale pentru a ocupa un post. Acela de șef lucrări chirurgie toracică la clinica de chirurgie toracică numărul 1 din Institutul de Pneumofiziologie „Marius Nasta“ din București. Pentru a i se crea un culoar, s-a umblat pînă și la fișa de acte necesare. Cum doctorul Cordoș avea o altă specializare, chirurgie generală, pur și simplu nu s-a cerut și adeverința de medic specialist pentru dosar! S-au cerut diploma de bacalaureat, diploma de absolvent de medicină și diploma de medic primar. Că prea sărea în ochi specializarea neconformă cu concursul a doctorului Cordoș! Etapa următoare după specializare este primariatul. Doctorul Cordoș nu devine, cum ar fi fost normal, medic primar chirurgie generală, ci medic primar chirurgie toracică! Și, deși se cer zece ani între intrarea la rezidențiat și acordarea titlului de medic primar, Ioan Cordoș, intrat la rezidențiat în 1990, devine, prin ordinul MS din 18.08.1998, medic primar chirurgie toracică! Și acest început de „culoar“ va fi continuat cu depunctarea contracandidaților, în cazul concursului despre care vorbim, dr. Nicolae Galie și dr. Boris Coman, nimeni altul decît fiul profesorului Coman căruia i s-a „luat“ disciplina de Chirurgie toracică.

Punctele vorbește!

Cum poți să-i lucrezi pe stimabili? Păi, de pildă, dr. Nicolae Galie a fost picat la proba didactică, deși are nouă ani de experiență în învățămîntul superior! Este un caz unic în istoria UMF! Pentru a face așa ceva, evident, s-a recurs la diverse trucuri și la întrebări aiuritoare de tip „care este diferența imagistică dintre chistele hidatice pulmonare și cele din Argentina?“. După proba didactică a mai rămas de eliminat un singur candidat, drept pentru care s-a trecut la punctarea dosarelor. Deși au fost examinate separat, candidatul Boris Coman a primit, de la fiecare din membrii comisiei, 2.107,14 puncte, iar Ioan Cordoș a obținut, la fel, cîte 2.947,46 puncte! De ce a fost eliminat dr. Galie din concurs înainte de analiza dosarelor? Pentru că era de nebătut aici. La un alt concurs pentru șef de lucrări, ținut cu șase luni mai tîrziu, la o altă catedră din UMF, analizîndu-se dosarul, candidatul Galie a obținut, de la cei trei membri ai comisiei, 4.193, 4.211 și, respectiv, 4.205 puncte! Dublu față de candidatul Cordoș!

Am evitat cît am putut detaliile ce țin de medicină, de operații și subiecte științifice pentru că nu sîntem o revistă indexată de Medline! V-am făcut cunoștință cu doar o parte din metodele mafiei medicale din România, ca o mică explicație a haosului care se manifestă acum în Sănătate. Ca să nu vă întîlniți cu aceste aspecte, vă urăm să fiți sănătoși!

Biroul de Investigații

fincă

Palincă de Bihor și Cozmâncă de control

Nici Adrian Năstase nu poate să ne contrazică: filiala bihoreană a PSD e un dezastru. Și nimeni din echipa sa nu l-a rezolvat. Cînd s-a ițit scandalul cu Adrian Tărău, fiul prefectului de Bihor, mare traficant de petrol, toți cei de la centru au dat bir cu fugiții. Cînd au fost ziariștii mituiți cu un milion de lei în plic, de Crăciunul trecut, Gușă a ordonat mucles. Ioan Mircea Pașcu, delegat de București să se ocupe de zona Bihorului, nu poate să așeze lucrurile, sticlele de whisky și servietele trimestriale cu de-ale buzunarelor reducîndu-i elanul. Lucrurile nu mai pot însă continua așa. Drept pentru care, pe 19 ianuarie, va ateriza la Oradea Tavi Cozmâncă, zis „Pacificatorul”, care are drept misiune instalarea în fruntea filialei a unui om dintr-o curte racordată la un izvor al minunilor financiare.

Badigarzi din toate țările, uniți-vă!

Un ministru clujean specializat în probleme de organe interne ar trebui să afle ceea ce știe tot SRI-ul, care investighează în prezent existența unor legături stranii între fostul secretar de stat în Ministerul Justiției, musiu Mocuța, și președintele unei asociații a bodyguarzilor din Europa, denumită IBSSA, pe nume Popper. Cică organizația aceasta cu ramificații în toată Europa ar fi, de fapt, un cuib de afaceriști bine plasați în structurile politico-economice din mai multe țări. Vă livrăm cîteva nume de rezonanță: Dan Gheorghe, general de Securitate, un președinte de federație de karate, un fost premier al României, niscaiva procurori. Ideea de bază e că în spatele acestei IBSSA se află mai multe firme de detectivi și de protecție și pază din România care ar suplini munca serviciilor secrete, gen SRI, SIE plus cele care or mai fi prin bătătură. Suplinire pe bani, firește.

Geoană vrea să-ntoarcă mortul de la senatul american

O știre de presă aproape timidă relata că Mircea Geoană va face demersuri pentru ca Europa Liberă să se mute la București. Asta în timp ce biroul de aici al postului se închidea, fizic, cu inventarul mobilierului și toate cele, iar secția română de la Praga mai emite, în stare de avarie, jumătate de oră pe zi. Ceea ce a susținut Mircea Geoană seamănă cu o laudă electorală, deși relațiile sale cu Thomas Dine, președintele RFEL, sînt foarte bune, de prietenie, chiar. Dar Geoană a luat această inițiativă, probabil, cînd și-a dat seama că solicitarea lui nu va avea urmări și că PSD-ul nu va mai fi criticat de un post de radio străin în limba română! Mircea, nu te mai face că lucrezi!

Platon și Aristotel
ascultînd la RFEL

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

DACIANA SÂRBU: „Glumele și speculațiile cu ouăle lui Năstase sper să le gustăm mai tîrziu“

De după Crăciun încoace, secretarul de stat Daciana Sârbu își petrece zilele în spital. Ilie Sârbu, tatăl ei și ministrul împușcat al Agriculturii, a ieșit din faza critică. Dar tot în reanimare stă. Daciana Sârbu, printre presari, zvonuri și glume.

Reporter: Știți adevărul despre vînătoare?

Daciana Sârbu: Știu că s-a împușcat.

Rep.: Dar de unde știți că n-a fost împușcat?

D.S.: Știu ce mi-a spus el. Dacă în 27 de ani nu m-a mințit, presupun că nu avea nici un interes s-o facă acum. Oricum, adevărul este relativ și ceea ce m-a interesat a fost ceea ce a fost după.

Rep.: Cum adică adevărul e relativ?

D.S.: Era important să știu ce s-a întîmplat, dar nu mi-am imaginat că a fost un complot, sau că l-au împușcat teroriștii. Are o pasiune, ca toate pasiunile, aceasta te costă, fizic, moral... a fost un accident pînă la urmă.

Rep.: Un accident prostesc al unui om care știa să vîneze.

D.S.: Facem greșeli oricît de profesioniști sîntem și plătim pentru acestea.

Rep.: Scenariile din media au mers departe. Cum e posibil ca de la o distanță așa de mică să nu zboare ministrul în aer?

D.S.: Ăsta-i talentul românului în a exagera. Pînă la urmă este omul Sârbu cu suferința lui. Nu sînt expertă, nu am făcut trasee, calcule, dar cred că el mi-a spus adevărul.

Rep.: În absența unor dovezi sau ieșiri oficiale, a fost un spectacol al presei.

D.S.: A fost de neimaginat. Pînă la urmă, important nici nu mai e accidentul, ci scenariul. Sigur, era demnitar. Dar a făcut un lucru ce-l făcea de multe ori, iar accidentul a fost în concediu. Deci, era om ca toți oamenii.

Rep.: Ați fost dusă de nas ca și presarii?

D.S.: Prima oară mi s-a spus că a fost împușcat. Apoi, am vorbit cu el și el mi-a spus în ce zonă era rana. Și m-am mai liniștit în această fază, fiindcă am vorbit cu el. Spre mulțumirea mea, am reușit să-l țin departe de toate scenariile posibile și să-mi păstrez calmul. Fiindcă s-a ajuns în așa hal încît să mi se publice interviuri pe care nu le-am dat. Dar asta e, ca persoană publică, acestea sînt riscurile. Fiecare alică din piciorul tatălui meu venea, conform ziarelor, dintr-o altă pușcă: ori Talpeș, ori Năstase. A fost un spectacol ce m-a afectat.

Rep.: Dar acest spectacol n-a pus la îndoială spusele tatălui dumneavoastră?

D.S.: Eu cu tatăl meu am o relație specială și nu i-am pus niciodată la îndoială spusele. Pentru mulți aceste detalii erau mai importante decît starea lui. Pentru mine era importantă starea lui.

Rep.: Participanții, Năstase, Talpeș, politicienii, nu și-au asumat această întîmplare.

D.S.: Nu știu ce au gîndit. A fost mai importantă starea lui și nu declarațiile de presă. Era un lucru pe care-l făceau în mod obișnuit.

Rep.: Obișnuit, dar sportul e elitist!

D.S.: Nu e adevărat, cine are această pasiune, o practică.

Rep.: Năstase a impus-o ca, vezi, dom'le, blazon.

D.S.: Dacă n-a vînat Constantinescu, nu cred că vînătoarea a fost inventată după 2000. E pasiunea lor. Tatăl meu mergea cu tatăl lui la vînătoare. Nu poți să-i reproșezi că prietenii și colegii de partid au o pasiune și că au ales un anume moment de recreere.

Rep.: Nici acum nu au ieșit în față să spună: dom'le, s-a întîmplat!

D.S.: A spus tatăl meu, e suficient. Cu toții erau acolo pentru un lucru obișnuit pentru ei și cred că au voie să nu fie trași la răspundere pentru lucruri obișnuite... nu era nimic ascuns, nu erau în ilegalitate.

Rep.: Dar l-au luat cu elicopterul, măcar?

D.S.: Nu, a fost transportat la Tîrgoviște pentru primele îngrijiri, apoi adus cu ambulanța pînă-n București. Nu la Los Angeles.

Rep.: A fost tratat ca un ministru?

D.S.: Sîntem oameni, în fața lui Dumnezeu nu avem nici un atu. El și acum este în reanimare, pînă la refacere.

Hello,
Sir, sînt Daciana
Nu-s nici lady, nici Diana
De mică pupam icoana
Cînd cînta tati în strana
De acum, îl doare rana
Că a vrut s-aducă hrana
Din vînatul cel cu blana
Hello, Sir, sînt Daciana.
Daciana, fata popii Sârbu, prezentîndu-și scrisorile de acreditare în fața unui diplomat care seamănă cu Victor Ponta

Rep.: A vînat de Crăciun, în zilele alea cînd doar Ceaușescu a fost împușcat!

D.S.: Eu am avut un Crăciun cu părinții mei. 25, 26, chiar pe 27 am stat împreună pînă cînd tatăl meu a plecat la vînătoare. Era a treia zi după Crăciun. Haideți, aici să-i lăsăm pe cei ce-au amintit asta să dea cu pietre. Cel mai bine. Ar trebui să mă întrebați dacă mi-a stricat Crăciunul. Nu, eram cu ei de Crăciun. Puteți să mă întrebați dacă mi-a stricat Anul Nou. Am fost cu ei. Și el mergea spre bine. Uite, un ziarist m-a sunat și m-a întrebat unde îmi fac Revelionul, în ce destinație exotică...

Rep.: Îl mai lăsați pe tatăl dumneavoastră la vînătoare?

D.S.: I-am spus că nu vreau să mai aud de așa ceva, dar de fapt știu și eu că nu poți să-i spui unui om cu asemenea pasiune și știu că el va merge în continuare și mi se pare corect. S-a întîmplat, noroc că n-a fost mai rău.

Rep.: Cum ați văzut, ca fată a lui, rănirea într-o zonă delicată?

D.S.: Să știți că rana de la picior e mai gravă. Cealaltă e ca oricare. Așteptăm vindecarea tuturor. Glumele și speculațiile cu ouăle lui Năstase sper să le gustăm mai tîrziu.

Rep.: Poate sînteți prea mică pentru un război așa mare... Năstase a tras în Sârbu.

D.S.: Nu. Toți ducem un război cu viața și avem un talent deosebit în a ne imagina, dar cred că au trecut vremurile comploturilor... Nu e nimic de neînțeles. E un lucru normal: și-a asumat consecințele propriului gest.

Eugen ISTODOR

SEMNAȚI AICI!

Pentru monumentul unei femei monumentale

Întotdeauna am crezut cu sfințenie că, înaintea Metroului, a literaturii realismului socialist sau a televizorului color mioritic, motivul real de mândrie al românilor au fost cei 15 ani de rezistență anticomunistă în munți. De aceea îi rugăm pe toți cei care cred că istoria merită ceva mai mult decât trufia „originii sănătoase“ și 500 de ani de la nașterea lui Ștefan cel Mare să telefoneze la redacție sau să semneze la adresa de e-mail: elisabetarizea@catavencu.ro. Inițiativa noastră vizează ridicarea unei statui pentru o țărancă eroică, simbol al rezistenței: Elisabeta Rizea, cea pentru al cărei sat, Nucșoara, Securitatea a mobilizat timp de zece ani cel mai mare număr de securiști pe cap de locuitor din întreaga istorie a represiunii. Locul ar fi piedestalul fostei statui a lui Lenin din Piața Presei Libere sau cel al Ostașului Sovietic de pe Bd. Kiseleff, pentru simplul motiv că mai întâi a existat Elisabeta Rizea, un sat Nucșoara (sub munte, în Argeș) și mult mai apoi, datorită lor, libertatea cuvântului.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceeanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu (editorul celor mai multe cărți despre rezistența anticomunistă), Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, David Morar (elev), Ștefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoșan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moțoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Titus Muntean, Sorin Roșca Stănescu, Gabriela Adameșteanu, Rodica Palade, Doru Bușcu, Nae Caranfil, Florin Călinescu, Lucian Mîndruță, Cozmin Gușă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chișu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ștefănescu, Mihai Dobrovolschi, Dan Perjovschi și alte câteva mii de cititori care și-au exprimat sprijinul telefonic sau prin e-mail și cărora le mulțumim din suflet. Lista rămâne deschisă.

FINANȚAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei și sprijinul altor oficialități. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont: AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.
Cei care vor dona sunt rugați să telefoneze la redacție pentru a fi nominalizați. Vă mulțumim și vă vom ține la curent cu toate demersurile pe care le vom întreprinde. Vom suporta costurile legate de modul de desfășurare a concursului.

Cum poate deveni o universitate de stat una privată

La Universitatea de Vest din Timișoara, rectorul Ion Mihai face aranjamente cu gîndul că i se termină mandatul. Existînd și ipoteza să nu mai prindă mandatul doi (deși se pregătește intens), a scos la concurs niște posturi pentru fiicele sale: unul la Jurnalistică, în cadrul Facultății de Litere, altul la Relații Internaționale. Fiica de la Jurnalistică a absolvit la o universitate particulară, pe banii babachii, probabil o parte din cei făcuți la Fabrica de Bere împreună cu Ion Honcescu, pe atunci șeful Corpului de Control al lui Văcăroiu. Vă reamintim că acest capitol are inginerii interesante, păstrate și într-un dosar de cercetare penală. De ce n-a terminat numita Vid – după soț – la UVT? Fiindcă n-a putut trece de examenul de admitere! Acum însă, admisă la doctorat printr-un examen confidențial ținut chiar în biroul decanei, e bună de cadru universitar. Probabil că vă întrebați: de ce să facă decana, profesoara Ileana Oancea, astfel de mînării? Ca să mai apuce un mandat de decană după cele două consumate și în ciuda vîrstei de pensie.

Bun! Cea de-a doua fiică prinde un post la Relații Internaționale, de ale cărei burse a beneficiat încă înainte de a fi angajată. A stat 4 luni în Spania pe banii UVT, astă vară? A stat. Ei, acum se și angajează la aceeași universitate a tăticului. Înscrierile s-au încheiat, concursurile propriu-zise se vor ține la începutul anului 2004. Rezultatele se cunosc, le avem și noi notate pe o hîrtiuță într-un sertar.

Tot în cadrul aranjamentelor de final de mandat, secretara personală a rectorului Ion Mihai, o tipă cu doi ani vechime, a fost promovată printr-un concurs îndoielnic ca secretar-șef al UVT, post care cere experiență de minimum 5 ani. Dar ceea ce e cu totul special este că s-a trecut peste faptul că numita Silvana, secretara, a primit în 2003 de la Parchet o amendă penală pentru **neglijență în serviciu**. Apelul în justiție a păstrat pedeapsa. În aceste condiții, nici nu putea participa la concurs. Cine a fost Comisia: rectorul – președinte, Ignia, șeful personalului, complicele rectorului, vicepreședinte. Rezultatul nu mai trebuie să-l ținem pe o hîrtiuță în sertar! Poate că-l are Justiția notat pe undeva!

Biroul de Investigații

Cuvîntul care...
se dilemancipează

Adevărul a decis, printr-o sentință mare publicată pe prima pagină a ziarului de joi: „Ultimul Sfânt Ion la Cotroceni“. Că nici Ion Stolojan, nici Ion Năstase și nici Corneliu Ion Tudor nu candidează anul acesta știam, dar când spui „Ultimul“, asta înseamnă „Niciodată“. Iată o prețioasă recomandare adresată mamelor: nu vă mai botezați viitorii președinți Ion. Nu pot părăsi subiectul, pentru că m-a înduioșat comentariul ultimului Ion (Iliescu) privind semnificația națională a numelui său de botez: „Ion este simbolul românului băștinaș“. Ca zdrobitor argument, domnia-sa a adăugat: „De fapt, în toată lumea Ion, Ivan, Giovanni, Johann, Juan este numele cel mai des“. Normal, rezultă că toți Johannii ăștia sunt români băștinași. Dar nu! Prezidentul școlit la Moscova într-ale ingineriei și convertit, la Cotroceni, întru hidrotehnica creștină, a ținut să stabilească și un macaz mistic: „Probabil că e cu origine istorică, inclusiv Sfântul Ioan Botezătorul marchează cumva începutul de an“. Cred că, de ziua lui, Ion Iliescu s-a cam făcut varză.

Naționalul (de miercuri) are o pagină plină de diferite știri politice, lucru, în sine, lăudabil. Dacă e să le citești, te trăsnește o senzație de déjà-vu. I-auzi una: „Președintele executiv al PSD Octav Cozmâncă a declarat, ieri“; i-auzi a doua: „Octav Cozmâncă, președintele executiv al PSD, a declarat ieri“; i-auzi a treia: „Președintele executiv al PSD, Octav Cozmâncă, a anunțat ieri“; mai ia una: „ Președintele executiv al PSD, Octav Cozmâncă, a declarat ieri“; și-ncă una: „Președintele executiv al PSD, Octav Cozmâncă, a declarat ieri“; și, în sfârșit, o știre despre dl. Octav Cozmâncă, președintele executiv al PSD: „Președintele executiv al PSD, Octav Cozmâncă, a anunțat ieri“. Eu nu spun că nu e important ce declară sau anunță Octav Cozmâncă – în fond, e președintele executiv al PSD – dar să faci dintr-o singură conferință de presă 6 știri n-am mai pomenit decât la România 1 (dar acolo era vorba chiar despre Adrian Năstase, președintele PSD). Deși, cine știe, poate că e bine să ne obișnuim de pe-acum cu presa de după alegeri. Presa cotidiană n-a lăsat să treacă fără comentarii momentul plecării *Dilemei* din cuibul Institutului Cultural Român. Reacția generală a fost de susținere, de solidarizare cu unul dintre rarele cazuri în care se face apel la clauza de conștiință. Cu o excepție: ***Adevărul***. Luni, ziarul publică un articol redactat decent de colega Diana Popescu. Ziarista își încheie relatarea cu o opinie explicită: „Dincolo de argumentele «subțiri» care le susțin mutarea, este de salutat decizia celor de la *Dilema* de a trece din tabăra revistelor miluite din banii publici în cea a finanțării particulare“. Titlul care a fost trântit peste articol – evident de vreun șefuleț încărcat de frustrări – este în perfectă contradicție cu textul: „După ce au scris ce au vrut ani de zile pe banii statului / Pe redactorii *Dilemei* i-a apucat conștiința“. Fraza asta este prea grasă ca s-o iertăm nedisecată. Ideea că au scris „ce au vrut“ pe banii statului este conotată fie negativ, fie cu o neputincioasă invidie, de autorul titlului. Semn că avem de-a face cu o persoană care a) nu face distincție între banii publici și banii statului și b) consideră că e normal să mănânci rahat dacă ești plătit pentru asta; cât privește chestiunea „conștiinței“, ferească Dumnezeu de-așa o boală grea, care amenință, în orice caz, din exterior, de unde i-a apucat și pe dilematici. Autorul titlului este întruparea mercenarului român, cu care tare trebuie să se mândrească nenea Hrebenciuc.

Mircea TOMA

Uite, băiete, îi vezi pe ochelariștii ăia care fug de la *Dilema* lui Buzura la *Aspirina* lui Dinescu? Hă, hă, hă! Abia aștept să văd primul număr din *Dilema săracului*.
ROMANIA 2002

Scriitorul și inginerul C.T. Popescu, un tenisman care, cînd aude de oamenii de cultură, parcă-i vine să scoată racheta

canalul mass-midia năvodari

● **Citind statisticile alarmante care zic că nu mai puțin de 32 la sută din copiii României pierd vremea două ore pe zi în fața TV-ului, niște tipi din Oradea s-au gîndit să mai reducă din procent, tipărind o revistă dedicată școlarilor cumînți, care nu vor să se facă baroni locali cînd vor ajunge mari. Revista *KID* va ateriza la chioșcurile din toată țara în 26 ianuarie, de ziua tovarășului Împușcat, de parcă ar dori să reînvie timpurile șoimilor Patriei și ale Cutezătorilor pionieri. Ceea ce nici nu ar fi rău, dacă ar reuși. Mai ales că pruncii din ziua de azi nici nu mai știu cine e Mihai Viteazu sau Ion Agârbiceanu, dar știu și ce număr de sutien are Britney Spears!** ● **O colaborare mai puțin obișnuită are loc între revistele *Plai cu boi* și *Șapte seri*. Dacă vor ajunge să se înfrățească sub un singur acoperiș, ar fi potrivit să se numească *Seri cu boi!*** ● **Ultima carte jucată tare de către Buzura în cazul revistei *Dilema:* președintele Institutului Cultural al lui Iliescu nu le-a dat vechilor dilematici al treisprezecelea salariu, ci le-a dat doar portarilor, femeilor de serviciu și funcționarilor fideli. Dilematicilor le-a spus că trebuie dat Premiul Național și că nu mai sînt bani. Buzura, meschinul, și-a făcut plinul.**

Zețarul Ivan

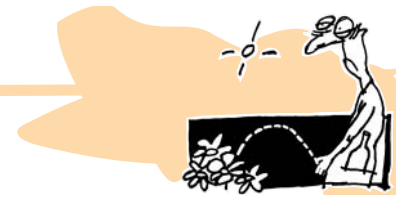

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

Fraţilor, am învins!

Miercuri, la staţia de metrou „Titan“, unde m-am urcat eu, erau aşa: unul care citea *Libertatea* şi o doamnă care citea *Academia Caţavencu*. La staţia „Nicolae Grigorescu“ s-a mai urcat un domn care citea, şi el, *Academia Caţavencu*. 2-1. La Unirii mai urcă o doamnă drăguţă, care citea, v-aţi prins, tot *Academia Caţavencu*. La aceeaşi staţie a urcat şi o vînzătoare ambulantă de *Libertatea*. Nu a cumpărat nimeni. 3-1! În fine, la staţia „Izvor“ a urcat din nou un domn, care citea, evident, *Academia Caţavencu*. Cînd am coborît eu, la „Eroilor“, scorul era clar: învinsesem cu 4 la 1! Mulţumim din inimă metroului! Da, da' dacă nu era Ceauşescu – ar fi zis domnul care citea *Libertatea* – aţi mai fi citit voi *Academia Caţavencu* în metrou, fir-aţi ai dracu' de intelectuali?!

Isus din 368

Un cerşetor free-lancer din autobuzul 368 cînta printre călătorii care se înghesuiau şi pe scări: *Deschidee uşaa, creştine / Că venim din nou la tine / Rămîneţi, rămîi cu mine / Rămîneţi, rămîi cu mine!“*. Printre tomberoane, unde să rămîn cu tine?

Deschide uşa, cretine

Sîmbătă, 10 ianuarie, sună cineva la uşă. Repet: sîmbătă, 10 ianuarie. Deci sîmbătă, 10 ianuarie. Deschid, şi privesc uimit cum o ceată de feciori vînjoşi şi întunecaţi joacă capra în faţa uşii mele. Le-am dat bani, dar după ce am închis uşa, am rămas într-o ceaţă totală: ăştia or fi fost rămaşi de la sărbători, sau au început deja, fiind primii pentru Crăciunul de iarna viitoare?

Dovada că la curbă şinele trosnesc

Eram în clădirea Ministerului Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului şi tocmai treceam pe lîngă un grup de paltoane bătoase, ghete lucioase, cravate şi genţi diplomat. Deodată, de sub un palton de-ăla şmecher a scăpărat un pîrţ cum nici în privata fără pereţi din gara Sculeni nu cred că s-a auzit vreodată: tare, clar, răspicat, hotărît, de cred că au tremurat pîrtiile, macazurile şi mustaţa ministrului. Păi, vă daţi seama că de oameni de-ăştia, capabili, avem nevoie: dacă ar trage tot funcţionarul, la unison, cîte o torpilă de-aia, bănuiesc că, în sfîrşit, s-ar urni naibii şi România asta din loc.

Ethos, Porthos şi Aramis

Reportaj cu ţara de gît
O cursă cu taxiul morţii mă-sii

Cu o săptămînă înainte de Crăciun, pe 18 decembrie, pe la ora 15, am avut nevoie să iau un taxi de la Universitate pînă la Piaţa Presei. Degeaba m-am rugat, degeaba am plîns. Nimeni nu voia să mă ia. Toţi se retrăgeau, sau îşi doreau clienţi cu destinaţii mai exotice. Tocmai atunci soseşte în staţie o maşină Cristaxi. Firmă bună. Bat în geam, respectuos, şoferul se uită la mine cîş, stă pe gînduri studiindu-mă, apoi îmi deschide. Geamul. „Mă duceţi şi pe mine pînă la Casa Scînteii?“ Omul mă priveşte scîrbit, stă mult să se gîndească şi, după vreo trei minute, se hotărăşte şi îmi face semn din cap să urc. Urc, maşina porneşte, şi atunci începe recitalul. „Băga-mi-aş picioarele în voi“ (unde citiţi „picioarele“, gîndiţi-vă că era totuşi cuvîntul „pulă“), morţii voştri, cristoşii şi morminţii cristoşilor voştri, moartea să vă ia...“ Mă făcusem mic. Să fie vorba de mine? „Băi!“, îmi spune nervos şoferul, „nici nu ştiu de ce te-am luat. Asta-i cursă, băga-mi-aş picioarele în ea de viaţă?!“ Eu nu ştiam ce să zic. Parcă totuşi era o cursă. „Uite cîţi kilometri am făcut, în morţii mă-sii, de azi de dimineaţă, uită-te la kilometraj!“, îmi ţipă omul cu violenţă. Mă execut şi mă uit: 87 de kilometri! Ce înseamnă asta? – îl întreb. „Înseamnă, în pizda mă-sii, că sînt falit, că trebuie să aduc bani de acasă, de trei zile aduc bani de acasă, băga-v-aş picioarele în gură, astea-s curse?! Numai curse de 30 de mii, de azi de dimineaţă, în morţii mă-sii!“ Spurcat mai era la gură acest taximetrist! Deja, în sufletul meu, fraternizasem cu el şi mă hotărîsem să îi dau ultimii mei bani ca să aibă şi el o bucurie. Între timp, eram împotmoliţi într-un fluviu de maşini în dreptul cinematografului „Scala“. În jurul nostru, şi pe un sens şi în celălalt, tot felul de maşini, mai bune, mai rele, mai luxoase, mai bengoase, mai cochete. „Uite-o şi pe tîrfa aia ce maşină are, tîrfo, băga-mi-aş picioarele în gura ta, ce v-aş împuşca pe toţi, v-aş rade, tîrfelor, de unde aveţi voi bani în morţii voştri, altă tîrfă, ce curvă!“ Mă uit mai bine, mă frec la ochi. Să nu vă închipuiţi că erau cine ştie ce amante cu BMW-uri. Mai degrabă femei din clasa de mijloc, femei obişnuite cu maşini obişnuite, dar furia omului nu mai avea margini. Peste cinci minute, eram tot blocaţi în trafic, de data asta la Romană, pe prima bandă. Lîngă noi, geam la geam, într-un jeep

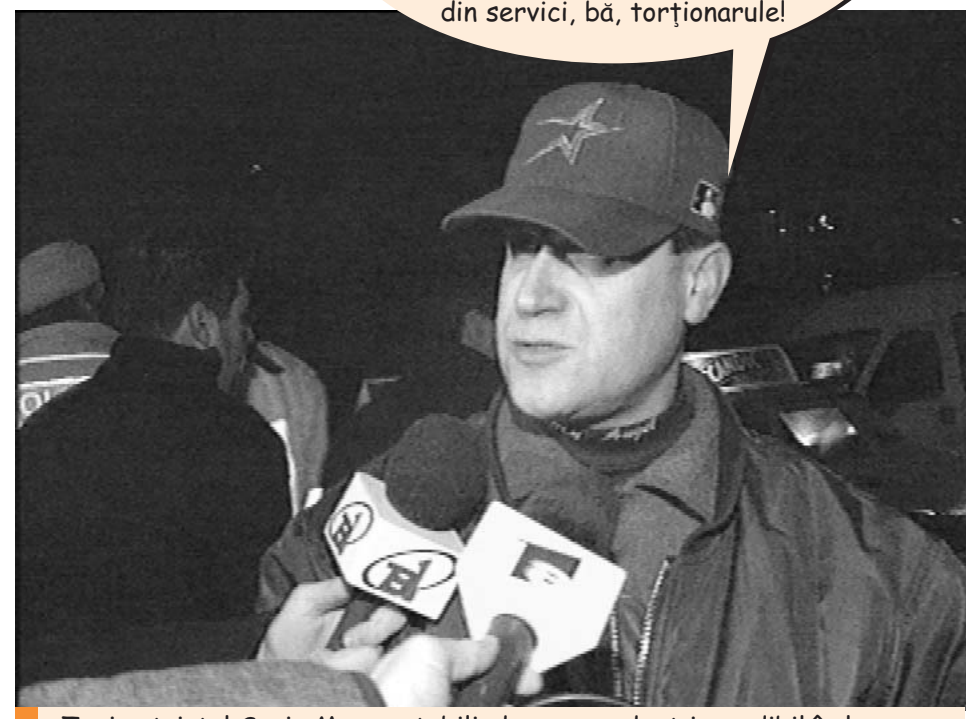
Da,
unde mergeţi? La Foişor?
Hai sictir, nu pornesc eu taxiul pentru două staţii de tramvai!... Ce? Cît e kilometrul? Păi, e cam o mie de metri, bă, fraiere, şi un milion pornirea, 'te-n gît pe mă-ta de caraliu, că te dau şi afară din servici, bă, torţionarule!

Taximetristul Sorin Marcu stabilind un precedent incredibil în lunga şi inegala bătălie a şoferului cu poliţistul: poliţistul avea dreptate

la fel de blocat, un tip bine, cu o figură de om de treabă, pe la 50 de ani. Omul meu clocotea de furie, era pe punctul să mă ia la bătaie pentru că mă luase în cursă. Încercasem să fiu binevoitor, îl întrebasem de plan, de zona în care preferă să meargă, ce muzică ascultă etc. Nu mersese nimic. Ei, atunci îl observă pe vecinul din jeep. „Uite-l şi pe căcănarul ăsta, ce maşină are, futu-vă-n gură!“, zice taximetristul – fără să vorbească neapărat cu mine – şi se uită urît la bogătaş. Tipul se prinde că ceneva îl priveşte şi ne aruncă o privire scurtă. Omul meu îşi îndulceşte privirea şi îi spune ăluia: „băga-te-aş în pizda mă-tii!“. Prin două geamuri, omul nu avea cum să audă, dar a înţeles că era vorba de el şi se uita la noi nedumerit.

La Piaţa Presei, cînd m-a lăsat, i-am dat 70 de mii de lei. Spre el se îndrepta deja o clientă cam de la ţară, îmbrăcată ca o panaramă, genul de bucată rurală. „Ce tîrfă!“, l-am mai auzit înainte să ies din maşină.

De ce v-am zis toată povestea asta care o să mă scadă mult în ochii taximetriştilor? Pentru că săptămîna trecută l-am văzut la televizor pe omul meu în centrul unui scandal soldat cu demiterea unui comisar. El zicea că poliţistul era beat, poliţistul spunea că tipul refuzase o cursă prea scurtă. Hait, mi-am zis, precis a fost o afacere cu mult „morţii mă-tii!“.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Eminenţa cenuşie a minţii lui Gigi Becali

„La orice remorcă trebuie o locomotivă“ – zice Olteanu. Aşa că Becali şi-a tras partidul lui Olteanu. Partidul este Noua Generaţie, iar Olteanu, în vîrstă de peste 50 de ani, şi-a ţinut adormindă seducţia politică pe bugetul din firma sa de ignifugări, PSI şi omorît şobolani şi din banii săi de consilier general la Primăria Bucureşti. L-am găsit joi seara sus în pod, unde este clubul partidului, mîncînd un grătar de pui cu piure şi bînd un şpriţ. Între două îmbucături de friptură, ce dădea sînge furculiţei, apleca, la propriu, urechea la cocleli, răspundea la

Dom'le,
eu i-am vîndut lui Gigi partidul acum, cît e încă junior. Să-l ia, să-l crească şi poate o găsi un Berlusconi cu bani care să-l cumpere, să-mi mai iau şi eu ceva!

Ion Olteanu, cel care i-a vîndut lui Gigi Becali un partid intravilan contra unui metru pătrat de bani extravilani, mirosind a tîrlă

mobil. După o ultimă îmbucătură, Olteanu şi-a scos trabucul, ca al lui Becali. „Care trabuc? Ăsta! Eu nu sînt fumător, dar te mai supără unul-altul, mai tragi pe acilea, prin partid... nu vedeţi că nu e aprins? Dom'le, staţi să ne înţelegem, dom'le, domnul Becali nu e preşedinte, da? L-am invitat de doi ani, mă rog, a avut treburile dumisale, nu-i treaba mea, dar eu nu-l pun preşedinte pentru bani, ci ca om, dom'le, dar dacă nu vine cu bani, nu face partidul, organizarea şi politica se face cu bani, da? Dacă nu vine cu bani, dă faliment. Sigur, va face acest gest, dar noi nu am spus chestia banilor, ci politica pentru ţară. Şi mai e ceva... n-are importanţă că e oier prost, cum îl face unii, dar mentalitatea şi gîndirea lui duce la o economie de piaţă pe care a făcut bani. Ce contează că e oier, are gîndire sănătoasă. Cum poate să facă omul ăsta afaceri, dacă n-are o facultate, nu are facultate?“ „Nu are.“ „Păi, da' de ce îţi trebuie facultate, un bancher american are patru clase, nu ştie să scrie, dar nevasta semnează acasă, adică, Becali a venit cu mintea lui, cu fizicul lui, cu plăcerea de a discuta cu acest om, nu este un îngîmfat, el discuta la nivelul ţăranului.“ Olteanu nu-l uită pe Lis, prima mare personalitate din partid: „eu am ţinut singur acest partid, fiindcă fripturişti care să facă politică pe banii lui Olteanu am găsit, dar eu n-am nevoie de sărăntoci aici... uite, Viorel Lis şi-a făcut campanie pe banii noştri şi am rămas datori un miliard, dom'le, şi cînd i-am zis: Viorel, am pierdut alegerile, cine plăteşte? – 'mnealui a zis: tu. Cum eu? Dom'le, pe omul ăsta aia tînără îl bagă în pămînt, îl influenţează pe bătrîn de nu ştie cum îl cheamă! Pe popularitatea lui Lis am obţinut doi consilieri la primărie aici şi cîţiva prin ţară, ce au trecut la PSD. Corect?“ Ideologia? De centru. „Că s-a dus domnul Becali şi i-a zis lui Iliescu că-i este model politic... foarte frumos, toată stima, e politician şi mi se pare normal. I-am spus că pînă se rodează să mă ia pe mine la înfruntări politice, ştiu ce să zic, nu de alta. Pot fi o eminenţă cenuşie a dumnealui. Dar oricum putem scoate peste 5%. Dacă votează toţi steliştii, cu galerie cu tot şi scoatem procentul ăsta. Dom'le, indiferent, ce aducem noi nou? Noi pregătim viitoarea clasă politică, care în 2008, 2012 vor fi în guvernare.“ Pe aceste vorbe a sunat o altă speranţă a viitoarelor guverne, preşedintele Partidului „Titel Petrescu“. Voia şi el unire.

Eugen ISTODOR

Culta noastră cea de toate zilele

Popa Păscuța își umple punguța

Despre potlogăriile preotului din Sânmartin (satelit al Oradei), Ion Păscuța, care ar putea rivaliza oricând, ca avere, cu miliardarii județului Bihor, PF Teoctist a aflat încă de acum câteva luni. Dar nu s-a îngrijit să ia nici o măsură. Părintele Păscuța a revendicat (și a primit) pentru Parohia Ortodoxă Sânmartin aproape 10 hectare de teren, peste 5 hectare (50.000 mp) fiind în celebra zonă „Beverly Hills" – foarte aproape de Băile Felix și, deci, foarte scumpă. Pământul a fost parcelat și vândut cu 15-20 de dolari metrul pătrat. Din banii obținuți din vânzarea primelor 5 hectare, sau cel puțin cu o parte din ei, Păscuța a construit în Sânmartin o biserică nouă, mare și urâtă, din beton, cu a cărei construcție el susține că s-ar fi cheltuit 10 miliarde de lei. În curtea bisericii a crescut însă și o casă parohială pe 3 nivele, de dimensiuni impunătoare, o adevărată vilă, care a costat și ea câteva miliarde. Preotul a și întabulat-o, după ce fostul Consiliu Local Sânmartin i-a atribuit terenul ca proprietate particulară a sa. De fapt, inițial, casa parohială trebuia să se construiască în spatele bisericii, dar, la presiunile lui Păscuța, s-a aprobat mutarea locului acesteia chiar la stradă. Pentru cine nu stie, părintele Ion Păscuța mai are un apartament în zona ultracentrala a Oradei, un autoturism Cielo și i-a cumpărat și fiului său, proaspăt hirotonisit preot, un Volkswagen Golf. Toate acestea, din modestul salariu de circa două milioane și jumătate de lei! În 13 martie a.c., pentru cei 16.087 mp, cât au măsurat drumurile rezultate în urma parcelării, parohia lui Păscuța a primit 21.348 mp, din care circa 15.000 mp în Băile Felix și 4.300 mp în „Beverly Hills". Terenul a fost urgent întabulat pe Parohia Ortodoxă Sânmartin. După care, preotul a început, la fel de urgent, să vândă parcelele din „Beverly Hills" și terenul primit în Băile Felix, ca locuri de casă. Consilierii din Sânmartin au aflat în cele din urmă că au fost duși cu prețul și au verificat conținutul deciziei date de Curtea de Apel Oradea în litigiul cu Parohia Ortodoxă. Era însă prea târziu: o parte din parcele erau deja vândute, iar noii proprietari puteau invoca în instanță clauza cumpărătorului de bună credință. Credință în fărădelegi, că doar nu în bunul Dumnezeu! Ce, credeați altceva?

Cuviosul Întabulare

Fotodocument: Casa preotului Păscuța din Sânmartin, Oradea, o dovadă clară că Dumnezeu îți dă, dar nu-ți face cadastrul și întabularea

Crede și nu RCA

Pe ușa Mitropoliei Olteniei, pe care iese zilnic ÎPS Teofan Savu cu speranța că într-o zi va avea destui bani ca să nu mai fie nevoit să intre înapoi, stă, chiar sub pomelnicul slujbelor ortodoxe, o plăcuță pe care scrie „RCA 2004 – OMNIASIG". Ca să scoată un ban din lumea laică, ăștia ar fi în stare să încheie la Mitropolie nu numai asigurări pentru mașini, ci și asigurări de viață. Că, oricum, prin cutia milei, se încheie deja, de o grămadă de timp, asigurări de viața de apoi.

Codul lui Mahmurabi

Cursa șpăgilor

La Iași, sub îndemnul PSD-ului

Moș Crăciun dă barbă banului public

Apropierea alegerilor schimbă radical sensul circuitului șpăgilor în natură. Dacă pînă acum șpaga circula dinspre cetățean spre funcționar, iată că a venit vremea ca și funcționarul să mai dea o șpagă cetățeanului. Bineînțeles, e vorba de un act de mită electorală, ceea ce, pînă la urmă, tot șpagă se cheamă că este. Să urmărim un nou caz.

Sfîrșitul lui 2003. Cu Crăciunul aferent. Și cu conturile Primăriei prin care bate vîntul: exercițiul bugetar s-a încheiat, trezoreria are lacăt pe ea. Pînă la începutul lui 2004, nu se mai pot face cheltuieli publice. Față în față cu aceste adevăruri contabile de nezdruncinat, întrebarea caritabilă cutremurătoare a unui om: cum să fac să ajut săracii? E totuși Crăciunul... doar n-o să lăsăm alegătorii să dea în cap la alți alegători...

Omul este Gigi Nichita, primarul interimar al Iașiului. A cărui avere personală se compune dintr-un viloi gen hangar de avioane, mașini de firmă, conturi în care zburdă peste 10.000 de euroi (mult peste, ca să nu bănuiți lucruri nefirești despre un demnitar PSD). Soluția la întrebarea lui: regiile. Efectul: o adresă comunicată rapid în teritoriu, la șase regii publice (de transport, de drumuri, de furnizare apă și agent termic, de gunoi), prin care se cere împărțirea a sute de pachete cu alimente și dulciuri nevoiașilor. Se face, șefu'! Și s-a făcut. Pe fiecare pachet s-a scris frumos, cu majuscule: PRIMĂRIA MUNICIPIULUI IAȘI, PRIMAR GHEORGHE NICHITA. Să fie primit! Din bani care trebuiau să ajungă în reparații de străzi, de rețele de apă și termoficare, de pubele de gunoi. Cîteva sute de milioane, acolo. Cu dragoste, de la Gigi, candidatul PSD la alegerile pentru primar din 2004.

Imperiul Votoman

Anacronica TV

N-aduce Hurezeanu ce-aduce davai ceasu'

România mea, ediție specială, prima pe 2004, duminică după-amiază pe Antena 1. Invitat: Iliescu la Hurezeanu. Sau invers. Emisiune lungă, spațiu mic – o să încerc să trag cu o ureche la interviu, iar cu celălalt ochi prin Palat. Cei doi stau în picioare lîngă un brad alb, pe perete – o icoană cu Maica Domnului. Se vorbește despre Revoluție. Birou imens, computer cu monitor de 17", trei telefoane plus un fax negru, carte de telefon deschisă la litera „S". Discuția ajunge la Blandiana. Cutii pline ochi cu creioane chinezești bine ascuțite, ikebane cît cuprinde, un televizor color într-un studio tip Ludovic al XVI-lea, deasupra o combină muzicală. Regele Mihai și apoi iar Revoluție. Fotolii vechi cu pernițe îmbrăcate în piele maro. În parc – zăpadă virgină. Se vorbește puțin de Nina Iliescu, presa post-revoluționară și Octavian Paler. Apoi de aroganță, corupție, baroni locali. Final emisiune, sponsor Automobile Bavaria și Oriflame.

Călin, kile de poveste

Inimosul roade osul. Cel mai iubit flaps Andreea Marin

Pokemon, Dinescu, Esca, Monica Anghel, Mălăele au fost printre „Cei mai iubiți" români ai anului trecut. Andreea Marin și Raluca Moianu i-au prezentat într-o emisiune de două ore, pe România 1. Iubirea asta mare era bazată pe sondaje IMAS, așa că sîmbătă seara am văzut un „sondaj dansant". Dans, cîntec și voie bună. *Surprize, surprize* și *Iartă-mă* se dădeau surprinse în aripă cînd erau anunțați cîștigătorii. „Raluca, abia aștept să aflu marele cîștigător...", „vai, ce fericită ești că tu îi știi pe cei mai iubiți". Dar uite că preaiubiții nu erau deloc surprinși. Monica Anghel a băgat un playback de mare talent. Asta presupune pregătire tehnică. Mălăele, dintr-o insulă exotică, a ținut un monolog de zece minute improvizat cu doar cîteva zile înainte. Andreea, nu toată viața e o surpriză, e mai degrabă o varză. Ai făcut-o. Din prea multă inimă!

Eugen ISTODOR

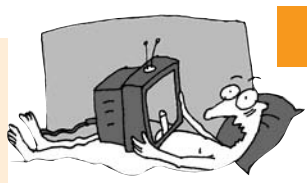

Trampa și ecranul

★ Andreea Bănică de la Blondy a apărut la o emisiune cu ciorapii rupți. N-am înțeles dacă erau ciorapi speciali de emisiune, că așa e trend-ul sexy acum, sau pur și simplu aveau o valoare sentimentală de cînd i-au rupt fanii de pe ea în timpul turneului de la Fetești.

★ Văd că trend-ul este ca toată lumea să se lanseze în muzică acum. Ultima oară am văzut-o pe Bianca Brad punînd publicul în dificultate cu o melodie penibilă și o voce moale și chinuită. La final ne-a asigurat că este chiar vocea ei, fără nici un fel de efect, în afară de reverb. Aș fi preferat mai mult reverb, mai mult delay, niște equalizer oricum nu se pune și cu un pic de efect Cher chiar ieșea un slow de succes pentru vîrsta a treia și nebunii care bat noaptea în calorifer.

★ Sînt la modă videoclipurile românești fără nici un fel de idee. Lumea dansează, rîde și agață gagici. Bine că nu se apucă de filme cîntăreții noștri, că aveam o industrie porno de serie mică extrem de productivă, dar cu filme care țin tot cît melodiile, vreo 3-4 minute. Excepție ar face Tudor Gheorghe, la care ar ține cît un anotimp, ca *Beverly Hills 90120.* mai competent momentele de tăcere de la *Teo Show.*

★ Monica Bîrlădeanu este un fenomen. Și pentru că ea știe că este un fenomen, vorbește ca atare: „m-am întîmplat eu la un festival de modă...". Deci Monica Bîrlădeanu se întîmplă. Sînt curios de cîte ori i s-a întîmplat lui Bobby Păunescu într-o noapte, că știu sigur că pînă la urmă treaba i-a ieșit din întîmplare.

★ La ultimul prînz cu Radu Anton Roman, maestrul culinar s-a exprimat așa către Busu: „Atinge-mă cu niște sare" și Busu a turnat sare pe el. Voia să zică „Dă-mi niște sare". Bine că nu avea nevoie de o tigaie, că nu știu ce înțelegea Busu din „Arde-mi un crătițoi din ăla în căpățînă".

★ Ce om și Hurezeanu ăsta! L-am văzut la emisiunea lui cu Iliescu și mi-am făcut o grămadă de nervi fiindcă mereu îți crea senzația că o să îi pună o întrebare dificilă lui nea Nelu. Adică să îi spună verde în față de corupți, aroganți, hoți și restul din PSD. Dar nu i-a pus-o. Și, după față, mi s-a părut că și nea Nelu avea senzația asta. Asta da opoziție!

★ Eșuat pe la Constanța, unul din reporterii noștri a asistat într-o dimineață la un episod crunt, petrecut la postul de televiziune al familiei Mazăre, TV Neptun. O telespectatoare a avut proasta inspirație de a critica, în direct, exact activitatea primarului Mazăre, cel care, v-ați prins, face parte exact din familia Mazăre. Cei doi moderatori și invitatul lor, purtătorul de cuvînt al Inspectoratului Școlar Județean, au făcut instantaneu chiciură la mustăți. Cred că e timpul ca familia Mazăre să ia măsuri pentru îmbunătățirea activității primarului: ar trebui să înființeze și o companie ai cărei angajați să aibă misiunea de a suna la emisiunile de radio și televiziune din lume.

★ Tot pe un post din Constanța (Neptun sau MTC, nu mai reține exact) a fost văzută Nicoleta Luciu. Au întrebat-o dacă e greu să fie și vedetă de televiziune și cîntăreață, ea a răspuns ceva, nu mai contează ce anume. Ce chestie, a fost nevoie de un drum la Constanța ca s-o auzim vorbind, în sfîrșit, pe Nicoleta Luciu, cea care are misiunea – grea, ce-i drept – de a asigura cît mai competent momentele de tăcere de la *Teo Show.*

★ Eram la *Știrile PRO TV* într-o seară și asistam la o transmisiune în direct dintr-un magazin de electronice. Ca să ilustreze cît mai bine vorbele domnișoarei reporter, au băgat din studio o imagine cu un aparat foto, aflat lîngă ambalajul său de carton. Pe obiect, numele producătorului era amețit de la montaj, ca să nu se vadă că era Sony. Hopa! De unde știm că asta era marca? De pe cutie, evident, unde au lăsat scrisul original, exact așa cum l-au făcut băieții ăia cu ochii mici din Japonia. În locul celor de la PRO TV lăsam marca originală pe aparat și puneam pe cutie un Zenith, ceva, sau un Azomureș, ca să fie și un pic de suspans în reportaj.

★ Încă o veste de la PRO TV: săptămîna trecută, *Tînăr și nelinistit* a ajuns la episodul 2066. Este posibil ca săptămîna aceasta să ajungă și mai departe.

★ Am observat o chestie la *Vremea* PRO TV-ului. La minus 8-10 grade, țîțele Cosminei Păsărin se dezvelesc doar vreo 30%, iar sfîrcurile nu prea se zăresc. Pe la minus 2-3 grade se vede jumătate din ele, iar sfîrcurile stau să explodeze sub „rochiță". Acum stau și mă gîndesc cu milă la biata fătucă, dar la vară, pe căldurile alea, s-ar putea să fie nevoie s-o jupoaie înainte de a intra în emisie, că sigur pe la 15-20 de grade cu plus nu mai are ce arăta.

★ N-am nici o treabă cu pescuitul, dar mă uit cu plăcere la emisiunile de pe Discovery în care Rex Hunt prinde peștele, îl pupă și-l aruncă-n apă. În ultimul timp, mi-a dat prin cap o întrebare care mă macină și pe care trebuie neapărat s-o lansez în etern: oare domnul Năstase, cînd merge la vînătoare, de ce nu-i pupă pe mistreți, pe iepuri și pe urși, iar după aceea să le dea drumul în pădure?

★ Să vedeți ce coincidență: duminică după-amiază, conform unui supliment TV din *Libertatea,* dacă nu mă-nșel, Antena 1 programase filmul *Bufnița cenușie* (dramă, SUA, 1999) cu Pierce Brosnan. Cînd colo, dau drumul la ora respectivă și, în loc de *Bufnița cenușie,* ce-mi văd ochii? Bufnița roșie de Ion Iliescu în rolul principal la emisiunea lui Emil bu-hu-Hurezeanu!

Domnule Iliescu, scuzați-mă, poate greșesc prin îndrăzneală, dar vă mărturisesc sincer: am trăit într-o eroare. Ani de zile, de la microfonul „Europei Libere", am denigrat comunismul și activiștii de partid. Fără să știu că aici, în România, chiar în interiorul sistemului, trăiește și luptă un om luminat, curajos și echilibrat, un om cu față umană, așa cum aș îndrăzni să vă caracterizez, stimate domnule Iliescu!

Umil Hurezeanu, care ani de zile a avut o România a lui, cu sediul la München şi salariul în mărci germane, iar acum caută o România cu capitala la Bucureşti şi un salariu decent în lei

Bibisi transmite pe frecvență mititelu

O știre care ne-a ajuns recent la ureche și era să ne iasă pe partea cealaltă spune că BBC poate fi ascultat, în București, pe trei posturi de mare audiență: Micul Samaritean, Vocea Evangheliei, Vocea Speranței – 94.2 mhz. Am sunat la cele trei redacții și uite ce răspunsuri am primit: „Noi, la Vocea Speranței nu transmitem... ar însemna să știm acest lucru, fiindcă noi emitem dimineața pînă la ora 13". „Vocea Evangheliei începe la ora 14 și începe cu imnuri către Isus Hristos, nu cu buletinul BBC de ora 14. E o neînțelegere." Să întrebăm mai sus? Dumnezeu știe de BBC. Uite, la Micul Samaritean lucrurile sînt clare: „BBC? Ați greșit." Ca să vedeți ce iese cînd politica și Mititelu își pun mintea la contribuție pentru țară. În februarie-martie, BBC-ul va merge pe Mix FM în București, acolo unde „Europa Liberă" a făcut figurație ani de zile pînă la închiderea ediției și chiar pînă la închiderea definitivă.

Deutsche Lovele

Tupeu 2004

Partidul de Ajutor Reciproc al Pensionarilor

Se apropie alegerile, se-ascute lupta dintre clase, ai naibii ăștia, sînt elemente tot mai dușmănoase. Cu poporul. Dacă nu-l îngroapă în promisiuni, atunci îl uită definitiv și se gîndesc numai la ei, cum să mai sugă niște caviar și niște potîrnichi de la țîța patriei. Și-apoi aruncă tacîmurile, gîturile și picioarele, la popor, sub formă de ajutoare sociale, doar-doar or mai prinde încă patru ani. Dea Domnul să prindă și mai mulți, fără posibilitatea de eliberare condiționată, că unde ați mai văzut pesedist și bună purtare?! Să vedem cum stăm cu Tupeul și săptămîna asta:

Locul I (3 puncte): **Guvernul Adrian Năstase.** Foarte întîmplător, ministrul Muncii, doamna Elena Dumitru, a anunțat că, în cazul cîștigării alegerilor, PSD-ul are în vedere o „reechilibrare" a pensiilor. Toată șmecheria asta va costa **500 de milioane de dolari**! Ei bine, dacă banii ăștia i-ar da Năstase prin scoaterea la produs a găinilor sale de la Cornu, sau Mischie din vînzarea titlurilor nobiliare de baron cu opinci, n-am avea nimic cu PSD-ul. Însă partidul-ștat PSD îi va pune tot pe buticari să muncească noaptea la non-stop, ca să aibă de unde să fure, să le dea repede pensionarilor avizi să voteze cu Iliescu 500 de milioane de dolari sub formă de economate de lux și revelioane cu Bonnie Tyler.

Locul II (2 puncte): **Ion Iliescu.** Ion Iliescu, pe măsură ce i se apropie finalul, se reactivează tot mai des, ca un robotel căruia încă nu i s-au terminat de tot bateriile și, lovindu-se de perete, repetă mecanic programul de bază, creat de specialiștii din Uniunea Sovietică: „stat, protecție socială, protecție socială, protecție socială, protecție socială". Interfața machiată a lui Ion Iliescu, domnișoara Corina Crețu, a reluat cuvintele domnului președinte: „Președintele a susținut întotdeauna reformele economice și le va susține, *le consideră obligatorii, chiar dacă va fi nevoie a face apel la atribuțiile constituționale pentru a mai îndulci costul acestor reforme*". Măi dragă, pînă nu se bagă Ion Iliescu sub Reformă, s-o repare el un pic de dragul babelor antiglobaliste din Jibou, nu se lasă!

Locul III (1 punct): **Eugen Nicolăescu.** Întrebat de presă ce acțiuni concrete a întreprins partidul său de la Anul Nou încoace pentru a contracara acțiunile fulminante ale PSD-ului, purtătorul de cuvînt al PNL a explicat printre bîiguieli: „Nu ne-am întors încă din vacanță. Mi-e greu să vă spun..." Nu vă mai întorceți, frații, veniți direct la alegeri, să vă dea PSD-ul redistribuire de să n-o puteți duce!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Guvernul Adrian Năstase	3 puncte
2. Ion Iliescu	2 puncte
3. Eugen Nicolăescu	1 punct

Iliescu a băgat-o pe mînecă scurtă

Mii de oameni s-au strîns de Sfîntul Ion la Cotroceni, să-l felicite pe Nea Nelu și să-l asigure că la anul, cînd vor intra Năstase și Vadim în turul doi, ei tot pe dînsul or să-l voteze. Începînd cu Gigi Becali, care s-a prezentat la pupat Iliescul ca un liceean cu emoții la aromână, toată lumea a ținut să fie originală. La fel, simpatizantul din imaginea alăturată, venit la Neanel cu un tricou cu Ion Iliescu. Ce Iron Maiden, ce Sepultura, astea-s imprimeuri împotriva orînduirii, ieșite din modă încă din primul mandat. Fumate sînt și tricourile cu Chicago Bulls, Fubu, Yes și No, din al doilea mandat nu mai poartă nimeni așa ceva, cu excepția lui Dan Iosif, poate. Acum e trendy în poporime un tricou mișto, care nu iese la spălat: i se mai vede alunița și după a treia purtare.

Mandat de aducere aminte

descopery

Alcoolicii ruși au obrazul gros și intestinul subțire

Aprig la beție și degrabă vărsătoriu de spirt medicinal prin pîine, rusul nu face economii la creativitate cînd vine vorba să se-mbete și n-are cu ce. O să vedeți în continuare cum e-n stare rusul nu să-și dea ceasul cu 7 melodii pentr-o sută de vodcă și nici cum e gata mai tîrziu, pentru înc-o sută, să-și dea nevasta care tocmai a venit să-l ia din cîrciumă. Nu. Veți vedea cum, pentru a se îmbăta cu bani puțini, își pune la bătaie un organ pe care se bazează mare parte din istoria acestui dîrz popor. Curul, căci despre acest organ este vorba, se folosește în Rusia nu numai în actul gîndirii, ci și în cel al îmbătării. Cu numai 50 de grame de vodcă strecurate în anus se obține un efect halucinogen comparabil cu cel al unei damigene de spirt stinse cu un butoi de bere, îngurgitate pe căi firești. Această metodă de îmbătare rapidă și ieftină, practicată în Rusia, se bazează pe un adevăr biologic în care principalul rol este jucat de intestinul subțire. Dacă nu știați, atunci aflați că organul care transmite alcoolul în sînge este intestinul subțire – chestie pe care, probabil, tot savanții ruși or fi descoperit-o, după ce-au golit de formol toate borcanele cu broaște de baltă și și-au dat seama că nu mai au ce bea. Este de admirat acest popor inventiv, această nație de oameni subtili care s-au prins primii că drumul pînă la intestinul subțire este mult mai scurt dacă-l începi din orificiul neconvențional! Cinste lor! Deși tare milă ne mai e de polițiștii ăia ruși de la circulație, care trebuie să-i miroasă pe șoferi dacă nu cumva au consumat băuturi alcoolice. Mă și întreb care o fi culoarea indicată de fiolă în cazul unui șofer rus beat: verde sau maro? Probabil maro cu muscă verde.

Davai spirt în palton

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Cînd se plînge românul că nu are și nu are, să știți că el adună resurse. Resurse psihico-doctrinare ca să se împovăreze și mai tare. Familia Stoica are computer pentru Găbițu! Nu dintr-o donație sau șmen. Nu, are pe cinstite. Iată o poveste incredibilă. Aventură fiind, de azi înainte începe suspansul.

Maria: Bre, Vergilice, ce mi-ai făcut!

Vergilică: *O surpriză.*

Maria: Chiar surpriză, că cînd am văzut cutia m-am dus în bucătărie să stau pe un scaun și mi-am făcut un ceai și abia dup-aia mi-am revenit. Cum mi-ai făcut tu așa mare bucurie?

Vergilică: *Am fost la Unirea, că mi-a zis băiatul că se dă computer fără avans, dacă ai peste două milioane, minimum. Și am fost acolo cu băiatul, am stat la coadă, la treburile astea. Am stat vreo trei zile, cîte cinci ore, că era lumea prea multă și, cînd am ajuns și noi acoloșica în față, am dat talonul de pensie și c-o fi, o pățit, se rezolvă. Mi-a dat să cumpăr la Flanco de 15 milioane 700. Mi-am zis că hai că e bine, că să ne orientăm ce luăm pînă la urmă. Și ne-am întors a doua zi, că era lume multă, țigănie curată și noaptea tîrziu. Românul, cît o fi de român, tot țigan rămîne, făcea gălăgie, se băga în față, să fie și el respectuos, nimic, că a fost de ieri, că a fost de alaltăieri. Mă mir cum toți sărăntocii ăia își găseau pile la fete tinere. Venea unul, pleca altul, ce mai țară de căcat, pe bune! Și ne-a zis să venim peste două zile cu hîrtia asta. Și ne-am dus la Best și nu ne încadram în treaba asta și am luat numai componentele principale și să venim peste cîteva zile și iar a dat telefon băiatul și cînd a fost gata am mers și am luat cutia aia mare și cu prostia aia ce-o bagi la cap, unitatea aia.*

Maria: Și cum dăm noi banii?

Vergilică: *Din pensie!*

Maria: Ce rată avem?

Vergilică: *728.000 de lei, dau din pensie, muncim în stînga, în dreapta!*

Maria: Păi, pensia ta e de 2.100.000.

Vergilică: *E bine!*

Maria: Cum dăm noi banii, mă?

Vergilică: *Pe 17 dau banii!*

Maria: Acum ce ne mai trebuie?

Vergilică: *Ecran!*

Maria: L-ai luat gol pușcă?

Vergilică: *Nu am avut bani de monitor!*

Maria: De unde luăm?

Vergilică: *De la „Concept. Calitate. Punct."*

Maria: Păi, vroiam la credit să luăm televizor color.

Vergilică: *Păi, tu vroiai că ai văzut la vecină, care are pensie la fel. Dar, fă, noi investim în viitor! Televizorul, dă-l naibii, cît o mai merge! Monitorul și computerul e viitorul.*

Maria: Așa, și mă păcăleai că mergi la coadă la color!

Vergilică: *Păi, ce să-ți spun ca surpriză?*

Maria: Păi, o zi ai zis că s-a închis, dup-aia că nu mai face că nu mai dă banca. Și după aia m-ai surprins de Crăciun.

Maria răspunde

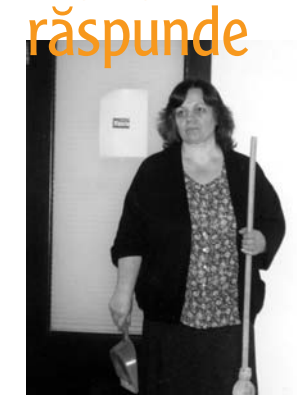

Cornel Ivanciuc zice că o să vă sară ţandăra,

dacă o să citiţi ce fete consumă poliţia din Ţăndărei; că o să mormăiţi de sictir că Martin, prefectul Constanţei, cade de fiecare dată în picioare, ca mâţa; că o să vă alinaţi de uimire că Alin Teodorescu lucrează pe degeaba la Guvern; şi că o să vă îmbătaţi de nervi că Ministerul Culturii i-a dat să bea pe gratis lui Fănuş Neagu câteva sute de milioane de lei.

dosarele chiX

Să nu dai păsărica din mînă pe cioara de pe grad

De cîteva săptămîni, şeful Poliţiei Rutiere Ialomiţa, Iulian Militaru, e negru de supărare. Nişte pizmaşi care vor să-i ia locul au scornit pe seama sa o poveste de dragoste care prinde rădăcini tot mai solide prin Ialomiţa. Se zice că Mirela Bon, o barmaniţă din Ţăndărei, era tare necăjită că a picat examenul auto. Ea lucrează la barul Corado, un local tare drag poliţiştilor din Ţăndărei, drept care necazul fetei a ajuns repede la urechile şefului poliţiei din oraş, Nicolae Bârsan. Acesta ar fi intermediat o întîlnire între dînsa şi şeful Poliţiei Rutiere de la judeţ, Iulian Militaru. Băiat fin, acesta s-ar fi angajat să rezolve problema. Fată fină, Mirela s-ar fi arătat dispusă să plătească cu asupra de măsură favorul. Pe 2 decembrie anul trecut, a luat-o şi pe soră-sa Iuliana şi s-au instalat amîndouă într-o casă de-a poliţistului Militaru, din apropierea localităţii Amara. Au stat acolo cîteva zile, răstimp în care cică mai multe cătane bătrîne de prin IJP Ialomiţa şi-au cam clătit cu ele nu numai ochii, ci şi alte organe.

Între timp, tatăl fetelor a intrat la griji şi a început să le caute. La bar, a aflat despre înţelegerea dintre odraslele sale şi poliţişti şi, în consecinţă, a depus o plîngere la Poliţia Ialomiţa, referitoare la dispariţia fetelor, unde ar fi detaliat şi episodul aflat la barul Corado. Evident, s-a dat alarma şi fetele ar fi trebuit să fie eliberate, însă nu era atît de simplu. Iubirea sălbatică a poliţiştilor lăsase deja urme pe trupurile neprihănite: colea o vînătaie, dincolo o zgîrietură, chestii care, la o adică, puteau fi foarte bine povestite într-un certificat medico-legal. Alte cîteva zile, surorile au fost ţinute într-un apartament conspirativ din Ialomiţa, cît să mai dispară vînătăile. Au fost eliberate pe 11 decembrie şi s-au dus aţă la medicina legală. Cu toate măsurile de precauţie, tot s-au putut depista ceva vînătăi pe la coaste, însă nimeni nu ştie acum dacă acestea provin de la trataţia poliţiştilor sau de la un sutien prea strîmt.

Norocul poliţistului Militaru, dar şi al celorlalţi despre care se spune că s-ar fi dedat la nurii celor două surori, este că şefii lor de la Bucureşti au o încredere nemărginită în ei şi nu dau doi bani pe asemenea zvonuri. Cineva aflat chiar în coasta generalului Soroscu a izbutit chiar să blocheze nişte articole prin presa locală şi centrală referitoare la acest trist episod din viaţa Poliţiei Române.

Moise STOIAN

Cum se tot schimbă prefecţii la Constanţa şi rămîne mereu acelaşi prefect

Cum a dat iarna pe uliţă, pe bulevard sau pe DN-uri, miniştrii şi-au tras pulovărele de criză şi au ieşit la deszăpezire, care pe la televizor, care pe la teleconferinţe. Ministrul Oprea de la Administraţie a zis că măturăcîţiva prefecţi, că prea s-au făcut fracturile, blocajele şi întîrzierile în anul ăsta electoral. A zis că şi la Constanţa a fost recoltă bună, iar prefectului PSD Gheorghe Martin i-a şuierat fărăşul pe la ureche. Subprefectul Moga atît aşteaptă, să-i ia locul, că şi-aşa este în plină campanie de tuns, ras şi frezat. Martin are însă motive să stea liniştit. Are de partea sa cerul şi pămîntul. Pe pămînt lucrează maşinile de la salubritatea fratelui său. De restul se ocupă arhiepiscopul Teodosie. Ca şi astă-toamnă, la ultima sesiune de demiteri, cînd Martin a primit loc pe lista cu prefecţii ejectaţi, iar trimisul PSD-ului la Arhiepiscopie a rezolvat cu un telefon către fermierul de la Cornu. Haios e că, timp de cîteva ore, în locul lui Martin a stat Mihai Daraban, fiul deputatului PSD omonim. Fiul a ţinut locul cald, a fost prefect virtual timp de cîteva ceasuri, pînă a sunat telefonul. Ar fi interesant de aflat pe unde ar suna acum telefonul, la ce nivel anume, ca să oprească puţin nisoarea şi să bage un pic de căldură.

Un consilier absolut gratuit al guvernului Năstase: Alin Teodorescu

Era linişte pe front. N-aveai o ştire să iei în seamă. Mă gîndeam să scriu despre un frămîntător de covrigi ce le spunea colegilor cum brusc au apărut muşte în bucătăria lui.

Cînd, deodată, citesc pe BBC cum Geoană se trezeşte declarînd că IMAS a obţinut prin mila guvernamentală un contract la Bagdad. Zic eu, se leagă, Alin Teodorescu tot e consilier şi vîndut. Mai mare plictiseală nici nu se poate! Iar să-l întreb pe Alin Teodorescu şi el să nege, punea capac la toate. Aşa că asta am făcut. „Dom'le, ce guvern e ăsta? Am fost invitat ca cercetător de la IMAS într-o comisie internaţională care să analizeze tranziţia din Irak. Nu are legătură cu guvernul! Ălora le-a plăcut şi ne-au mai invitat!" Să-l mai întreb pe vîndut de ce e vîndut? „Cînd o să vă plătească Năstase pe voi, o să mă plătească şi pe mine! Nu mi-a plătit, dom'le, guvernul nici un sondaj de opinie. Partidul, da! PSD, ca şi celelalte partide, e abonat la BOP, un program de cercetare lunar. Toate partidele abonate au aceleaşi sondaje. Contractul spune că fiecare partid poate publica acest sondaj. Noi, nu. Unii dau. Liberalii l-au dat fiindcă după intrarea lui Stolojan în horă, ei creşteau. În 2003, însă, pesediştii l-au publicat mai des, e adevărat, fiindcă rezultatele le erau favorabile. IMAS vîndut PSD-ului, de ceeee? Eu, consilierul lui Năstase? Chestia asta e mai nouă. Din '92, de cînd Iliescu mi-a spus că sînt vîndut lui Roman, am fost vîndut de la şef la şef, de fapt am fost obiect de trafic de fiinţe umane. Nu sînt consilierul lui Năstase! Singura numire a fost cea de şef al unui grup independent internaţional ce a lucrat la analiza sistemului de adopţie internaţională. E drept, aproape fiecare prim-ministru şi preşedinte din România a trecut pe la IMAS. Sociologii sînt ca popii, ei ştiu cu sufletul, noi ştim cu piaţa. Asta-i imagine românească tribală şi pastorală. Tribală? Dacă nu faci parte dintr-o familie, atunci faci parte dintr-alta, obligatoriu. Pastorală, în care oamenii sînt nişte oi ce au nevoie de cioban." Alin nu e decît cercetător la IMAS, Alin este doar cercetător la IMAS, să nu-mi iasă din cap chestia asta! Repet: Alin e doar la IMAS. Şi el zice: „De ce e PSD-ul în frunte? PSD-ul a făcut ceva. A atacat fiecare punct de pe agenda publicului şi a vrut să le îndeplinească. A redus inflaţia, ne-a băgat în NATO, avem o ţară de 7 milioane de asistaţi social, au calmat zona sindicală, au liniştit regalitatea! Adică ne-au ascultat, au făcut ceea ce reclamaţi voi, media şi noi, sociologii." Repetăm: Alin are pur şi simplu dreptate, el nu manipulează, el nu îl sfătuieşte pe Năstase. Despina Neagoe, purtătoarea de cuvînt a Guvernului, doar spune: „Domnul Alin Teodorescu nu este salariatul Guvernului. Este într-adevăr uneori în compania premierului, domnul Adrian Năstase solicitînd sfatul nu numai dumnealui, ci şi altor sociologi şi oameni de imagine ori de cîte ori este nevoie." Repet: Alin munceşte pe degeaba la Guvern.

Academicianul Fănuş Neagu consumă mult atît de la bufet, cît şi de la buget

În ultimii trei ani, revista *Literatorul* a apărut mai mult pe listele de subvenţii ale Ministerului Culturii şi Cultelor, lucru perfect normal, fiindcă şi listele de subvenţii ale Ministerului Culturii trebuiau să fie umplute cu ceva. Şi umplutura mai bună decît revista condusă de Fănuş Neagu nici că se putea. În 2001, Fănuş Neagu a servit de la MCC o carafă de 240 de milioane de lei. I-a zis sărumînă lui Răzvan Theodorescu, a mai scos cîteva exemplare bahice din obedienta sa publicaţie şi a adormit la loc. În 2002, Fănuş Neagu s-a trezit din nou, motivul fiind acela că *Literatorul* său mai obţinuse 100 de milioane de la minister. I-a zis sărumînă lui Răzvan Theodorescu, a mai scos cîteva exemplare bahice din obedienta sa publicaţie şi a adormit la loc. În 2003, Fănuş Neagu s-a mai trezit o dată, motivul fiind că *Literatorul* mai primise nişte milioane bune de lei de la minister. De cîte ori aţi citit, în ultimii trei ani, revista *Literatorul?* Dar *Contemporanul?* Dar *Albina?* Dar *Convorbiri literare?* În 2003, aceste patru reviste au primit împreună de la stat suma de 580 de milioane de lei. Prea mult! Poate că nu l-am fi deranjat pe Fănuş Neagu din somnul său generos subvenţionat, dacă la sfîrşitul anului trecut nu ar fi apărut pe piaţă un număr al revistei *Literatorul*, singura apariţie a sa de anul trecut. Pe frontispiciul ei se putea citi limpede: ***Literatorul*, ianuarie-noiembrie 2003.** Acum înţelegeţi pe ce se duc banii de la Ministerul Culturii? Pe săptămînale care apar o dată pe an, în decembrie.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Dan Darabont, ocaua mică şi afişul de trei lei în producţia Piaţa bate filmul

Bîjbîiam într-o seară printr-o piaţă din Capitală şi mă străduiam ca, prin întunericul excelent întreţinut, să nu cumva să deranjez somnul vreunui aurolac sau să deteriorez din greşeală mostrele proaspete de moloz îngheţat, puse la păstrare pentru a doua zi. Concentrat pe aceste probleme, am paralizat cînd am dat nas în nas cu degetul din imagine, care îi aparţine lui Dan Alexandru Darabont, primarul sectorului 6. Este impresionantă înclinaţia spre penibil a aleşilor noştri, care nu mai ştiu la ce metode şi artificii să apeleze pentru a cădea cît mai graţios în ridicol. Gîndaci hăituiţi printre cotlete, cu alaiuri de cameramani în jur, pulovăre austere îmbrăcate la deszăpezirile televizate ocazionate de fericitele Sărbători de iarnă, afişe caraghioase în care degetul erect, atitudinea de bunică intransigentă şi sloganul pueril se iau de mînă pentru un demers modern, inovator, desprins din ocupaţiile lui Alexandru Ioan Cuza. Mă şi mir că, alături de această compoziţie ce seamănă la stil cu felicitările desenate de elevi în clasele I-III, de Ziua Femeii, nu stau şi unele prezidări absolut indispensabile: „Afiş realizat la recomandarea lui Dan Darabont, primarul sectorului 6"; „Sector întreţinut de Dan Darabont, primarul sectorului 6". Primar întreţinut de Dan Darabont, primarul sectorului 6".

James Darabont

PRIMARUL SECTORULUI 6
DAN ALEXANDRU DARABONT
CANTARUL CETATEANULUI
ÎN SECTORUL 6, VREAU CINSTE LA CÂNTAR. VERIFICĂ-ŢI MARFA !

dosarele chiXXL

Ilie Sârbu protestează, fratele baronului lucrează

Domnul baron Mischie, cu sediul la PSD Gorj, a declarat în cadrul unei întîlniri cu juniorii partidului că el este un model pentru tineri, că tinerii trebuie să înveţe să se organizeze aşa cum trebuie, să intervină acolo unde trebuie. „Sînt un model ca acţiune, de voinţă, ca om, nu cred că este un tînăr în judeţ care să nu vadă acest lucru", spunea liderul social-democrat. În acest context, faptul că pe 31 decembrie 2003 şi-a dat duhul contractul de muncă al venerabilului pensionar Alexandru Mischie, angajat aiurea la Direcţia de Sănătate Veterinară Gorj (DSV), ar putea da oarece speranţe vreunui veterinar tînăr şi oarecare din judeţ. Să vă explic. Alexandru Mischie este veterinar, pensionar şi frate de baron omonim, calităţi care presupunem că l-au ajutat să treacă peste anumite nereguli consemnate recent într-un raport al Corpului de Control al ministrului Agriculturii. Pensionar fiind, a fost angajat la DSV Gorj. Dorinţa de muncă, avîntul tineresc al pensionarului Mischie şi semnăturile directorului Direcţiei, Mircea Covrig (ajuns între timp ex-director) nu au putut fi înfrînte de ordine ale miniştrilor (inclusiv al lui Ilie Sârbu), de decizii de disponibilizare sau de adrese ale Ministerului Agriculturii. Cum spuneam, contractul de muncă a expirat odată cu anul trecut, aşa că, de acum, s-ar putea crede că vreun proaspăt veterinar, atent la sfaturile şi observaţiile de mai sus ale baronului, ar avea ceva şanse să muncească. Doar să nu ne trezim că Mischie bagă aceleaşi discursuri, adaptate un pic, şi la întîlnirile cu fraţii pensionari ai baronilor din PSD.

Nicolae Văcăroiu mişcă apelele Jiului

Nu e nici o minune. E o realitate sulfuroasă, toxică şi poluantă, care a început la sfîrşitul anului. Din clipa în care Marian Mogoşanu, un obscur director de fabrică de bere, a fost numit şeful Direcţiei Ape-Jiu Craiova. Simulacrul de concurs prin care a cîştigat concursul a fost organizat pe 22 decembrie trecut. În care Mogoşanu a obţinut acelaşi rezultat, de 8,75, ca al lui Marin Talău, director tehnic şi hidrotehnist la direcţie. Pentru situaţia de balotaj, comisia a recurs la ajutorul ministrului Ilie Sârbu. Care a decis că berarul Mogoşanu este noul director al apelor craiovene. Şi a decis. După care Sârbu a plecat la vînătoare şi a ajuns la Urgenţă, cu inghinala împănată de 70 de alice. Explicaţia ascensiunii lui Mogoşanu nu este una de ordin metafizic, ci pur politic. Mogoşanu este membru de vază al organizaţiei PSD Dolj. Calitate incontestabilă, de la înălţimea căreia i-a intrat pe sub piele lui Nicolae Văcăroiu, tot aşa cum alicele au pătruns pe sub pielea scrotului lui Ilie Sârbu. Şi în virtutea cărei calităţi, Mogoşanu senior s-a încuscrit cu Senatul. La modul că Văcăroiu l-a cununat pe Mogoşanu junior. Concursul? O frecţie. Revolta direcţiei? Vax albina. A fost suficient un singur telefon, a cărui voce duhnea a sănătoşă, pentru ca Mogoşanu să ajungă, dintr-un singur foc, director. Peste nişte ape bete, mişcate de vodcea inconfundabilă a lui Văcăroiu.

Biroul de Investigaţii

Cum că de ce am dat catedralei din Bacău numele meu de sfînt, Dimitrie? Ce, voiaţi, Doamne fereşte, să-i dau numele meu de stadion...? Cum ar fi sunat „Biserica Sfîntul Stadionul Dumitru Sechelariu"?

Dumitru Sechelariu, primarul care, pentru a demonstra că apără valorile democraţiei, e în stare să candideze în acelaşi timp şi din partea Opoziţiei. Şi fie ca cel mai bun să cîştige!

Campania lui Sechelariu în ţara piticilor

Toate calculele şi previziunile analiştilor politici, ale liderilor de campanie, ale preşedinţilor de partide şi ale tuturor divinităţilor electorale sunt zero absolut pe lîngă soluţia strategică a Marelui Baron de Bacău, Dumitru Sechelariu. Ca să aveţi o primă imagine, simplă, vă oferim costul minim necesar pentru o campania electorală care să garanteze succesul actualului primar: 10 milioane de LEI. Orice leu în plus va fi inutil. Asta pentru că dl. Sechelariu nu mai are contracandidaţi. Mai exact are, dar sunt aleşi în aşa fel încât să nu depăşească altitudinea de 1% electoral. PD-ul îl propune pe dl. Banu, recunoscut pe plan local ca om de afaceri extrem de eficient în falimentări. (A terminat, în lanţ, o serie de întreprinderi cu numele generic de Agribac). La care se adaugă un atu electoral – accidentul auto, cu o victimă, comis de fiul candidatului. PNL-ul este mai onest: candidatul Ovidiu Budeanu nu este doar falit (a îngropat fabrica de încălţăminte Cotidianul), ci are şi o imagine de om de afaceri dubios, pentru care o factură pe care o primeşte spre plată este un fel de felicitare de Anul Nou, de acum doi ani. PUR-ul are un candidat care este prea tânăr ca să aibă pete, dar care este prea tânăr ca să fie cunoscut, iar PRM-ul nici măcar nu s-a anunţat cu vreun nume. Dar cum de nu există nici o persoană cu testicule şi fără pete mari care să iasă la bătaie cu Sechelariu? Să se fi stins floarea Bacăului la umbra Sechelariului? Nicidecum. Este mult mai simplu – şi aici e geniul Baronului – pentru un candidat care deţine robinetele tuturor afacerilor din judeţ să descurajeze partidele să se arunce, pe bune, în luptă. Că, din păcate, toată lumea trebuie să respire aerul judeţului. Poate că dacă emană aceleaşi gaze peste graniţele Bacăului, Băsescu şi Stolojan ar putea renunţa la candidaturi în favoarea lui Radu Berceanu şi Viorel Cataramă.

Mircea TOMA

Alexandru Vărzaru îşi dă abia acum seama că

1) dacă Mischie e „un model de om pentru tineri", apăi tinerii ăia numai oameni nu se pot numi;
2) dacă cineva de la Craiova se încuscreşte cu Văcăroiu, se cheamă că i-a turnat Dumnezeu un pahar cu bere în cap;
şi 3) că adversarii politici ai lui Sechelariu, în Bacău, nu sînt mai buni decît el ca moralitate. În schimb, sînt mult mai săraci.

La mulţi ani, şefu', şi vă rog să primiţi în dar acest frumos catalog de artă. E sub 50 de euro, să ştiţi, aşa că fiţi liniştit, nu încălcăm legea cu privire la cadourile date demnitarilor. Ca dovadă, şi eu am primit unul la fel. Atîta doar că tablourile pe care dumneavoastră le primiţi aici, grupate, eu le-am primit separat, în original, şi cu ramă.

Ion Iliescu serbînd pentru a 13-a oară consecutiv Sfîntul Ion, după ce, în celelalte şaizeci de dăţi, l-a tratat ca personaj obscurantist, retrograd şi traficant de opiumul popoarelor

Luaţi, domnu' preşedinte, e de casă! Chiar dacă n-o beţi cu doamna Nina, e bine s-o aveţi pentru doctor, Doamne fereşte! Sau domnu' Beuran nu primeşte?

Nahorniac, preşedintele partidului „Ştefan cel Mare şi Sfînt", şi Ion Iliescu, proprietarul Partidului cel mare şi fără nimic sfînt

Mă, Gigi, hai să-ţi spun un secret: chiar dacă-s proaste, oile-s folositoare, să ştii. Uite, şi pe mine tot turma m-a făcut preşedinte.

Ion Iliescu, păstorul ales al României, şi Gigi Becali, ciobanul suprem al PNG, amîndoi înconjuraţi de o mulţime de măgari

Fenomenul religios m-a atras încă din tinereţe. Ţin minte că bunica mă punea să citesc din cartea „Biblia" pe vremea cînd eu eram atras mai mult de „Capitalul" lui Marx. Erau cîteva povestiri interesante acolo, unele mai exagerate – nu-i aşa? – pentru a-i atrage la lectură pe cititorii mai creduli. De pildă, dacă au fost oameni care şi-au revenit din moarte clinică şi după 4, şi după 5 zile, ei bine, concepţia fără prezenţa gametului masculin nici geneticienii sovietici n-au realizat-o! Dar obiceiurile sînt frumoase, recunosc, şi mă complac şi eu cu toţi ceilalţi. Opaschi, ce tre' să pup? Fata sau păpuşa din braţe?

Debarcat din arca lui Nae, hidrotehnistul Ion Iliescu a călcat apa prin funcţii mărunte pînă să i se ofere oportunitatea de a se înălţa în post, după un plăcut calvar pe la Editura Tehnică

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Soso facem și mai lată!

Libertatea dezvăluie că Soso s-ar putea întoarce în *Big Brother 2,* iar Soso a precizat: „Dacă poporul vrea sex, trebuie să i-l oferim". Sînt curios ce fel de sex o să ne ofere Soso începînd din primăvară: sex la veceu, cu finalizare de unul singur, pe capac, sau sex pe bani în parcarea de la *Big Brother,* așa cum vrea poporul român care moare de foame?

Andreea a ieșit din poli-position

Andreea Marin s-a hotărît: nu mai pleacă la Polul Sud, pe urmele lui Emil Racoviță. În compensație, aventuroasa Andreea ar putea urca pe Everest, cu parapanta, și ar putea coborî de-acolo cu coarda elastică, pe urmele Mihaelei Rădulescu.

Radu Gagiu' a ieșit de prin cărțile locului

Senzațional: Radu Bolgiu, celebrul hoț de mașini și primul iubit celebru al Alexandrei ex-Mutu, a fost împușcat în cap de către polițiștii spanioli! Totuși, totul s-a petrecut prea repede pentru gustul Alexandrei: dacă l-ar fi prins, polițiștii români i-ar fi cerut lui Bolgiu niște autografe, odorizante de mașină și capace de roți de la Porsche, și-abia apoi l-ar fi împușcat în cap, cu două sticle de vodcă.

Tatoo-ul lui Mutu e Isus!

La salonul „Fashion Tatoo", al lui Marius Niculae, Adi Mutu și-a îmbogățit colecția cu încă două tatuaje: numele lui Mario, scris pe spate, și numele lui Isus, scris în limba arabă, pe brațul drept. Ar mai avea loc încă două, pe bicepși: unul cu Dumnezeul evreilor, în tricoul lui Buddha, și-ncă unul, în stil bizantin, cu Alexandra și pruncul.

Direcția 5 și frecția de Lesko

VIP e de părere că Anna Lesko are o aventură cu Marian Ionescu de la Direcția 5. Poate tocmai din acest motiv au plecat împreună în turneu: să nu-i surprindă Columbeanu cîntînd în baia lui de la Snagov, printre lumînările parfumate și bărcuțe cu motor.

Isus, și jos!

muzeul figuranților de ceară

Diana nu-și mai amintește de Mutu lui Miu

De cînd i-a făcut Mutu ditamai capul mare cu poeziile alea din Eminescu, Diana Munteanu de la MTV are unele probleme de memorie. Că, na, într-un cap blond mai mare, probabilitatea ca neuronii să se intersecteze e mai mică, chestie din cauza căreia are de suferit și memoria. Așadar, e mare nevoie acum de un implant de silicon la creierul mic, fiindcă, iată, Diana tocmai ce-a declarat, în *Evenimentul zilei,* că n-a fost niciodată cuplată cu fotbalistul Iulian Miu. Chestie de memorie, cum vă spuneam. Căci Diana nu-și mai amintește, cu siguranță, că anul trecut Iulian Miu era atît de prins de relația lor încît a dus-o și la biserică. Ei, nu ca s-o ia de nevastă, ci ca să ia lumină, fapta consumîndu-se de Înviere. Pînă la urmă, n-au luat nici măcar lumină, fiindcă s-au retras undeva în fundul bisericii, în penumbră, discret. Unde, în timp ce el o pipăia (bulănea, pentru cititorii care-au deschis mai tîrziu cartea de rugăciuni), neprihănita se juca de-a Vasilică deranjînd cu hlizeala credincioșii din rîndurile din față.

La acea dată, Diana era cuplată oficial cu nepotul lui Gigi Becali, Lucian. Care, probabil, în timpul ăsta sărbătorea la stîna lu' unchiulețu', cu mielul, de unul singur.

Cin' renaște azi din nou, mîine va renaște-un bou

Ascultînd în zilele Crăciunului refrenul difuzat obsedant „Vom fi iarăși unul, vom renaște din nou", ne-am minunat de două ori. O dată gîndindu-ne din ce picior de plai o fi răsărit textierul care a chiulit de la ora de limbă română în care învățătoarea trebuie să fi vorbit despre pleonasmul grosolan, și a doua oară întrebîndu-ne cîți bani o fi primit Mircea Baniciu, folkist cu pedigree impresionant, ca să accepte să interpreteze cover-ul de sezon cu text tălîmb, alături de toți puștanii impresariați de fundația Phoenix: Silvia Ștefănescu, Rafael, Marcela Buruian și alte nume sonore, dar necunoscute ale muzicii pop. La cea de-a doua întrebare nu am aflat încă răspunsul, dar, întrucît am intrat în posesia CD-ului pe care figurează și „A venit iar Crăciunul", oda muzicală a pleonasmului la care ne refeream, am aflat că însuși Paul Nancă, președintele fundației Phoenix, chinuit de inspirație și talent literar, a semnat versurile nătărăului cîntec. Probabil că, nevoit să-l remunereze pe Baniciu, impresarul n-a mai avut mărunțiș pentru un textier profesionist și de-aici beleaua…

Oana Sîrbu a interpretat un mega-rit vechi

Oana Sîrbu (diva din *Liceenii,* cu care mulți dintre noi am avut în copilărie vise erotice de-alea uteciste, în care se făcea că o ținem de mînă la careu, în recreație; eh, ce vremuri!) a reușit să cînte din nou! Evenimentul a avut loc pe 6 ianuarie, la Hotelul Sinaia (din Sinaia, ca să nu existe dubii) – unde 450 de ruși, ucraineni și moldoveni care sărbătoreau Ajunul de Crăciun pe rit vechi au asistat entuziaști la un recital-maraton al Oanei Sîrbu, aprinzînd care brichetele, care lumînările, care dinamitele, fiecare după nervi și posibilități. Momentul culminant al petrecerii a fost la douăspe' noaptea, cînd Oana s-a scuzat că nu mai știe cum se zice „Crăciun fericit!" în rusește, deși rusa a fost cea de-a doua limbă din școală. Bine că nu era și profa Isoscel de față, că o punea să vină tunsă și cu părinții la următorul concert! Recitalul a continuat cu mai multe mini-recitaluri în italiană, spaniolă și portugheză, după fiecare dintre acestea Oana dînd iama în public cu un teanc de CD-uri, cu intenția de a le vinde. Fără nici un succes, însă, căci și publicul încerca din cînd în cînd să dea iama pe scenă ca să-i vîndă cîte-un fierbător de cafea, bănuind probabil că Oanei i se trage de la nesomn.

Diana Munteanu, o admiratoare a fotbalului intern care a selecționat mai mulți jucători decît Bölöni și Iordănescu la un loc

Doctorate de schimb

Abia ne reveniserăm din uimirea veștii că madam Cătălina Mustață, nevasta lui Florin Zamfirescu, rector al Academiei de Artă Teatrală și Cinematografică, și-a dat cu brio doctoratul, că ne-a lovit în moalele invidiei știrea că și fiica aceluiași rector, Ștefana Zamfirescu, doctorandizează de zor și are șanse babane să fie în curînd tanti actrița-doctorița. La scurt timp după obținerea titlului academic – pe care, iată, indivizi mai publicați, precum Adrian Păunescu, nu sînt în stare să-l capete –, dr. Cătălina Mustață a desfășurat cu succes o campanie publicitară pentru inelul-păcăleala-minune, care o dată înșurubat pe falangă te scapă de rele, negi, hemoroizi și ejaculare precoce în familie. Așteptăm cu nesaț ca și viitoarea doamnă doctor Ștefana Zamfirescu, fiică a rectorului din căsătoria mult antemerioară cu actrița Valeria Sitaru, să primească după ce îmbracă halatul alb al culturii contracte artistice la fel de generoase pentru promovarea contra cost a vreunui talisman minunat ce scapă nordul de maladia pilelor, relațiilor și nepotismelor.

Chivu nu poate să respire fără O-zone

Cică era la un moment dat Cristi Chivu în România, în București. Și cică merge și el, ca tot omu' cunoscut de popor, în oraș, să se distreze. Păi, și unde să se ducă? S-a dus în clubul „The Office", ca să asculte niște muzică modernă, pusă de DJ. Ei, aici e aici. Pentru că trebuie să facem lumină în problemă: ce înțelege Chivu prin muzică modernă. Chivu s-a dus la DJ și i-a cerut o dedicație, și anume o melodie de-a formației O-zone. Evident, contrastul puternic cu muzica tradițională din Office a stîrnit uralele și huiduielile mesenilor, dar ce contează asta cînd ea nu răspunde la SMS și tu îi scrii atît de des?

Veninul și cînepa

Hai, signore, nu mă mai întreba ce fotbal știe băiatul ăsta. Știe! Păi, matale ai habar cu ce gagici umblă? A fost prietenu' lu' Andreea Raicu. Cum să n-o știi? Colega lu' Cristina Stamate de la Ce vor fetele...

Giovani Becali și Cristi Chivu, convinși de zicala fotbaliștilor antici: „Toate drumurile duc la A.S. Roma"

Localul bălan

Mulți țărănoi aleg agroturismul

Multă dreptate se mai risipește prin zicale! Cine a spus că „avem o țară frumoasă, păcat că-i locuită!" nu și-a răcit gura de pomană. Eu aș mai nuanța un pic zicala: păcat că-i vizitată de turiști români. Am fost, de Revelion, o săptămână la Bran, să gust din frumusețea angelică a zonei Dracula. Nu mă refer, desigur, la românii civilizați, așezați, cu bun simț, veniți ca și mine la odihnă. Mă leg de cei care nu au renunțat la manele și, deși nu era vară, umblau cu geamurile deschise ca să iasă văicărelile lui Guță și Vijelie peste noi. E clar, de Sărbători, Branul devine oraș, cu mulți mahalagii. Chiar lîngă noi au stat niște băieți la care, pentru a le mai lua sticla de la gură și difuzoarele de pe geam, am chemat jandarmii! Bun, mi-am vărsat amarul, acum să vedem ce facem cu mîncarea. La agroturism există posibilitatea să iei cazare fără masă și cazare cu demi-pensiune. Cine ia pensiune completă ori e inconștient, ori face cură voluntară de îngrășare. Și la pensiuni se poate, dacă dai peste una cu prea multe camere, ca masa să fie alcătuită din bucate de la supermarket. Dacă ești norocos, prinzi bucate gătite din materie primă de casă, fără E-uri, fără coloranți și conservanți. Pentru că am căutat cu atenție, am avut noroc. Am stat la pensiunea doamnei Elena care, pe lîngă că e o gospodină foarte bună, curată, e și bucătăreasă de profesie. Am reușit cu greu să facem față atacurilor culinare. Și demi-pensiunea (mic dejun și cină) ni s-a părut prea mult. Iar în noaptea de Revelion am oprit atacul înainte de friptură, imediat după păstrăv. Minunat păstrăvul, proaspăt, luat de la o păstrăvărie din zonă. Splendid. Sarmalele și friptura le-am programat pentru a doua zi, cînd le-am înghesuit între mic dejun și cină. Din meniul casei trebuie să pomenesc și despre cîrnații de casă, unii afumați și apoi prăjiți, alții proaspeți și prăjiți. Ca să nu rupem definitiv prietenia și colaborarea cu ficatul propriu, am reușit să obținem o micșorare a porțiilor, după îndelungi parlamentări. Gazda ne-a spus că a avut și musafiri cu mai mare apetit. Ne-am cam făcut de rușine. În ziua plecării a nins. Dacă ningea cu cîteva zile înainte, nu mai puteam scoate mașinile din curte. Dar, la cît am mîncat, era ușor să ajungem la șoseaua principală; ne rostogoleam!

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕✕; preț: 🚗🚗🚗; WC: 🧍.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕ *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🧍 *poți să și adormi;*
🧍🧍 *curățel;*
🧍🧍🧍 *ai grijă pe unde pășești;*
🧍🧍🧍🧍 *n-ai putea să mai rabzi?*

dosarele hardcore

Andreea Liptak a luat un Spiridon de n-o mai doare capul!

Băieții din redacție sînt dărîmați. Îi văd mergînd cu greutate pe holuri, cafeaua pe care o face doamna Maria nu mai e la fel de dulce pentru ei, nici după fetele de la marketing nu mai întorc capul așa cum o făceau altădată. Motivul tristeții lor nemăsurate? Una dintre colegele lor de breaslă preferate de la PRO TV, Andreea Liptak, nu mai este liberă! Ba din contră: ea a început să gîndească liber, pe Calea Victoriei, alături de Răzvan Spiridon, știrist de formație sportivă la B1 TV (ex-PRO TV). Legătura lor de suflet este recentă, dar cu trupul de voleibalist (trecut pe la Dinamo) al lui Răzvan, bănuim că nu s-a oprit aici, am zice chiar că dimpotrivă. Explicabil: anul trecut, Spiridon a divorțat de numita Monica (voleibalistă și ea, după cîte am înțeles noi, care nu ne pricepem decît la fotbal și ping-pong), iar singurătatea nu-i pria la organism. Cît despre Andreea, corespondentă de mare efect vizual la *Știrile PRO TV,* am aflat lucruri la fel de interesante: că e din Arad, că-i plac băieții de la U2 și Depeche Mode, că încă din copilărie își dorea să devină pilot de avion, scafandru, speolog, astronaut, marinar, pompier, astronaut și că prietenii îi spun „unguroaica“. Dar băieții din redacție nici nu vor să audă de ce. Doar știți ce se spune despre unguroaicele altora.

Biroul de moravuri ușoare

Dialoguri despre Platon, trăiri miraculoase și șosetele lui Ion Iliescu

Loredana: „Filosofia e mai mult trup sau mai mult suflet. E mai mult suflet.“

„America văzută de mine este materialist-virtuală. Acolo materialismul susține virtualismul și invers. Valoarea transcende materialul în virtual și dispare, multiplicîndu-se la infinit cu același pattern.“ – textul este scris de Loredana Groza și poate fi citit integral în VIP. Ni s-a părut interesant, lui Dragoș Vasile și mie, un dialog cu „Fata cu șosete de diamant“ pe teme privind suprarealism, postmodernism și cîntat lui Iliescu de ziua lui.

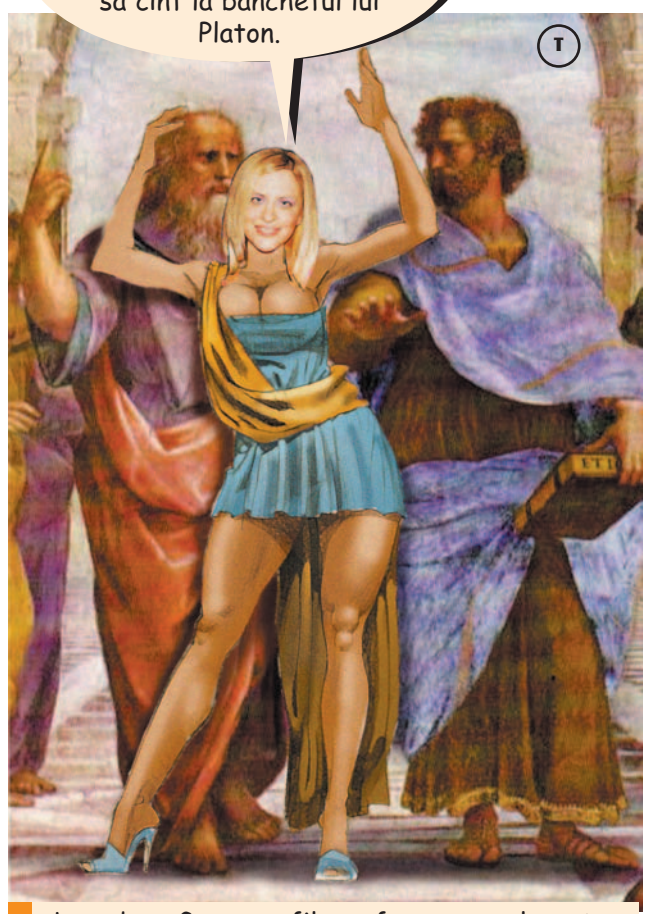

Loredana Gnoza, o filozoafă care s-a lansat cu metafizicul ei apetisant

E o viziune intelectualistă a Loredanei.

Ți se pare? Am vrut doar să vorbesc despre lucruri pe care le simt și pe care, în mod normal, aș putea să le spun. Sînt senzații pe care nu le poți exprima numai cînd le scrii. Pentru mine scrisul e altfel decît cîntatul. Scriu în funcție de inspirație, nu scriu niciodată la birou, sau într-un cadru organizat. Din contra, scriu cînd simt nevoia, ca o spovedanie ce-o așternt hîrtiei. Am un caiet ce-l țin la capul patului și se poate întîmpla dimineața, se poate întîmpla noaptea, la cinci după-amiaza, poate veni oricînd muza și pot să-mi decodific astfel sentimentele ce le am în momentul respectiv.

De unde începe filosofia pentru tine?

Nu știu asta, e ca un fel de dorință de a intra în propria personalitate. Filosofia e mai mult trup sau mai mult suflet. E mai mult suflet. E un dialog cu propriul suflet. De multe ori mă regăsesc trăind automat după clișee și, atunci cînd scriu, evadez din toate astea.

Ai citit filosofie?

Am citit.

Ce preferințe ai?

Pe Baudrillard îl citesc cu foarte multă empatie. Pe Ortega y Gasset, la fel. Am încercat să mă aventurez în meandrele filosifiei clasice, Platon, Socrate... Thomas Mann nu mi-a fost străin, prin *Muntele vrăjit, Doctorul Faustus,* cărți ce m-au atras prin profunzimea și mesajele subliminare care le transmit.

Ce reprezintă, pentru tine, peștera lui Platon?

Pur și simplu, din punctul meu de vedere, este ideea de a putea să te privești în perspectivă, din interior și din exterior, și de a-ți lega eul cu tot ce e în afara ta.

Dar nu e o risipire a eului?

Nu, din contră!

Dar cazi în conjunctural!

De multe ori găsești firul care să lege toate astea, sînt momente de grație ca-n orice lucru din viața asta. Sînt momente cînd trăirile, gîndurile se leagă miraculos și îți dai seama că există momente în care poți înțelege orice și momente în care poți fi ecranat, cantr-o peșteră sau un spațiu închis, fără putință de a comunica cu exteriorul. Important este să îndepărtezi orice lucru inutil ce se agață de tine.

Postmodernismul, cel care ne este mai aproape decît Platon...

Sau Plotin, sau Socrate...

Postmodernismul presupune tocmai diversitatea...

E un mozaic. Eu sînt Loredana, tu ești Eugen... în aparență, comunicăm prin mijloace universale: limbă...

Dar comunicarea este oricum un eșec...

Eșec, dar mereu un pas înainte. Fiindcă niciodată nu înțelegi pînă la capăt, dar tocmai asta-i plăcerea de a te aventura în a găsi un anume final și de a te afunda. Cred că fiecare moment de căutare e un pas înainte. Și de multe ori încercările de a găsi un răspuns la o întrebare personală ajung într-un punct, azi, iar mîine merg mai departe, în punctul b, și poate într-o zi această configurație se leagă.

Ești „materialist-virtuală“?

Cred că da. Termenul în sine e o joacă pînă la urmă, am încercat să exprim o stare ce am avut-o într-o zonă foarte îndepărtată de noi, care e America, spațiu ce mă șochează de fiecare dată. America e un organism viu ce mereu își modelează formele și de fiecare dată mă surprinde.

Ce presupune?

Virtualismul este o lume care în aparență e o realitate. Mănînci, iubești, dar vrei să fii sigur că mîncarea nu a aditivată, că femeile nu sînt artificiale, că muzica nu e procesată...

Atunci, de ce dracu' i-ai cîntat lui Iliescu?

Fiindcă e președintele României...

Și că are datorii Adrian Sârbu cu PRO TV-ul lui cu tot!

Nu, nu, nu, te contrazic. Nu e prima oară cînd îi cînt lui Iliescu!

Dar nu acum, cînd are Sârbu datorii.

Despre asta nu știu și nu mă interesează.

Nu crezi că ai fost folosită? Au venit șmecherii de la Știri și au zis: ce să facem?

Nu, nu, a fost sigur o idee, eu ca artistă am acceptat acest scenariu. E președintele, e ultimul mandat! E omagiul meu, fiindcă în general e o lipsă de respect în România!

Erai fata cu șosete de diamant, n-aveai nevoie de șosetele bolșevice de lînă!

Cred că ești prea dur! Eu nu fac nimic fără să mă implic! Dacă mie mi se spune să merg pe Lună și să cînt, pot spune da sau nu.

Eugen ISTODOR

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

Robocop nu bătea apa în piuliță

Săptămîna trecută, cel mai celebru hoț de mașini din România, de la Terente încoace, Radu Bolgiu, acest Nicholas Cage al *Gone in 60 seconds with the Dacia,* a suferit niște împușcături în cap în momentul în care poliția spaniolă l-a prins la lucru. Iată, pe scurt, povestea vieții lui Radu, zis „Robocop“. Radu și-a descoperit pasiunea pentru mașini furate pe vremea lui Ceaușescu. Așa a început. Cînd tatăl său a rămas fără bara din față la Dacie, micul Radu le-a zis prietenilor: „Hai să mergem să-i facem rost lu' tati de o bară“. Și au făcut rost, într-o noapte. Cine fură azi o bară, mîine scoate jeepanu' din țară. Porecla de „Robocop“ vine de la groaznicul accident pe podul de la Cernavodă, cu un Merțan furat. În urma accidentului, o bună parte din fața lui Radu a luat-o spre spate. Figura i-a fost pusă la loc cu ajutorul unor șuruburi de o parte și de alta a feței, în zona tîmplelor. Pasiuni: Alexandra Mutu, cocaina, vilele din Spania, mașinile scumpe (ale altora), prietenii (Nicu Văcăroiu, Monica Bîrlădeanu, Radu Budeanu – redactor-șef *Star* etc.), clienții (unii chiar cunoscuți prin România). Cum ziceam, „Robocop“ tocmai a primit niște gloanțe în cap, trase de nemiloasa poliție spaniolă, dar n-a murit. Se pare că șuruburile alea într-adevăr i-au fost de folos, chiar dacă îi lipsea o piuliță. Ulciorul nu Mercedes la apă.

Din bucata mea de pîine, am furat un pom și-un cîine

Încă o dovadă irefutabilă că-n țara asta toată lumea fură: aflăm că Anna Lesko, iubita unui miliardar care, totuși, a cîștigat destul, i-a sustras Cristianei Răduță o idee de videoclip de cîteva mii de parai! Aia cu o cîntăreață vaporoasă care plimbă, într-un decor foarte vegetal, un cîine tembel – genial! – și se face că cîntă. Chestie care apare fix în videoclipul piesei *Inocentza,* compusă de Costi Ioniță (care, la rîndul lui, a șutit cel puțin o piesă, aia pe care a trimis-o cu nesimțire maximă la Eurovision, anul trecut). Deposedată de măreața idee, Cristiana Răduță n-are decît să-i comande miliardarului ei soț, Costel Bobic, un alt videoclip foarte scump, sau măcar un cîine mult mai mare decît al Annei, ca să-l muște de jugulară pe Costi Ioniță.

La vremuri oi, patroni noi

De cînd a intrat Gigi Becali în politică, oile au început să spere într-un viitor mai bun. Dar nu numai ele, sireacele, ci și fotbaliștii. Care, dintr-o inocență monosilabică, specifică meseriei, speră deja că, dacă Becali va intra în Parlament, nu-i va mai sili nimeni să plătească aberantele impozite la stat sau să emită mai mult de patru predicate consecutive la *Procesul etapei.* Mult mai interesant este, însă, ce speră foștii fotbaliștii, actuali oameni de afaceri, cărora ăștia mici li se adresează, dintr-un maxim respect, cu tradiționalul Nea Gigi sau, cazul care ne interesează, Nea Nicu. În acest sens, umblă vorba că Nea Nicu Gheară, fostul accelerat pitic din Giulești și actual președinte al Asociației Fotbaliștilor Români, este interesat de o asociere cu Gigi Becali la Universul TV. Vorbă să fie, că banii nu-s o problemă, cine știe cunoaște. Și, după cum ne-a demonstrat în repetate rînduri, jupînul Gheară s-ar descurca admirabil și la capitolul vedete. Imaginați-vă doar ce audiențe ar face, în Universul lui Gigi Becali, un *Armand Assante Show,* știrile de la ora 5 cu Delia de la N&D și Roman Polanski sau un matinal electrizant, transmis la închiderea programului din „Space“, de Adi Mutu, Timeea Kali și solistul vocal de la Simply Red, corespondentul nostru special de sub masă.

Transmitem un masaj pe această cale de la Huidu

Vești bune: Șerban Huidu și-a deschis un salon de masaj în București, ca tot românul întreprinzător. Localul, unde masează specialiști în domeniul mușchilor anchilozați, se numește „Coquette“ și se înalță spre chivernisirea stăpînului pe Calea 13 Septembrie, deci bravo lui, că nu e așa de departe de redacția noastră. Am auzit că primul care își deznoadă aici oasele este chiar patronul Huidu, pe care îl întrebăm, pe această cale, dacă face discounturi pentru ziariștii care și-au sucit gîtul uitîndu-se la emisiunea lui, după bebelușe.

Ce fac fetele după ce vor cu Costi Ioniță

Zilele trecute, Monica Tatoiu, directoarea de la Oriflame, și-a anunțat în presă retragerea de pe micile ecrane ale patriei. Vestea, nu știm de ce, ne bucură nespus, dar și mai mult legenda care circulă pe marginea ei și a ultimei emisiuni *Ce vor fetele,* co-prezentată de Monica Tatoiu. Figuranții și echipa din platoul Prima TV, care asistaseră cu peste o săptămînă în urmă la filmarea ultimei ediții cu Tatoiu în echipă (invitat – Costi Ioniță), descriu cu o savoare suspectă un bizar episod digestiv petrecut la încheierea ostilităților. Cînd, vizibil afectată, cică, de prestația manelistului, madam Tatoiu s-a deplasat precipitat la veceu și, cum se spune, a dat la boboci pînă i s-a acrit. Nu știm cum a reacționat Costi Ioniță. Tot ce putem spera, de dragul sărmanei bolnave, e că manelistul stomatolog nu și-a dat seama la timp că tot ce vor fetele în astfel de situații e să le ții, cum se obișnuiește, de frunte.

Regia Apa-Supernova

INTERNEŢE FĂRĂ BĂTRÎNEŢE

Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Kameră contra kameră

Prietena mea e o ființă care nu poate sta locului. Hai să mergem la munte, hai la mare, vreau în Croația, ba la Praga, hai în Germania! Săptămîna trecută mi-a arătat site-ul **www.home-exchange.com.** Ați auzit vreodată de conceptul „Home Exchange"? Eu nu, însă americanii îl practică de cel puțin 10 ani. Se-ntîmplă așa: vreți să plecați în concediu, așa că locuința vă va rămîne goală pe perioada celor două săptămîni, o lună de vacanță. Păi, și-atunci n-ar fi mai bine să o folosească o familie de străini care vrea să vină în concediu tocmai în țara ta? Pe gratis, normal. Doar și voi puteți să vă duceți dacă vreți să stați în locul lor. Site-ul nu face decît să asigure întîlnirea cererii cu oferta. Mie mi-au rămas ochii la o casă în Hermosa Beach, pe malul oceanului, 3 dormitoare, 3 băi, calculator cu Internet, cablu, DVD, Volvo XC90 în garaj. Pe de altă parte: casă de nefumători și posesori de cîine mare, labrador, de care trebuie să aveți grijă. Nu ar fi fost rea nici cea din Barbados, la doar patru camere, a unei familii care vrea la schimb Roma, Veneția sau Florența. Doar că e valabilă pentru iulie 2005. Încerc să-mi imaginez ce afacere pentru „Home Exchange" ar fi numai plecarea în concediu a lui Adrian Năstase. Vă dați seama? Șapte case libere dintr-un foc! Cîteva plecări ar putea revoluționa turismul în România.

VIEW LISTINGS
View Listings by ID#
LIST YOUR HOME
Get Password
SLIDE SHOW
DETAILED SEARCH
CONTACT
FIRST TIME HERE?
HomeExchange.com
Since 1992!
6,000+ LISTINGS
Stay For Free! No Hotel Bills. No Hotel Blues.
All about Home Exchange and your questions answered here...
Thinking of staying closer to home?
Where do you want to go on your next vacation?
Three clicks is all it takes to search, select and contact an exchange partner
START HERE
The Best Travel Value on the Web!
Hermosa Beach, California USA
St. John, Barbados

6:6, transportă-n casă!

Bun, dacă tot v-am oferit soluție pentru cazare gratis, acum doar n-o să vă apucați să plătiți transportul... O variantă ar fi să aruncați o privire pe **www.hitchhikers.org** – site-ul autostopiștilor de pretutindeni. Are o versiune și în română. Aici postează cei care efectuează călătorii în afara granițelor și cărora le mai rămîn locuri libere în mașină pentru „ia-mă, nene!". Uite, de exemplu, sîmbăta trecută, Ibrahim Yusuf, nefumător, a plecat din Amsterdam către Malaga cu 3 locuri goale în mașină. Iar marți domnișoara Gretha a plecat din, mă scuzați, Chur (Elveția), așa scria, spre Utrecht (Olanda), cu două locuri libere.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Eu sunt de părere că din moment ce omul este cea mai puternică verigă a lanțului trofic, restul animalelor și plantelor există doar pentru a ne hrăni pe noi. De aceea, toate acțiunile de genul „Opriți măcelărirea potârnichilor" sau „Salvați varza roșie" mă enervează rău de tot. Mai nou am găsit pe Internet un site, **www.sorrycow.com,** în care omenirea mâncătoare de carne de vită își cere scuze de la vaci pentru că le omoară. Am semnat și eu (la mișto, bineînțeles), dar mă întreb: dacă vacile ar mânca oameni, și-ar cere scuze?

■ Nu știu dacă v-am mai povestit despre teoria mea, cum că SUA conduc lumea din umbră, folosind armata și serviciile secrete ca să dărâme conducerile statelor lumii și să instaureze guverne-marionetă. Știu că nu prea aveam dovezi, dar situația s-a schimbat de când am găsit pe site-ul CIA lista completă a tuturor conducătorilor de țări de pe Pământ, la **www.cia.gov/cia/publications/chiefs.**

■ Omenirea evoluează. Progresul este mai inevitabil decât mandatul de președinte al lui Adrian Năstase. Fiecare zi aduce noi și noi invenții care să ne îmbunătățească standardul de viață. Apar produse care să ne facă mai fericiți. Mai frumoși. Mai atrăgători. Mai țineți minte glumele cu fabrica de tuns ouă? Ei bine, nu mai este o glumă. Pentru că în anul de grație 2004 s-a pus în vânzare aparatul de tuns, mă scuzați, ouă. Pentru comenzi și informații, **www.balltrimmer.com.**

■ Bărbaților le plac femeile. Bine, nu orice fel de femei, desigur, ci femeile cu chestii mari. Sau lungi. Ca, de exemplu, femeile cu păr lung. Sau cu picioare lungi. Sau cu gene lungi. Sau cu gâtul lung. Sau cu degetele de la picioare lungi. Pe bune, există bărbați cu o pasiune nebună pentru femei cu degete foarte lungi la picioare. Altfel nu ar exista un site dedicat acestei categorii speciale de femei, la **www.geocities.com/twinthrop/long.html.**

Net plus ultra

Senzațional:
Îngerii au, într-adevăr, sex!

E foarte bine, desigur, că îngerii continuă să se mențină în atenția opiniei publice din România! La scurt timp după apariția volumului *Despre îngeri,* de Andrei Pleșu, un magazin de artizanat din Sighișoara a rezolvat definitiv, se pare, chestiunea sexului îngerilor. În vitrina acestui magazin au fost zăriți doi reprezentanți ai sexului – pînă mai ieri – incert, în două ipostaze relativ diferite, dar care spun, totuși, destul de mult despre ceea ce se poate întîmpla, și chiar se întîmplă, între – scuzați expresia! – picioarele îngerești. Ei bine, stimați cititori, sexul îngerilor există! El are forma unei lumînări bine crescute, este de culoare verde deschis și, după toate aparențele, aduce mai degrabă cu sexul bărbătesc. Nu știm prin ce minune dumnezeiască sexul celui de-al doilea înger din imagine i-a căzut la picioare, însă putem presupune că oricînd se va găsi o vînzătoare drăguță care să-i ridice îngerului sexul la loc.

Moș Îngerilă

Precum în cerb, așa și pre pămînt

Indicator din județul Dîmbovița care descrie cu lux de amănunte un fapt de viață și de moarte și o ecuație simplă doar în aparență. În substrat, ecuația are, ținînd cont de evenimentele recente, o mare necunoscută. Dacă știm cîți kilometri sînt între cerb, căprioară și vînător, rămîne să aflăm care este distanța pînă la ouăle celui din urmă. Ar mai fi de aflat și cine a tras, dar așa ceva nu se cere nici măcar la ciclul de avansați. De avansați în grad.

Copiii căpitanului Grad

V-am print, vrăjitoarelor

Cina cea de faimă

Eheheee, ce vremuri mişto trăiam pe cînd trăgeam cu coada ochiului înfometaţi la „Cina cea de taină“ color din sufragerie şi priveam cu religiozitate la *Diamantul* alb-negru de pe servantă unde John Wayne se-mpuşca cu indienii în mari filme western sau Humphrey Bogart se giugiulea cu Ingrid Bergman. Acum, mai nou, în vremuri de advertising, cînd broasca ţestoasă bea bere, urşii polari cola şi cameleonii ketchup, vedetele Hollywood-ului de ce n-ar pune şi ele de-un picnic într-o icoană cu Iisus, că doar, vorba aia, ce e celebru, bogat şi fără E-uri şi lui Dumnezeu îi place.

Marlon Brand

Sportul scuză mijloacele

Piaţa românească a pregătit 2 noi produse în ediţie aniversară, pentru a sărbători evenimentele sportive ale anului: calificarea României la Campionatul European de Fotbal de sufragerie si Olimpiada sexului „de vară“. Prima competiţie se desfăşoară în papuci de casă, iar jucătorii se întrec mai întîi într-un meci psihologic, unde înjurăturile şi ameninţările sînt imprimate pe cartonaşe negre şi sînt agăţate de papucii adversarului la intimidare. Cartonaşul pe care îl vedeţi provine dintr-o familie obişnuită, care a trecut la represaliile verbale: dacă nr. 46 ameninţă că FUTE, adică fu te nu glumă, NENZHOU, care probabil e ţinut pe post de rezervă şi prin urmare e mai frustrat, fute direct shoe factory şi cîştigă astfel, fiindcă echipa nu mai are de unde să-şi procure papuci. În ce priveşte bricheta olimpică, aceasta se va aprinde la începutul verii de către un campion al firmei Futai, iar flacăra va fi acompaniată în permanenţă de laserul albastru intermitent al antenei, semnul clar şi vizibil (în discotecă) al începutului Jocurilor Erotice de Vară.

Sex-shop şi-aşa!

Londica de sugestii şi reclame

Ciunga dăunează grav maturităţii

Pe lîngă celebrele mărci Suni, Parasonic, Rebac, Adibas, au apărut pe piaţă unele la fel de originale, la ţigări. Ţigările respective sînt recomandate copiilor cu vîrste de peste 5 ani, care ştiu deja ce înseamnă să tragi în piept pe cineva. Nu vă enervaţi prea tare dacă, oameni în toată firea, vă păcăliţi şi în loc de Marlboro vă treziţi că aţi luat Marboy. Molfăiţi guma de mestecat din interior, căci aşa ceva conţin pachetele Marboy, Royman şi Wasgoy. Cîteva ţepe din astea, repetate, pot fi o metodă bună să vă lăsaţi de fumat. Sperăm totuşi să nu apară în curînd şi pachete de prezervative de jucărie, pentru copii, care să le imite pe cele pentru adulţi. Că de anumite lucruri chiar nu e indicat să te laşi.

Păpuşa Barby gonflabilă

Aberaţia de libertate

Carlos Şacalul se mută şi cîştigă

Mă numesc Neculai Abinladeniţei Jr., vă sun de la Sindicatul Liber al Teroriştilor. Insist să închiriez garsoniera, deşi înţeleg că, mă rog, chiar îndrăzniţi să aveţi obiecţii?!

“Zona Guvernului, garsonieră mică, fără bucătărie, zilnic, 10 Euro. Exclus prostituate, teroriști; 679

Vrem doar să le oferim cotizanţilor noştri un loc în care să-şi petreacă în mod cît mai plăcut concediile, un fel de viluţe de vacanţă, după model bugetar. În locuri pitoreşti, cu vizionări şi expoziţii în aer liber, să mai uite de slujbă. Pot apărea şi oferte speciale de odihnă: vă daţi seama ce reconfortant ar fi pentru un terorist să prindă un concediu de Revelion sau de Crăciun, în zona Guvernului, cu o vizită oficială a unui oficial NATO, a unui comisar UE sau a unui preşedinte din America de Sud, şi să se uite la ei doar cu ochiul liber?

Trupele Anti-Teo Show

Oana făcătoare de minuni

Dragostea mea brunetă, miniona mea, viţa mea de vie... cîtă sensibilitate, cîtă suferinţă transpiră prin rotunjimile numărului tău de celular! Gata, pe mine m-ai convins! Mai rămîne ca orgoliul meu brunet şi voinic, maxim 48-49 ani, să te contacteze pe mobil la sfîrşitul săptămînii ca să-ţi propună o chestie. Dacă vrei, bine. Dacă nu, mai dă-te-n bradu’ mea de-aici!

Viţă vercea

MINIONĂ 46 ani, brunetă, divorţată de 2 ani, durerea este, viaţa merge înainte. Îmi place dragostea, să iubesc, să respect, să ţin la orgoliu tău, dacă este brunet, maxim 48-49 ani, 1,70, voinic, ambiţios sună la 0721.828.733, Oana. Vreau să fii bradul meu, iar eu viţa ta de vie.

La felul 2, înveţi să fii pilot de Formula 1

Să mai spună cineva că femeile trebuie să stea numai la cratiţă, că nu sînt bune la şoferie, că încurcă circulaţia! Dacă

şcoala de şoferi Fasole face înscrieri pentru seria în curs.

şoferiţele respective au făcut cursuri la „Fasole“, putem avea cel puţin garanţia că nu vor mai circula încet-încet, cu viteza melcului. Vor rula pe străzi... ca vîntu’!

Jack şi vîjul de fasole

Ridică-mă la cer

ANTHONY SRL

AUTOVEHICULELE
NU MERG LA PAS.

CONDUCEREA

Adică nu Dumnezeu. Conducerea. În afişul pus de firma de prestări servicii funerare Anthony există multă viaţă. Maşinile nu merg nici la galop. Nici la pas. Propunem să se precizeze clar în afiş cît de repede merg aceste vehicule. Întrucît limita de viteză transport om în viu este de 50 în oraş şi 90 pe naţională, la cîte minute de la deces poate fi plîns de rude, cădelniţat de popă şi urcat la cer. Morţii cu morţii, vehiculele cu vii.

Pro Mortor

Din nou la cassă

Avem echipă, avem avere

În ultimul număr din anul trecut, Yasser ArAPAPS observa cu simț de răspundere și avînt justițiar că legea declarării averilor îi privește și pe administratorii societăților la care statul este acționar. Yasser ArAPAPS spunea atunci, cu frică de Dumnezeu (lucru, să recunoaștem, ușor cosmopolit), că administratorii ăștia tot evită să-și declare averile, în condițiile în care CNVM-ul tratează chestiunea cu o toleranță nefirească cel puțin din punct de vedere profesional. Între timp, Yasser ArAPAPS a fost sunat de CNVM pe telefonul mobil și a primit nu o rachetă aer-sol, cum se aștepta, ci o vagă asigurare că instituția va avea o poziție oficială vizavi de problemă. Yasser ArAPAPS așteaptă cu încredere luarea de poziție a CNVM și, totodată, cu naivitatea care-l caracterizează, așteaptă un gest similar și din partea lui Stere Farmache, directorul general al Bursei de Valori București – fiindcă nici dînsul nu s-a pronunțat pînă acum că ar fi pentru declararea averilor, ba dimpotrivă. Nu de alta, dar dacă-și declară și oamenii ăștia averile, s-ar foarte putea să constatăm că nu soțiile de parlamentari sînt cele mai bogate rude de salariați la stat din România.

Afaceri cu grad mare de terorisc

Yasser ArAPAPS află cu bucurie despre numirea lui Francisc Tobă în funcția de președinte-director general al Combinatului Nitramonia din Făgăraș. Bucuria lui Yasser ArAPAPS n-are nici o legătură cu explozibilii tip emulsie care se fabrică la Nitramonia și, dacă mă gîndesc bine, de fapt nici măcar nu-i o bucurie. Nu-i bucurie chiar deloc, fiindcă Francisc Tobă a fost numit în funcție de acționarul majoritar al întreprinderii, care-i o firmă americană. O firmă americană, crede Yasser ArAPAPS în deja celebra lui naivitate, ar fi trebuit să țină cont de faptul că, într-un dosar mai vechi de la Parchetul Militar, apare și un domn cu numele Francisc Tobă. Contextul în care apare acest Francisc Tobă în acel dosar este legat de evenimentele din '89, cînd un fost căpitan al Armatei Române, pe nume Francisc Tobă, șef pe-atunci al Garnizoanei Sibiu, a tratat cu brutalitate cîțiva sibieni pe care i-a considerat în mod eronat ca fiind teroriști. Mai direct, i-ar fi legat pe bieții oameni de turela unui tanc și i-ar fi plimbat prin oraș cu eticheta de „teroriști". Ulterior evenimentelor, acest Francisc Tobă a reușit să fie deputat PDSR, chestiune de care iarăși, crede naivul Yasser, o firmă americană ar fi trebuit să țină cont.

Yasser ArAPAPS

Cum se bagă la apă tricotajele moldovenești

În Camera Deputaților există o Comisie de abuzuri și corupție. Că această comisie e „pentru" sau „împotriva" chestiunilor de care se ocupă, nu e prea clar. Să vedem un mic studiu de caz.

În 1993, peste unul din giganții textili din estul țării, „Moldova Tricotaje", a bătut un vînt de schimbare. În același timp, un vînt a început să bată și prin buzunarele unor biznismani locali, lucru care nu putea decît să prevestească că, în curînd, cele două vînturi se vor intersecta. Așa s-a și întîmplat, după ce director peste fabrică a ajuns Cristian Nechifor. Care a pus-o rapid de un PAS (Pachetul Acțiunilor Salariaților) și a privatizat fabrica.

O vreme, lucrurile au mers strună: Nechifor își plătea salariații, comenzi erau, de disponibilizări nici măcar nu se zvonea. Anii au trecut, statul își cerea banii de privatizare, dar Nechifor de la PAS spunea de fiecare dată, evident, pas (în traducere pokeristică, „n-am"). Încetul cu încetul, și salariaților care veneau la muncă a început să li se spună același lucru, adică pas. Pînă cînd, în preajma anului fatidic 2000, Nechifor a învățat alt cuvînt: plus (în traducere pokeristică, „dau cît ceri și ceva peste"). PDSR-ul de atunci a cerut, Nechifor a plusat și a ajuns deputat. La „Moldova Tricotaje", găurile au crescut amețitor: în nici jumătate de mandat parlamentar al lui Nechifor, fabrica a acumulat peste 400 de miliarde de lei datorii. Și cîteva sute de angajați în minus.

La începutul lui 2003, lista creditorilor (pe care figurează firme din Grecia, Elveția și Japonia) era atît de lungă încît Nechifor a apelat la ultima șmecherie pe care i-o permitea legea (asta dacă nu ținem cont de șmecheria fugii din țară): reorganizarea judiciară. Ce înseamnă asta: pentru a nu intra în faliment, o societate comercială poate cere, legal, reorganizarea judiciară, timp în care este administrată de un terț, conform unui plan de redresare. Pe durata administrării speciale, și aici intervine șmecheria, toți creditorii rămîn cu buzele umflate – fiindcă pînă la redresare (iar „redresare" e un cuvînt atît de filosofic în România, că greu îi poți găsi un corespondent în fapte), societatea în cauză nu plătește nimic.

La sfîrșitul lui 2003, „Moldova Tricotaje" a fost din nou privatizată, ca urmare a reorganizării. APAPS, în portofoliul căreia reintrase, a vîndut-o lui Gheorghe Ciobanu, prin firma „Quorum Palace". Și a făcut-o în condiții super: peste jumătate din datorii, adică cele de la stat, vor fi șterse. Cum ar veni, deși nu-și primise banii din prima privatizare, statul a renunțat, cu ocazia celei de-a doua privatizări, și la sutele de miliarde strînse între timp ca datorii. Pentru ca fapta să ajungă la Comisia de abuzuri și coruptie, ea trebuie sesizată de cineva, fiindcă de autosesizare e absurd să vorbim. Iar Ciobanu n-are nici un motiv să comită sesizarea, și nu pentru că APAPS-ul a șters datoriile fabricii, ci dintr-un motiv nobil, care e dincolo de bani: este bun prieten cu Nechifor.

Biroul de aprofundări contabilicești

Eminescu, avansat în Stalingrad!

Am cumpărat această monedă din Volgograd – Stalingrad, de la un tarabagiu din fața Mamaiei Gorgan. Moneda a fost scoasă ca ediție jubiliară la împlinirea a 100 de ani de la moartea lui Eminescu, valorează o rublă și a circulat în URSS, ca o dovadă că rușii îl consideră pe Eminescu de-al lor. Din curiozitate, l-am întrebat pe vînzător dacă știe cine a fost Mihail Eminescu. Mi-a răspuns cu emfază: „Bineînțeles că știu cine a fost. A fost un mare comandant de submarin!". Omului i s-o fi spus că Eminescu a sfîrșit de sifilis, în urma unor scufundări periculoase, și altă concluzie nu l-au ajutat nici mintea și nici potența să tragă.

Rubla lui Dumnezeu

Să arătăm Gazprom-ului că nu ne doare-n boicot!

Am dedicat un editorial – prin decembrie – Gazprom-ului. Gazprom care, imediat după ce atentatul la suveranitatea Moldovei eșuase, a anunțat că taie la jumătate gazele pentru moldoveni. Am simțit că șantajul justifica o reacție similară, drept care am invitat la boicotarea produselor rusești în România. Pentru susținători, am deschis antigazprom@xyz.ro. Am primit 50 de mesaje. 49 de susțineri și unul foarte critic. Am să încep cu ultimul (constănțean). „Domnule, calmează-te!... rusofobia dumitale sălbatică a ieșit la suprafață ca un puroi"... Recunosc că mesajul m-a descumpănit, pentru că am constatat că apelul putea fi citit ca „rusofob". Mai mult, un susținător (tulcean) a adăugat un P.S. emoțional: „sper că putem rămâne amorezați de Gogol și Vîsoțki, Cehov și zacuscă, Bulgakov și nisetru etcetera. Nici cu privire la vodcă nu subscriu." Am plecat fruntea, vinovat. Era și lista mea de rusofil. Se cere să reparăm. În continuare consider că barbaria Gazpromului nu are nici o legătură cu spiritul european. Și mai cred că reacția civică este necesară. Așadar, inspirat de mesajul unui susținător al apelului, reformulez apelul la boicot: refuzați produsele care put a urs imperialist. Și precizez: nu sunt rusofob, sunt ursofob.

Mircea TOMA

P.S. Aștept în continuare mesajele voastre la antigazprom@xyz, dar propun două ținte distincte: o listă de semnături cu date de identitate pentru a solicita excluderea Gazprom din cursa pentru Petrom și boicotul propriu-zis pentru care cel mai important lucru este DISEMINAREA LARGĂ a mesajului, din gură-n gură, din mail în mail.

Săptămîna străinilor

● Un grup de cercetători de la Harvard (Universitatea, nu stația de autobuz) a reușit o performanță științifică extraordinară despre care se spune că va revoluționa știința și tehnica: oprirea luminii, în laborator, pentru o fracțiune de secundă. Vacs, la noi Ceaușescu reușea să oprească lumina ore întregi! ● Cîțiva oameni de afaceri japonezi și-au dus computerele pentru a fi sfințite de călugări ca să nu se mai umple de viruși în anul acesta. Poate că ar trebui să se introducă și în calendarul creștinesc o zi pentru sărbătoarea Devirusării. Pentru că, se știe, un antivirus bun e sfînt! ● Cercetătorii britanici care au interpretat un amplu sondaj de opinie au ajuns la concluzia că fericirea costă, în medie, aproximativ cinci milioane de dolari. Acum zece ani, alți cercetători stabileau prețul la trei milioane dolari. Iată că și fericirea, ca orice marfă, se scumpește! ● Un deputat din Kuweit a cerut scoaterea muzicii din programa școlilor din țara sa, ca obiect de studiu fără afinități cu Islamul. El își justifică această cerere prin aceea că muzica este inutilă, deci trebuie scoasă. Păi, la fel s-ar putea proceda și cu creierul respectivului deputat, ar trebui scos, că nu-i folosește la nimic! ●

Programul spațial american prevede cucerirea planetei Marte, cu o etapă intermediară, construirea unei stații pe Lună. În prezent, roboții trimiși pe Marte caută semne de viață sau apă pe planeta roșie. Dacă găsesc cumva petrol, cum îl aduc de acolo? Și stația de pe Lună se va transforma în stație de benzină?

AgenCIA de presă

Răspunsuri la scrisori

E. Muntean (Brașov): Începbine anul de răspunsuri la scrisori, spunînd, din nou, că *nu publicăm versuri!* Cu atît mai mult cu cît ne trimiteți niște versuri publicate de altcineva într-un ziar local. Altfel, mulțumim de urări!

Gârda Nicolae (Făgăraș): Îmi pare rău că v-ați simțit jignit. Vă cerem să nu ne mai trimiteți, în copie, aceleași scrisori ca la *România Mare* pentru că sîntem altă publicație, cu un alt program de luptă. Avem toată stima pentru sentimentele dvs. de patriot, mă nedumerea doar faptul că ați căzut în plasa lui Vadim.

Cristina Giurgiu (Huedin): Caricatura trimisă nu îndeplinește standardele de publicare. Este, mai degrabă, ilustrarea incompletă a unei idei discutabile.

Certez Abdula Cetin (Istria): Poate că vă spun o noutate, dar Florin Călinescu nu mai lucrează la noi de cîțiva ani buni. Cititorii mai atenți și-au dat seama de asta! Încercați să-i scrieți la PRO TV.

Didina Plaiu (Alba Iulia): Vă mulțumim pentru urări. Caricatura trimisă are mai multe neajunsuri decît calități. Deci, nu o publicăm!

Marinel A (Oradea): Mulțumiri pentru urările speciale! Așteptăm, în continuare, cu interes semne și ponturi din partea locului!

Traian Roșca (Tulcea): Ar fi fost mai interesant dacă pliantul cu toate realizările primarului pesedist ar fi fost însoțit de un comentariu care să demonstreze cum stau cu adevărat lucrurile.

Geraldo Tănăsescu (București): Almanahul nostru va apărea în curînd. Veți afla la timp despre eventuala sa lansare.

Ioan T. MORAR

Cei din urmă au ajuns cei dintîi născuți

Primul născut în 2004 la Zaragoza, Spania a fost un român, al 7-lea copil al familiei Popa. Acest eveniment constituie primul pas dintr-un program amplu inițiat de guvernul Adrian Năstase, de repopulare corectă a planetei cu români și singura șansă de eliminare totală a vizelor.

Ograda Familia

Game pulover

De Sfîntul Ion, Victor Ciorbea a fost la Ion Diaconescu acasă, ca să-l felicite de ziua lui și a lui Ion Iliescu. Cum tablourile și albumele scumpe au fost în mandatul ăsta dincolo, la PSD, țărăniștii s-au rezumat la cadouri simbolice: Ciorbea i-a oferit sărbătoritului său un pulovăr, „ca să-i țină de cald și conducătorului, și partidului". Răspunsul lui Ion Diaconescu a fost destul de inspirat, semn că procentul mic e încă vioi: „Intră tot partidu' în el?". Totuși, credem că era loc de un răspuns și mai bun: „Intră tot partidu' în el sau trebuie să mai facem o fuziune?".

PNȚ-DC?

O zi scurtă din viața lungă a lui Ion Diaconescovici

***Președintele Ion Iliescu l-a sunat pe Ion Diaconescu pentru a-l felicita cu ocazia Sfîntului omonim. Iată stenograma conversației conform „Biroului de interceptări-interpretări" de pe lîngă* Academia Cațavencu.**

– Aalo, da! Spuneți!
– Sărut mîinile, duduie! Casa domnul Ion Diaconescu?
– Da, acilea e, mămică. Quintuse, tu ești, băiatule?
– Nu, doamnă. Sînt Ion Iliescu, președintele României. Soțul e acasă?
– Domnul președinte Diaconescu își cîrpește niște izmene la bucătărie... Da' cine întreabă, maică?
– Iliescu, doamnă! De la Cotroceni!
– A, da, stai ca să-i zic... *(Strigînd în casă)* Nelule, pune repede ceva pe tine că te caută de la Cotroceni! *(Înapoi în receptor)* Și ce mai faci, măi Emile? Văz că nu mai ai vocea aia subțire de-odinioară... Ce mai face Nadia? Parcă vă mutaserăți acu' niște ani din Cotroceni? Nu obținu repartiție boșorogu' ăla de Iliescu, comunistu' dracului?
– Ăăă, păi eu sînt, ăăă, Iliescu...
– A, i-auzi! Bată-te să vă bată... Și zici că sînteți jos, în fața blocului, la interfon?
– Nu, doamnă, am sunat la telefon să-i spun „La mulți ani!" soțului cu ocazia Sfîn... astaa, a zilei de nume Ion.
– Și i-ați spus?
– Păi, nu, că încă nu mi l-ați dat la telefon...
– Nu? Vai de mine! Păi, să ți-l dau atunci... Iliescu și mai cum?
– Ion.
– Hai, lasă-mă! Știai că și pe soțul meu îl cheamă tot Ion?...

Ion Di'Aconesq

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

Postul de televiziune britanic **ITV** anunță că guvernul de la Londra va pune România pe lista țărilor „sigure", adică a țărilor unde nu există probleme, a țărilor ai căror cetățeni nu pot cere azil politic în Marea Britanie deoarece au democrație și acolo la ei, după blocuri. Normal, România e deja un model de democrație, care n-ar strica să fie urmat și de Marea Britanie. Ce i-ar mai plăcea și lui Tony să primească o diplomă direct din mîinile Reginei, la Superlativele *The Sun*...

Jurnaliștii de la **Associated Press** se iau cu mîinile de chelii la aflarea tragediei care a șocat lumea civilizată și în urma căreia 23 de sate din România au rămas fără curent electric, iar traficul rutier a fost blocat. E vorba de ninsoarea de săptămîna trecută, care, dacă facem un inventar al chestiilor care ne-au picat din cer de-a lungul istoriei, ne-a afectat chiar mai mult decît bombardamentele americane de la Ploiești.

Cotidianul israelian ***Ha'aretz*** publică protestele guvernului de la Tel Aviv și ale copiilor lui Yitzak Rabin vis-à-vis de intenția tribunelului Vadim de a dezveli la Brașov o statuie a fostului prim-ministru israelian. Nu vă mai consumați degeaba, oameni buni, că schizofrenicu' ăsta ar fi în stare de fapte și mai delirante. Nu ne-ar mira dacă va încerca, de exemplu, să taie împrejur calul statuii lui Mihai Viteazul de la Universitate.

Anul acesta, 300 de urși români se vor împușca singuri sau vor fi împușcați, potrivit ministrului Agriculturii, Ioan Sârbu, specialist guvernamental în omleta vînătorească, anunță **France Press**. Același vînător nepereche (căci pentru o pereche îți trebuie musai două) a spus că, pe lîngă urși, vor mai fi împușcați în pădurile țării 370 de lupi, 4.800 de mistreți, 6.000 de vulpi și 8.100 de fazani. Fiind an electoral, fac totuși prinsoare că numărul fazanilor va tinde iarăși spre 22 de milioane.

Andreea Rompresca

Deținuții români dau găuri cu fur-mașina

Cică deținuții de la o închisoare din România fac piese pentru mașinile Jaguar. Senzațional! Dar oare nu era mai corect ca deținuții români arestați pentru furt să facă invers, adică Jaguar-uri pentru oglinzi și Mercedesuri pentru ștergătoare?

Țiganii-aurari și țiganii-Ferrari

Raport despre o călătorie cu autocarul

SUBIECT GENERAL: călătoria cu autocarul, din România în Germania. SUBIECT SPECIFIC: călătoria cu autocarul, din Germania în România.

Subsemnatul, sublocotenent în rezervă (Intendență), IT, redactor al *Academiei Cațavencu,* cu respect raportează:

CĂ, în legătură cu SUBIECTUL GENERAL, subsemnatul s-a urcat în autocar în dimineața zilei de 23 decembrie 2003, la ora 5 și 17 minute. În primele 17 ore, petrecute pe șoselele din România, subsemnatul a adormit de 9 ori, s-a trezit de 8 ori și a coborît din autocar de 6 ori, după cum urmează: a) o dată la Brașov, unde a fumat o țigară; b) de trei ori la Sibiu, unde autocarul a staționat o oră și jumătate, timp în care subsemnatul a mîncat două sandwich-uri și a fumat trei țigări; c) de două ori la Arad, unde autocarul a mai staționat două ore din cauză că se stricase ceva la rulotă. Subsemnatul are onoarea să raporteze că, în Arad, a mai fumat două țigări. Tot în Arad, un șmecher care avea loc pe scaunul din spate i-a cerut subsemnatului 200 de euro – a fost, firește, refuzat.

CĂ, în legătură cu SUBIECTUL GENERAL, cu cîteva minute înainte de a intra în Vama Nădlac, șoferul autocarului a anunțat la microfon că ar fi bine să strîngem cîte 5 euro de persoană pentru ca vameșii români și cei maghiari să nu ne controleze în bagaje – strîns și făcut.

CĂ, odată trecuți de vămile de la Nădlac și Nagylak, monitoarele din autocar s-au aprins și a început un film cu bătăi, al cărui rol principal era jucat de Lorenzo Lamas. După ce s-a terminat filmul ăsta (cu happy-end, desigur), a început un altul, absolut identic, cu Jean-Claude Van Damme. Subsemnatul dorește să sublinieze că le-a văzut pe amîndouă.

CĂ, în legătură cu SUBIECTUL SPECIFIC, subsemnatul s-a urcat în autocar (celălalt), în Karlsruhe, pe data de 5 ianuarie a.c., la ora 12,30. A încercat să adoarmă imediat, dar nu a reușit decît 15 ore mai tîrziu, după ce, în prealabil, urmărise la televizoarele din autocar (în număr de patru) cinci filme, după cum urmează: patru cu bătăi (dintre care două cu Jean-Claude Van Damme) și unul cu Bruce Willis și Michelle Pfeiffer.

CĂ, în legătură cu SUBIECTUL SPECIFIC, subsemnatul dorește să indice că, în cele 36 de ore cît a durat întorsul, s-au mai întîmplat următoarele: într-o benzinărie din Arad, un tînăr din autocar a pierdut 550 de euro la alba-neagra. După ce i-au apropiat un cuțit de gît, ca să-l potolească definitiv, șmenarii ăia (în număr de patru sau, poate, cinci) s-au urcat într-o mașină și au fugit. Subsemnatul mai are onoarea de a vă face cunoscut că pe 6 ianuarie, la ora 18,30, a vizionat mai întîi *Die another day* (cu Pierce Brosnan și Halle Barry) și apoi un alt film cu crime și împușcături, intitulat *Sirena roșie*.

Iulian TĂNASE
(deplasare sponsorizată de Eurolines România)

Noua mobilime română

Aflăm cu surprindere că, de Anul Nou, în țara noastră au fost trimise 21 de milioane de SMS-uri, românii cheltuind astfel 2 milioane de dolari pe felicitări mobile. Nu ne îndoim însă că cel puțin jumătate dintre felicitările mobile sunau astfel: „LA MULȚI ANI! Mamăă, nu poți să-mi mai trimiți și mie niște bani, te rog eu, că mor de foame și nu pot să-mi plătesc factura la mobil!".

Mobil Dick

Jurnalul lui Tetelu

Senzațional! Se apropie alegerile, se depărtează speranța. Cine visează să se îmbogățească din niște prăpădite de alegeri furate? Citiți un nou episod din *Jurnalul lui Tetelu!*

8^20. DACĂ AZI SÎNTEM ÎN 13, CÎT MAI E PÎNĂ LA ȘPAGĂ??
9^30. MA CHINUIT TOATĂ NOAPTEA O ÎNTREBARE? CÎT DRACU ERA TT, ADICA NUMĂRU GRECESC PÎN? 1234? 1324? ASTA ÎNSEAMNĂ CĂ GRECII AVEA MOBILE, DACĂ AVEA TT NUMĂRUL PÎN???
10^40. ALANTĂERI AM FOST ÎN PROVINCE ȘI UN CREȚIN MEA DAT ȘPAGĂ UN TUB DE OGZIGEN! CĂ ASTA EREA TOT CE EA RĂMAS DUPĂ PLATA ÎMPOZITELOR! CE SĂ FAC ȘI IO? LAM UMPLUT CU BĂȘINI ȘI I ÎL LAM DUS CADO ÎNTRUN COZONAC URIEAȘ LU PĂVĂLACHE LA PUȚCĂRIE, CĂ CICĂ VROIEA SĂ EVADEZE ȘI MĂ RUGASE SĂL AJUȚ! SĂRACU, NA MUCAT SĂ EVADEZE PE SUB PĂMÎNT DECÎT VRO 2 METRI PATRAȚI, CĂ I SA UMPLUT PLĂMÎNJII DE BĂȘINI ȘA LEȘINAT LÎNGĂ UN BANC DE RÎME!! MIE ȘI MILĂ, CA TREBUIT SĂL ÎNTERNEZE ÎN VECEU, CĂ ÎNFERMELIA ÎNCEPUSE SĂ PUTĂ A CÎCAT IMEDIAT!!
13^20. MĂ ÎNTREB: CINE ARE MAI MULT TIMP: VIIITORUL SAU TRECUTUL ??
17^50. DE CÎN MAM HOTĂRÎT SĂ I FAC GEMENI LU HEORGHE IUBITĂMEA, A NCEPUT SĂ MĂ PASIONEASCĂ IDEA DE DOI DIN NATURĂ. DE EX, DUALITATEA BINE-RĂU, FRUMOS--URÎT, PLĂ-PEDĂ.
ÎNTREBARE? CÎȚI DINTRE ȘPERMATOZOIZI SÂNT DE GEMENI ȘI CÎȚI TRĂESC SINGURI ÎN GRANSONIERE NEINSALUBRE??
CUM ARE LOC POLENIZAREA CU GEMENI? O IPOTEAZĂ ȘTIINȚIFICĂ:

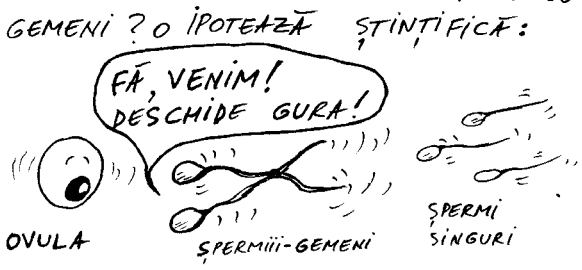

20^15. SAMPĂRȚIT ATRIBUȚILE ÎN PARTID PENTRU ALEGERI. AI DRACU, MIA MIA REVENIT ȘEPCILE CU PSD!! NENOROCIȚII DRACU, CUM NAIBA SĂ FACI UN MILIARD DE DOLARI DIN ȘEPCI??? VEDEȚI VOI DELA TETELU!
23^10. RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȘ VREA SĂ AM O FIRMĂ DE SALUBRITATE ÎN PARADIS, SĂ STRÎNG GUNOIUL DUPĂ DUMNEZEU!!!

munca cu cartea

Dictatura e o piramidă

Din cauza unui interviu pe care l-am văzut la o televiziune franceză, acum cîțiva ani, Ismail Kadare nu mi s-a părut foarte interesant. Înșira cîteva platitudini despre libertate, conștiința scriitorului, misiunea sa și altele de care sînt pline interviurile convenționale. Mi se părea, atunci, un autor promovat din rațiuni umanitare, umflat cu pompa condescendenței. Așa că nu m-am grăbit să-l citesc, sînt pline librăriile de autori mai interesanți, mi-am spus. De sărbători mi-am luat inima un dinți și, la insistențele unui foarte bun prieten, am citit *Piramida,* o carte care mi-a spulberat prejudecățile față de Kadare. Am descoperit un foarte bun constructor de parabole, un scriitor adevărat. Subiectul cărții este simplu: pe vremea lui Keops, sfătuitorii lui ajung la concluzia că bunăstarea supușilor poate slăbi autoritatea sistemului, așa că îl sfătuiesc pe faraon să sleiască puterile poporului construind o piramidă uriașă. Noua preocupare paranoică atrage după sine tot felul de distorsiuni, anihilări de comploturi imaginare și de sabotaje nedemonstrate, dar pedepsite. Parabola regimului totalitar cunoaște, apoi, o schimbare de perspectivă istorică, se trece prin piramida de capete a lui Timur cel șchiop pentru a se ajunge la piramida ridicată, în centrul Tiranei, în cinstea lui Enver Hodja, un dictator de primă mînă, a cărui faimă a fost dezavantajată de dimensiunile mici ale Albaniei. Partea consistentă, cea dedicată egiptenilor, m-a dus cu gîndul la *Iosif și frații săi*, a lui Thomas Mann, cel care, prin această capodoperă, pot spune, a lansat standardele de apropiere față de Egiptul antic. „Contaminarea" cu lumea lui Mann nu mi s-a părut, însă, stridentă și nici deservind lectura. Kadare lasă de înțeles că, în orice epocă istorică, în orice zonă geografică, deși dictatorii sînt diferiți, dictaturile, însă, sînt la fel.

Ioan T. MORAR

*** Ismail Kadare, *Piramida,* traducere și postfață de Marius Dobrescu, editura Polirom, 2003.**

Milady cu fausta scurtă

Nu știu care au fost primele voastre experiențe de lectură pe lumea asta și cu cine le-ați avut, în schimb, pentru mine, Tarzan, Cheeta, Pardaillan și Fausta au fost primele personaje cu care m-am simțit supermișto pentru întîia oară. Era într-o vară cînd, dacă mai țineți minte, vacanțele aveau luni bune, să tot citești, nu ca acum, cînd se dau cu țîrîita, de nu-ți ajung decît pentru lectura ghidurilor teve. Mai tîrziu au apărut în viața mea literară Athos, Porthos, Aramis, D'Artagnan, Winetou, Old Surehand, Old Shutterhand, Vicontele de Bragelonne (cam zemos și fără sare), Contele de Monte Cristo, ca să nu mai vorbesc de Arsène Lupin și Sherlock Holmes. Ei bine, cartea lui Eco* (nu vă strîmbați grețos, că nu vă pun să citiți semiotici și alte grozăvii) este ca o mănușă perfectă pentru nostalgicii acelor vremuri, pentru cei care vor să priceapă cu mintea de-acum tertipurile romanești ale savuroaselor aventuri din vremurile de odinioară. Pornind pe urmele unei idei a lui Gramsci (nu trebuie neapărat să rețineți numele), marele semiotician bărbos se infantilizează inteligent pentru a înțelege mecanismele narative ale romanului „popular" al secolului XIX și a recupera, la altă altitudine speculativă, pîrghiile subtile și mecanismele ascunse ale întîmplărilor supereroilor copilăriei. Pagini extrem de deștepte despre misterele pariziene împănate cu socialism ale lui Eugène Sue, despre Rocambole-ul lui Ponson du Terrail sau, pentru cei născuți mai tîrziu, chiar despre Ian Fleming și fiul său literar, James Bond.

Pe scurt, povestea apariției în prima jumătate a secolului XIX a foiletonului este legatată de numele franțuzului Émile de Girardin, care la 1833 scoate pe piață *Le Museé des familles,* prima întreprindere jurnalovelistică care „atinge și clasele cele mai sărace ale populației (...) și se știe că pe vremea apariției în episoade a *Misterelor Parisului* chiar și analfabeții se reuneau în intrîndurile caselor spre a li se citi întîmplările". Cam ca la televiziunea bulgară sau în fabricile cubaneze de trabucuri unde unul citește și restul ascultă. Dezvoltarea ulterioară a genului și apariția marilor meseriași gen Dumas este generată, în fond, și-aici să vă țineți, „de faptul că și femeile încep să devină cumpărătoare de marfă romanescă". Așadar, o carte minunată, scrisă de un bătrîn culturist al ideilor în memoria copilăriei și a vremurilor în care lectura nu era decît o goană după aventuri cu cavaleri, cow-boy, indieni și fauste.

Alin IONESCU

*** Umberto Eco, *Supraomul de masă,* trad. George Popescu, Ed. Pontica, 2003.**

cinem-a pîrît

N-aș da *Dogville* de la mine

În *Împăratul muștelor,* o carte celebră a lui William Golding, niște copii, rămași din cauza unui accident pe o insulă izolată, ajung să se bestializeze și să se omoare între ei, într-o luptă animalică pentru putere. Mai urît decît orice în acea carte era revelația că omul este fascinat de crimă și că, în anumite condiții, natura umană este predispusă să dea jos tot ce au pus mii de ani de evoluție și civilizație pe ea și să rămînă în pielea goală. M-am gîndit la *Împăratul muștelor,* pe măsură ce curgea filmul lui Lars von Trier, *Dogville.*

Liniștea unui orășel cu case desenate cu creta pe o scenă, populat de vreo 20 de locuitori, este tulburată de împușcături. O tînără misterioasă apare din noapte căutînd adăpost. Minuscula comunitate e de acord să o țină ascunsă, acceptînd în schimb mici servicii aproape simbolice ca plată pentru efort. Oamenii sînt circumspecți, sau o plac, sau n-o plac. Un tînăr scriitor, un grădinar, un copil, o gospodină de culoare, un bătrîn orb, un șofer, o pensionară maniacă sînt stîlpii acestui mic și cumsecade univers uman. Orașul e împărțit în două de o stradă Elm și, distrat, te gîndești cînd o să apară monstrul din filmul *Coșmarul de pe Elm Street,* fără să știi că deja l-ai văzut. Toți acești oameni sînt alcătuiți din pofte, frustrări, instincte sexuale, egoism și o ipocrizie care le dă o formidabilă capacitate de a se scuza pentru tot. Ce fac ei, mai bine vă duceți să vedeți, n-are rost să o spun eu aici.

Dar cîinele abstract al orașului, închipuit doar printr-o linie de cretă, care se transformă la sfîrșit într-un cîine adevărat, e o metaforă-avertisment că totul se poate actualiza oricînd. Un film care trebuie văzut neapărat, chiar și pentru bucuria de a vedea că Nicole Kidman, în sfîrșit, joacă și ea ceva.

Alexandru VĂRZARU

*** *Dogville,* regia: Lars von Trier; cu Nicole Kidman, Lauren Bacall, John Hurt.**

show biz da' culți

Legea dreptului de *Adevăr*

● Într-o marți (trei ceasuri rele), martie 26, 1996, în *Monitorul Oficial* a apărut o lege care nu le spune nimic românilor: *Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe.* Primul pește mare care a căzut în cîrligul acestei legi a fost Mircea Beuran, care nu știa că începînd din '96 nu mai ai voie să pui pe numele tău tot felul de chestii scrise de alții. Nu a pățit nimic, deoarece partea prejudiciată nu s-a sesizat la timp. La sfîrșitul anului trecut i-a venit rîndul lui Cristian Tudor Popescu să facă ceva pe respectiva lege. Pe la sfîrșitul anului, cum spuneam, pe CTP l-a cuprins o furie neagră împotriva lui Nichita Stănescu, drept pentru care a comis un articol lung împotriva acestuia. Era dreptul lui, cu toate că mai mulți scriitori i-au explicat că bate cîmpii. Numai că, nefiind mulțumit de rezultatele gîndirii sale pe marginea operei lui Nichita, dl. Popescu s-a gîndit că n-ar fi rău să publice mai multe poezii, poezii care ar fi demonstrat singure ce poet de rahat e Nichita. Zis și făcut! În nr. 697 (23 dec. 2003) din *Adevărul literar și artistic* a publicat, sub titlul „Cîtă legătură au aceste șiruri cu poezia?", patrusprezece poezii „luate la întîmplare din Nichita Stănescu". Ei bine, aici dl. Popescu a încălcat legea despre care scriam mai sus. În respectiva lege, în Capitolul VI (Limitele exercitării dreptului de autor), art. 33-1, scrie: „Sînt permise, fără consimțămîntul autorului (sau al moștenitorilor acestuia, *n.m.)* și fără plata vreunei remunerații, următoarele utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoștință publică, cu condiția ca acestea să fie conforme bunelor uzanțe *(sic!),* să nu contravină exploatării normale a operei și să prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de exploatare *(sic!):*

b) *utilizarea de scurte citate dintr-o operă* (s.m.), în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlul de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului."

Cum patrusprezece poezii nu pot reprezenta în nici un caz un „scurt citat", așa cum prevede legea, dl. Popescu va da ochii cu moștenitorii lui Nichita (care n-au autorizat, după știința mea, publicarea respectivelor poezii). **(Șt. A.)**

● După ce editura Univers și-a dat obștescul sfîrșit în mîinile hrăpărețe ale unui anume Crupenschi, autoritățile au pus gînd rău și altor edituri. Astăzi exemplificăm cu editura Meridiane, împinsă la faliment probabil pentru a putea fi cumpărată pe un leu-tramvai de cine știe ce „iubitor" de cultură. Deși angajații editorului s-au ferit, printr-un PAS, de Crupenschi, cel care a pus laba și pe editura Minerva, gata să cumpere mica editură în cauză. Pentru că li s-a fixat un preț foarte mare, exagerat, salariații nu au reușit să plătească toate ratele și Meridiane a ajuns, din nou, la stat, la mîna APAPS. Care a trimis pe post de director general o absolventă de economie agrară, doamna Natalia Solomon, venită, probabil, să are cîmpul culturii. Această doamnă, care se laudă că e prietenă cu Năstase și, deci, e intangibilă, a avut ca primă grijă să o concedieze pe fosta directoare, Victoria Jiquidi, pe motiv că i s-ar fi desființat postul. Greșit, postul i-a fost nu desființat, ci uzurpat, situație nedescrisă de Codul Muncii! A doua grijă din strategia editorială a doamnei Solomon a fost mărirea propriului salariu. Dacă vechea directoare avea cam șase milioane pe lună, doamna Solomon sare, cu spor, spre douăzeci de milioane. Asta în condițiile în care editura nu poate susține acest efort prin producțiile sale recente. A treia prioritate este să cumpere o mașină de serviciu. În care să se plimbe, probabil, cu consilierul său, de formațiune inginer! Deși e vorba de Meridiane, gașca de la APAPS urmărește doar *paralele.* Cu accent pe al doilea *a!* **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Avem echipe, avem valoare
Avem în fotbal minune mare!

Între iubitorii de fotbal și oamenii de fotbal din România treaba stă cam ca în relația dintre Dana și Dan Petrescu: motivul divorțului este lipsa de comunicare. Sigur, mai există și alte cauze care duc la destrămarea cuplului. Bunăoară, nepotrivirea de caracter. Da' ne-am plictisit și noi, nu mai zicem de voi, iubiți cititori, să tot scriem despre caracterul împuținat al fotbaliatorilor băștinași. Chestia astălalta, în schimb, aia cu comunicarea, ni se pare mai acută, mai actuală, mai – cum s-ar zice – *trendy*. Pen' că, zău, fraților, începînd anul, începem să pricepem tot mai puțin din nimic.

Îl știam pe Gigi Becali ca pe un baci, staroste, un fel de patron pe la Steaua. Acum văzurăm că s-a hotărît să iasă din stîna Ghencei ca să intre direct în politică. Dacă, în loc de „Totul pentru țară", deviza partidului său era „Totul pentru țarc", hai, mai înțelegeam. Pe cînd, așa, noi despre omul acesta chiar nu mai avem ce vorbi. Să se ocupe de dumnealui colegii de la Departamentul Politic.

La fel și cu Sechelariu. Parcă era primar și ceva pe la FCM Bacău. Ei bine, săptămîna trecută, individul s-a făcut geambaș de jucători. Pentru decenta sumă de 300.000 de coco, nea Doru și-a făcut un cadou de Sfîntu' Ion: l-a cumpărat de tot, în beneficiu personal, pe atacantul Cristea, cel rîvnit de cluburile mari bucureștene. Această ghidușie moldavă ne-a adus aminte de o altă inginerie a fostului mecanic auto, atunci cînd, în deceniul trecut, l-a băgat pe Cristi Ciocoiu la mijloace fixe, ca să mai mînărească niște bani de la FPP Moldova. Or, cum subiectul ăsta iese din sfera balonului rotund, îl vom lăsa în seama colegilor de la Economic sau, de ce nu, în grija organismelor special abilitate.

Mergînd mai departe, vom saluta izbînda lui Adi Mutu, care a reușit să înscrie primul gol după două luni de zile, deși – scrie un ziar din România – niște vrăjitoare i-au făcut magie neagră, ca să nu rămînă alături de nici o femeie. Păcat că n-avem departament de Planning Familial sau Teologic, că s-ar fi ocupat alți colegi de cestiunea în cauză.

Dar ajungem astfel la minunea minunilor, miracolul momentului. Un eveniment ce ține de domeniul inexplicabilului, și care a generat apariția unui termen nemaiîntîlnit pînă acum în presa sportivă de la noi: *metanoia* – adicătelea, o chestie cam ca aia pățită de Sfîntul Pavel în Drumul Damascului. Da, ați ghicit, este vorba de fabuloasa iluminare a lui Mitică Dragomir care s-a trezit spunînd că, da, Mircea Lucescu ar putea veni antrenor la Națională. Cine ar fi crezut? Este ca și cum l-am auzi pe versatilul aparatcik Ion Iliescu zicînd că, de ce nu, Theodor Stolojan ar fi un bun președinte al României. Da' parcă mai poți să știi?! Dacă voi pricepeți mai limpede ce-i în mintea conducătorilor românești, dați un bip și vă sunăm noi înapoi.

Viorel MOȚOC

Haideți, domnilor, să fim serioși. Eu nu cred că Lucescu, după atîția ani de stat la păgînii de la Istanbul, poate să găsească o formulă de echipă. Eu, uite, o am aici: jucăm 4-4-2, cu patru sfinți pe linia de fund și în atac cu Maica Domnului și Pruncul de la juniori.

Arhanghel Iordănescu, un credincios care, în ultimii ani, a avut rezultate în mod constant pentru că, pozitiv sau mai ales negativ, rezultatul tot rezultat rămîne

poziție de moftsaid
bîrfe din sport

● Există la echipa lui Sechelariu un puști pe care se tot bat doi veri celebri, unul de la Rapid și celălalt de la Steaua. Unul a fost impresar și a ajuns președinte de club în Giulești, unul a fost oier și a ajuns deja patron la Steaua și președinte de partid minuscul. S-au tot încins firele, cauciucurile sau șinele de tren între Bacău și București, iar de la o vreme s-a încins și tărîța. După ce a tot refuzat să-l lase pe puști să părăsească stadionul care-i dă și numele, primarul Sechelariu a înclinat găleata spre Steaua, astfel că, recent, s-a petrecut o întîmplare cel puțin ciudată. Cică un înalt oficial din Giulești i-a explicat puștiului, telefonic, faptul că, dacă nu-l convinge pe primar să-l lase la Rapid, **îi va fi greu sau imposibil să prindă vreodată Naționala.**

● O descriere mai veche a lui Gigi Becali ne spune că el era prin '87-'88 membru în gașca lui Gică Hagi, alături de Handrea și Almouzayem, locuia în Pipera, se ocupa cu creșterea oilor și era plin de bani. Era machidon ca și Gică și suporter înfocat al echipei Steaua. **I se spunea Gigi Țînțaru.** Acum e patron la Steaua, se uită la oi din jeep, e președintele unui partid mic, cam cît galeria unei echipe de Divizia C, despre care am mai scris că se ocupă cu ciorbe de burtă, copiatoare sau, după cum zicea *Libertatea*, cu deratizări, dezinsecții și alte programe pline de substanță.

Eva Henţigova

Avem o țară. Cum procedăm?

indexul altor evenimente

Capra face, fundul trage

La Iași, 8 măturători stradali au fost dați afară de la serviciu pentru că au plecat cu capra în timpul programului. Acum se vor duce acasă cu mielul.

Pat cu diavolul

Aflăm că, în 2003, producția de mobilă a României a crescut cu 10%. Să nu fi crescut producția numai la paturi, că atunci în celelalte domenii sigur se vor raporta scăderi majore de productivitate.

S-a Lis pe bot

Viorel Lis va înființa Partidul Creștin. Probabil ca să aibă Gigi Becali unde se muta după ce se va plictisi de Partidul Noua Generație.

Eurobondari în România

România importă bondari olandezi. Și noi care credeam că trîntori avem și aici, în România.

Floarea din grădiniță

În grădinița din comuna ieșeană Coștuleni funcționează un bar. Copiii de aici sînt bătuți acasă de către părinți pentru că își beau alocația în locul lor.

Ofticiul pentru Protecția Consumatorului

Românii s-au îmbulzit de Sărbători să reclame la ANPC flori ofilite după cumpărare, costum achiziționat, căruia îi lipseau cu desăvîrșire pantalonii, papagali recalcitranți, pîine cu miros de parfum și o pisică moartă, deși certificatul de sănătate nu era expirat. Vă dați seama ce coadă va fi după alegeri, cînd papagalii recalcitranți, în fundul gol, dar cu haină de costum și flori ofilite-n piept vor reclama lipsa rudotelului compensat și vor da vina pe pisica moartă că pîinea nu mai are parfumul de altădată.

Românii și statutul de Citizeni europeni

Dintr-un studiu – evident – de specialitate, aflăm că românii își schimbă ceasurile abia o dată la șase ani, în timp ce occidentalii ajung să schimbe, în aceeași perioadă, chiar și șase bucăți. Nu am înțeles prea bine dacă cei care au făcut studiul rîd de noi la faza asta sau țin să le mulțumească românilor care, făcîndu-și de lucru prin aglomerările din vestul continentului, le dau europenilor posibilitatea să-și cumpere foarte des ceasuri, poate chiar în ritmul în care le și dispar de la mînă.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Presa ca frizerie

Ca la orice masă de joc de noroc pe bani, România are patru jucători mari și mai mulți chibiți: Statul, adică Puterea, Michael Guest, Presa și, o dată la patru ani, Poporul. Chibiții sunt societatea civilă, sindicatele și Horică Alexandrescu. Despre Puterea actuală nu mai sunt multe lucruri de spus pentru cei care știu, și totul, pentru cei care nu știu sau nu înțeleg. Cu Poporul e simplu: iubește ceea ce are, ce vede la televizor și e obsedat de 6 din 49 și de pensie. Cea care are scris în fișa postului să spună ce se-ntâmplă este Presa. Presa este cel mai mare dușman al oricărei Puteri sau, mai bine zis, a fost. „Nu există un stat democratic fără o presă independentă care-și poate face datoria", spunea secretarul general al asociației „Reporteri fără frontiere", Robert Menard. Cu al treilea procent de încredere după Armată și Biserică (de fapt, un procent ce atestă mai degrabă necesitatea decât încrederea morală), Presa Română este, vorba lui Marin Moraru din filmul *Acțiunea „Monstrul"*, ca și câinele. Dacă Puterea e beată, Presa latră ca nebuna; dacă e puternică și are o bucată de carne în mână, atunci mârâie după cireș sau latră seara la lună. Cum la furat nu se consumă băuturi alcoolice înainte, iar Văcăroiu nu prea mai contează decât ca turist în economia hotelieră internațională, presa s-a transformat într-un cățeluș cu părul preț care face *infotainment*. Adică mai miroase câte un accident, o crimă, se uită pe sub fusta Nicoletei Luciu, aduce o napolitană stricată din vamă și fuge să-și întâmpine dresorii la gară. Desigur, mai sunt câțiva maidanezi „idioți" în presa scrisă care-și bagă botul acolo unde se-nfruptă vulturii și care, drept urmare, sunt urmăriți, vânați și chiar jugăniți, cum e cazul ziaristului bătut de la Timișoara. „România e singura țară a Europei în care există probleme atât de grave privind libertatea de expresie", mai spunea același Robert Menard într-un interviu în *Evenimentul zilei*. Cum anul 2004 este decisiv pentru cine pune mâna pe ce-a mai rămas din România, era musai ca Matricea să înceapă cu trei numere de dresaj de mare „profesionalism" cu bișonii de televiziune, specie ușor de zaharisit și cu mare impact la publicul votant. În primul rând, s-a prezentat numărul „Năstase cu familia la schi", număr replică la „Contracandidat cu snowboard-ul la Predeal" trimis cu dedicație de către laboratoarele premierului tuturor televiziunilor, care în proprietate (Realiatatea TV, Prima TV), care bugetare (România 1, TVR 2, TV Cultural, TVRI), care șantajabile (PRO TV). Al doilea număr a fost „Ziua lui Ăl Bătrân – Ultimul mandat" (Antena 1). Iar al treilea a fost „Mardeiaș cu trei sute de oi în politică" (la unison). Și uite așa, cei mai mediatizați trei oameni ai lunii în România au fost: Adrian Năstase, Ion Iliescu și Gigi Becali. Oameni care, cum se spune prin presă, vând bine, sau, cum nu se spune, cumpără bine. Statistic vorbind, 80% din presa de provincie este în mâinile actualei Puteri și 75% din presa centrală este, să zicem așa, „obligată". Vreți să auziți și să citiți despre acte de corupție ale lui A.N., I.I., D.I.P., M.M., V.H., I.T., R.S., Ș.M., D.I.T., N.V., N.M., M.O.? Eh, nu se poate! „O presă care trăiește sub teama amenințărilor și jurnaliști care, dintr-o dată, ajung pur și simplu să se cenzureze din teama de a aborda anumite subiecte sunt lucruri anormale, care fac din România o excepție în Europa", mai spunea, fără să fie preluat de nici o televiziune din aceeași Românie, francezul Robert Menard. Bunăoară, nu mai rămâne decât, cum ar zice frizerul meu: „Vă serviți, domnu' Năstase?".

Liviu MIHAIU

Săptămîna românilor

De Sf. Ion, Iliescu a întinat nobilele idealuri ale ortodoxiei

Nea
Nelule, pe măsură ce devin tot mai filosemit, încep să mă gîndesc că am cam greşit cînd i-am făcut statuie lui Yitzhak Rabin. O fi realizat şi lucruri bune pentru statul vecin şi prieten Israel. Dom'le, da' prea mari concesii le-a făcut nenoriciţilor de palestinieni... Bine că l-a împuşcat. Mai dă-l în mă-sa de trădător. Trăiască Israelul Mare!

Liber-cugetătorul Ion Iliescu asistînd la un miracol: transformarea unui populist xenofob într-un adevărat Corneliu Rabin Tudor

Cu ocazia zilei Sfîntului Ion Iliescu, colectivul care redactează rubrica „Săptămîna românilor" ține să-i ureze președintelui tradiționalul „La mulți ani, că pe ăștia nu ți-i limitează Constituția, ci numai Dumnezeu!". Cu această ocazie ne cerem scuze că nu am putut veni la Cotroceni să-i pupăm moaștele, precum miile de admiratori din partid. Sincer, domnule președinte, credem că dumneavoastră, ca ateu, nici nu știți prea bine ce-i cu Sfîntul Ion ăsta și ce a făcut dînsul în ultimii 1500 de ani. Și poate că e mai bine că nu știți. Să nu fi fost, Doamne ferește, vreun capitalist din ăla de cumetrie, vreun arogant sau vreun baron parvenit...

Ca să împlinească zicala „La fotbal și la politică se pricepe oricine", Gigi Becali și-a tras partid. În sfîrșit, prin prezența lui în politică, transferurile între partide se vor face după niște criterii clare și, eventual, cu multe zerouri. Oricum, Becali a intrat pe această piață destul de tîrziu, pierzînd la mustață cîteva transferuri importante: Pruteanu, Sassu și Duvăz, Simona Marinescu etc. ➠ Și pentru că tot am vorbit de fotbal, trebuie să vă anunțăm o modificare de scor în meciul „Beuran versus Universitatea de Medicină «Carol Davila»". Dacă pînă acum a fost 1-0 pentru Universitate datorită acuzației dovedite de plagiat, acum fostul ministru primește o pasă bună de la partid și înscrie. Adică se înscrie din nou pe postul de conferențiar doctor al Universității. ➠ Nu știm ce cadouri a primit de ziua sa președintele Ion Iliescu, însă putem menționa cu certitudine cel puțin un singur cadou care, vorba aceea: nu i s-a dat, ci i s-a luat. Săptămîna trecută, revista *Dilema* – intrată de curînd sub patronajul Președinției – și-a ambalat articolele în hîrtie de ziar și s-a mutat la Mircea Dinescu. Acum Ion Iliescu are pe cap o *Dilemă* nouă, întrucît fosta echipă va scoate în cîteva zile *Dilema veche*.

Știri pe scurt. În 2004 se va lăsa cu remaniere guvernamentală. Problema lui Năstase este că sînt din ce în ce mai puțini oameni care fură puțin. Acum s-au prins și greu mai prinzi un plagiator sau una care a deturnat doar fonduri de cîteva zeci de mii de parai. ➠ Șeful Investigării Fraudelor din Poliția Capitalei și-a dat demisia după un scandal cu un taximetrist. Probabil că în următoarele zile taximetristul își va da și el demisia, ori va deveni cel mai corect șofer din tot Bucureștiul. ➠ Israelienii și Vadim au căzut la înțelegere: dînșii se vor ocupa de campania lui electorală. Dacă Vadim pierde, măcar să aibă pe cine da vina. ➠ PSD promite recorelarea pensiilor în 2005. După cum au formulat socialdemocrații, pensionarii au de ales: să le recoreleze pensiile în 2005 PSD-ul aflat la putere, sau să nu le recoreleze deloc alianța liberal-democrată.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Vești bune

Normal! S-au scumpit reducerile de după Sărbători!

➠ A început perioada reducerilor la tarifele de cazare în stațiuni. După ce s-au umplut de milioarde pe spinarea turiștilor înnebuniți că nu vor prinde un loc unde să se înghesuie cu alți un milion de turiști, de Revelion, în Poiană, în sfîrșit se revine la prețuri mai normale, adică oricum peste posibilitățile noastre. Vacanță să fie, că munte ar fi. Dar cum să te mai duci acum să schiezi, așa, pe burta goală, fără un milion de sarmale în stomac?! N-alunecă schiurile, dom'le!

➠ În atenția tuturor angajaților: fraților, mai e o șansă! Nu s-a cîștigat potul cel mare la Loto! Au mai rămas trei milioane de dolari de cheltuit! Să sperăm că cel puțin unul dintre noi va cîștiga săptămîna viitoare, iar lunea care urmează se va duce la serviciu numai ca să-i taie șefului cravata și să-și arunce calculatorul sau menghina în acvariul din biroul patronului!

Străbuna Vestire

LISTA lui SECU

Gratuit. Se distribuie cu Academia Caţavencu.

Literele O-S

DOSAR DE URMĂRIRE INFORMATIVĂ A SECURITĂŢII

Apare până când se termină securiştii!

O racolare ratată

Eram student în anul patru, la Filologie, la Universitatea Timişoara, în perioada redactării tezei de licenţă. Pentru a mai cîştiga un ban, difuzam revista *Forum Studenţesc,* cu taxiul şi cu umărul. Exact cînd duceam un teanc de reviste spre sediul ASC, mă opreşte secretarul de partid pe Universitate şi îmi spune că vrea să-mi prezinte pe cineva. După ce termin treaba, mă duc la biroul de partid, acolo unde urma să se petreacă întîlnirea. Înăuntru, surpriză, un individ despre care ştiam că este securistul care răspundea de toată universitatea, numit Lup Ţepelea, posesor al unui autoturism Lada, cu număr mic, de Bihor. Descumpănit, mă aşez pe scaun şi secretarul de partid ne lasă singuri. Omul mă atacă din prima: „ştii ce hram port, nu?". Eu, mai mult mort decît viu, mă dau glumeţ: „Hramul Mănăstirii Secu". Trece direct la subiect: „Ai prieteni mai deosebiţi?" „Da, toţi prietenii mei sînt deosebiţi, e criteriul după care îmi fac prieteni." Mi-a spus că se referă la Ilie Truţ, tot arădean, student în anul doi, pe atunci, acum în Los Angeles. I-am spus că sînt certat cu el, ceea ce era valabil pentru acel moment. M-a întrebat dacă ascultă Europa Liberă. Eu i-am spus că nu ştiu, eu ascult singur. Ca să putem combate, am adăugat. Eram atît de speriat, încît aveam un fel de curaj nebun. M-a mai întrebat tot felul de banalităţi. Apoi a lansat întrebarea „de forţă": „Cunoşti oameni nemulţumiţi, care se plîng?". Cred că am trăit cel mai mare moment de inspiraţie al vieţii mele: „Da, eu sînt nemulţumit. Şi tovarăşul Nicolae Ceauşescu a spus recent că este nemulţumit de ritmul în care se dezvoltă socialismul. Dumneavoastră sînteţi mulţumit?", l-am întrebat eu. Deja, cred, eram bifat la insuccese. M-a rugat ca, dacă aud cumva de trădători de ţară sau de sabotaje, să anunţ autorităţile. I-am spus: „Credeţi că mai trebuia să-mi spuneţi aşa ceva? Spiritul meu cetăţenesc mă va face ca, în astfel de cazuri, să anunţ imediat autorităţile. Dar eu sper să nu fie cazul. Dumneavoastră nu speraţi asta?", am întrebat cu o obrăznicie candidă. Mi-a întins mîna şi mi-a spus la revedere enervat. Scăpasem. Cînd l-am întîlnit, întîmplător, nu mi-a răspuns la salut!

Sigur, pot zice, să fiu bucuros că am scăpat. Dar nu e aşa. Precis acest Lup Ţepelea a reuşit să racoleze mulţi studenţi. Altfel ar fi fost dat afară din Securitate, nu? Adică a mutilat multe destine, a tîrît în noroiul trădării oameni slabi, neputincioşi în faţa tentaculelor poliţiei politice. Chiar aşa, cîţi studenţi a avut în reţea? Cine doreşte să afle răspunsul îl poate căuta pe Lup Ţepelea la SRI Timiş, unde am auzit că ar lucra pentru consolidarea democraţiei!

Ioan T. MORAR

Scrieţi, băieţi cu ochi albaştri, scrieţi orice

Primim, după sărbători, o scrisoare anonimă. Expeditorul ei este un fost securist care ne scrie astfel: „*Domnilor! Vă rog să publicaţi în revista dvs. următoarele lămuriri: 1. Ce înseamnă poliţie politică? Care este încadrarea juridică a acesteia? Caracteristicile pe care trebuie să le îndeplinească etc., etc. 2. Ce avantaje acordaţi la un fost securist dacă se autodenunţă? După ce publicaţi răspunsurile exacte şi după lege voi lua o hotărâre şi vă voi spune şi cine sunt. Mulţumesc, G.M.*"

Domnule G.M., să o luăm pe rînd.

1. Potrivit legii 187/1999, art. 5, prin poliţie politică se înţelege „toate acele structuri ale Securităţii, create pentru instaurarea şi menţinerea puterii totalitar-comuniste, precum şi pentru suprimarea sau îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului". În ceea ce priveşte curiozitatea dvs. referitoare la „încadrarea juridică", simţind că vă întrebaţi, de fapt, dacă un fost securist care a făcut poliţie politică poate să ajungă azi în puşcărie, vă asigur că legea 187 a fost atât de bine făcută/maltratată şi votată de foşti ofiţeri de Securitate care sunt astăzi parlamentari, încât nu vi se poate întâmpla nimic. Nu sunt menţionate sancţiuni şi nimeni nu vă va lua de guler nici măcar pe stradă.

2. Din păcate, în cazul în care doriţi să vă autodenunţaţi, „avantaje" nu avem. Dar vă promit că vă voi dona salariul meu pe luna februarie să vă luaţi medicamente. Mai mult chiar, dacă ajungem să ne împrietenim, vă voi face cunoştinţă cu un fost deţinut politic care a fost arestat de colegii dvs. în anii '50 după ce a ieşit de la o expoziţie de tehnică sovietică organizată în Bucureşti. Acolo afirmase că „în curând, sovieticii vor ajunge pe primul loc în lume", fiind impresionat sincer de ceea ce văzuse. La proces însă i s-a reproşat că afirmaţia lui a fost tendenţioasă din moment ce sovieticii erau deja pe primul loc, nu-i aşa? Oare el de ce nu cere acum „avantaje"?

Cu plăcere,

Stejărel OLARU

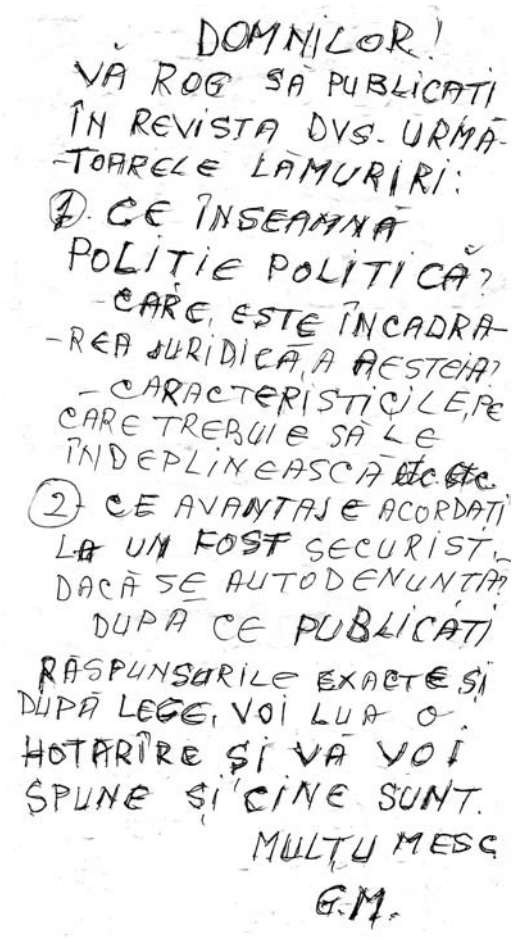
DOMNILOR!
VĂ ROG SĂ PUBLICAŢI
ÎN REVISTA DVS. URMĂ-
TOARELE LĂMURIRI:
1. CE ÎNSEAMNĂ
POLIŢIE POLITICĂ?
- CARE ESTE ÎNCADRA-
-REA JURIDICĂ A ACESTEIA?
- CARACTERISTICILE PE
CARE TREBUIE SĂ LE
ÎNDEPLINEASCĂ ~~etc. etc.~~
2. CE AVANTAJE ACORDAŢI
LA UN FOST SECURIST,
DACĂ SE AUTODENUNŢĂ?
DUPĂ CE PUBLICAŢI
RĂSPUNSURILE EXACTE ŞI
DUPĂ LEGE, VOI LUA O
HOTĂRÎRE ŞI VĂ VOI
SPUNE ŞI CINE SUNT.
MULŢUMESC
G.M.

O primă măsură sanitară, dar insuficientă

Psihanaliza modernă a dovedit că un bolnav psihic nu se poate vindeca pînă nu descoperă şi pînă nu recunoaşte el însuşi cauzele ascunse, inconştiente, tăinuite ale afecţiunii sale. La fel şi o întreagă colectivitate cum e astăzi neamul românesc, nu se lecuieşte şi nu-şi poate relua avîntul pînă nu-şi cunoaşte şi recunoaşte adevărul din istoria recentă şi nu-şi asumă integral trecutul.

Or noi trăim de 14 ani într-o continuă minciună. „Eşalonul 2" al Partidului Comunist, care se află practic la putere din Decembrie 1989, a făcut tot ce i-a fost cu putinţă ca să oculteze participarea unora şi altora la fărădelegile înfăptuite în vremea comunistă. S-a văzut îndată cu ce îndîrjire a fost respins punctul 8 al Declaraţiei de la Timişoara, care dacă ar fi fost aplicat, ar fi eliminat din structurile guvernamentale – şi poate şi de la acapararea aproape întregii averi industriale şi comerciale a fostului stat totalitar – pe toţi securiştii şi foştii activişti comunişti.

De acolo şi toate piedicile pe care le-au pus la votarea proiectului de lege al lui Ticu Dumitrescu de dezvăluire a arhivelor Securităţii. Aşa cum a fost votată în cele din urmă, legea este atît de sucită şi „emasculată" că are efect de bumerang! Sînt lovite victimele prigoanei care au fost slabe de înger şi au iscălit vreun angajament de colaborare cu Securitatea, pe cînd torţionarii şi activiştii de Partid huzuresc liniştiţi, asiguraţi că nimeni nu le mai poate pune situaţia în primejdie.

Chiar în aplicarea acestei legi şchioape se pun fel de fel de piedici, după cum se vede cu paralizarea intenţionată a funcţionării CNSAS-ului. Iar cei care, cu greu, obţin cercetarea dosarului lor constată nişte lipsuri sau nişte distorsiuni flagrante. Deci atîta vreme cît SRI – succesorul Securităţii – rămîne păstrătorul arhivelor, dosarele al căror conţinut se dă la iveală nu prezintă nici o garanţie. Pot aduce mărturia mea. Dosarul ce mi s-a dat de citit după luni de aşteptare, dosar care nu avea decît vreo 18 file, nu conţinea nici o informaţie, nimic, referitor la cei 4 ani (1952-1956) cînd am condus în numele Comitetului Naţional Român de la New York o celulă de Informaţie în legătură cu CIA şi cu echivalentul francez SDECE (Service de Documentation et de Contre Espionnage): nimic despre ofiţerul român care m-a „turnat" din prima zi la Ambasada Română din Paris; nimic despre participarea mea la pregătirea paraşutării în 1953 a echipei căpitan Sabin Mare, Ilie Rada, Gavrilă Pop; nimic despre cei trei prieteni sau rude care au fost puşi să-l spioneze pe fratele meu sau să-mi scrie mie ca să mă ademenească; nimic despre biletul pe care au pus-o să mi-l scrie, printr-o stewardesă de la Tarom, pe ruda mea căpitanul Dinu Angelescu, fost aghiotant al lui Rădescu şi fost deţinut politic, ca să-mi ceară cîteva mii de dolari; nimic despre implicarea mea în cazul Silviu Crăciunaş – afară doar (le-a scăpat!) de un raport al unui indicator al lor, „Victor", de la München, care, după context, e tocmai Crăciunaş, dar care în acel raport spune minciuni

(continuare în pagina IV)

ĂŞTIA SUNT SECURIŞTI!

1) Oprea Ion – în 1983 era lt.-col., şeful Biroului III, Inspectoratul Judeţean Vâlcea.

La 5 mai 1983 semnează un raport adresat DSS, Direcţia III: „La compartimentul de contraspionaj pe linia acţiunii «Eterul» se află o singură persoană, respectiv Dinulescu Cătălin, cetăţean român cu domiciliul în Franţa".

La 4 noiembrie 1985 primeşte o notă care oferă informaţii despre Dragu Radu.

2) Oprea Mircea – în 1974 era mr., Inspectoratul Judeţean Timiş, Serviciul III.

La 5 septembrie 1974 semnează un referat în care propune „luarea în lucru (a lui Toma Florentin) în dos. probl. 1887".

3) Oprescu A. – în 1981 era lt.-maj.

La 16 iunie 1981 primeşte o notă informativă în care sursa „Stătescu" oferă informaţii despre Lungu Constantin.

4) Orăşanu I. – în 1966 era lt.

Primeşte mai multe note informative de la diferite surse.

5) Otvos Gavril – în 1950 era lt.-maj., Serviciul Judeţean de Securitate Turda.

6) Palcovici Iosif – în 1949 era cpt., director regional, Direcţia Regională a Securităţii Poporului, Oradea.

7) Pană Dizel – în anii '80 era plt., Unitatea Specială „S" a DSS.

8) Panaitescu Dumitru – în 1953 era lt., centrala Securităţii. Se ocupa de problema Bande.

9) Pancovici – în 1950 era cpt., Regionala de Securitate Oradea.

10) Pandele Nicolae – în 1950 era lt.-col., director Regionala de Securitate Iaşi.

11) Pârvu Năstase – în 1948 era plt.-maj., şef SJSP Roman.

12) Pasăre A. – în 1987 era col., şef colectiv, Securitatea Municipiului Bucureşti.

La 3 noiembrie 1987 semnează un raport cu „propuneri de recrutare a numitului Dumitrescu Alexandru în calitate de persoană de sprijin".

13) Pascal Alexandru – în 1964 era cpt., Securitatea Bârlad.

14) Pascu Şerban – în 1986 era col., şeful serviciului I, Inspectoratul Judeţean Dolj al MI.

La 10 februarie 1986 semnează o notă informativă (nr. 103/UC/0021176) în care oferă informaţii despre Vasile Gavrilescu şi familia acestuia după plecarea lor în Franţa (în aprilie 1985); o parte din informaţii sunt obţinute prin interceptarea

scrisorilor pe care soția lui Gavrilescu și fiica acestuia le trimit rudelor și cunoștințelor din România.

14) Patriciu Mihai – în 1948 era col., șef DRSP Cluj.

15) Pau Ion – în 1965 era lt., ulterior lt.-maj. (conform documentului din 28 martie 1966).

La 9 martie 1965 primește o notă informativă de la sursa „Papadopol P." în casa „Traian"; „dat fiind faptul că agentul nu a îndeplinit sarcinile trasate de Petrescu Ioan și Sava Dumitrescu, a fost instruit să le îndeplinească până la întâlnirile viitoare".

La 21 august 1967 primește o altă notă informativă de la sursa „Papadopol Paul" în casa „Săftica"; „Reus Mîrza Vasile, fost polițist... este cuprins în evidența Dir. I, serv. 2, lt.-maj. Smărăndache".

16) Pereș Alexandru – în 1984 era col., șeful Securității Cluj.

La 4 februarie 1984 semnează un raport în care afirmă că Doina Cornea „este lucrată în DUI urmând a se lua măsuri de audiere și amendare și de influențare pozitivă, concomitent cu intensificarea controlului informativ-operativ asupra ei și asupra familiei".

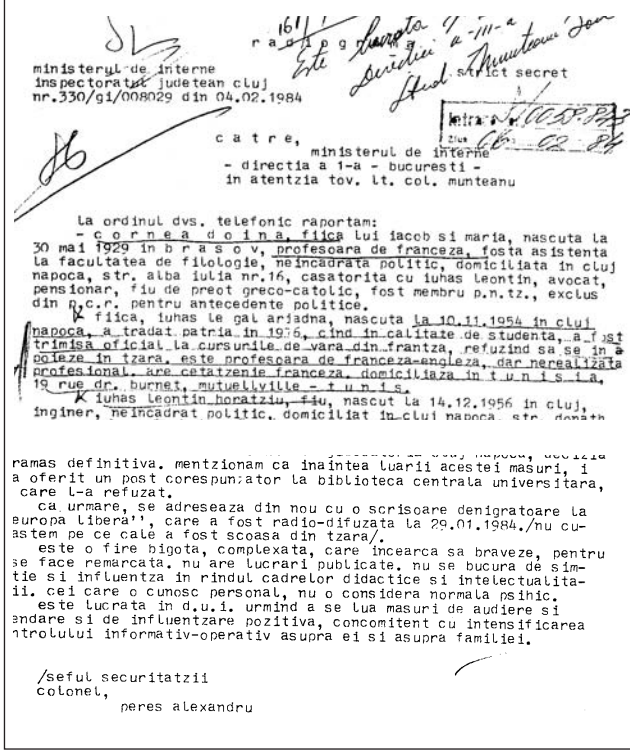

ministerul de interne
inspectoratul judetean cluj
nr.330/gi/008029 din 04.02.1984

strict secret

c a t r e,
ministerul de interne
- directia a 1-a - bucuresti -
in atentzia tov. lt. col. munteanu

La ordinul dvs. telefonic raportam:
- c o r n e a d o i n a, fiica lui iacob si maria, nascuta la 30 mai 1929 in b r a s o v, profesoara de franceza, fosta asistenta la facultatea de filologie, neincadrata politic, domiciliata in cluj napoca, str. alba iulia nr.16, casatorita cu iuhas leontin, avocat, pensionar, fiu de preot greco-catolic, fost membru p.n.tz., exclus din p.c.r. pentru antecedente politice.
- fiica, iuhas le gal arjadna, nascuta la 10.11.1954 in cluj napoca, a tradat patria in 1976, cind in calitate de studenta, a fost trimisa oficial la cursurile de vara din frantza, refuzind sa se intoarca in tzara, este profesoara de franceza-engleza, dar nerealizata profesional, are cetatzenie franceza, domiciliaza in t u n i s i a, 19 rue dr. burnet, mutuellville - t u n i s.
- iuhas leontin horatziu, fiu, nascut la 14.12.1956 in cluj, inginer, neincadrat politic, domiciliat in cluj napoca, str. donath

ramas definitiva. mentzionam ca inaintea luarii acestei masuri, i a oferit un post corespunzator la biblioteca centrala universitara, care l-a refuzat.
ca urmare, se adreseaza din nou cu o scrisoare denigratoare la europa libera'', care a fost radio-difuzata la 29.01.1984./nu cunastem pe ce cale a fost scoasa din tzara/.
este o fire bigota, complexata, care incearca sa braveze, pentru se face remarcata. nu are lucrari publicate. nu se bucura de simtie si influentza in rindul cadrelor didactice si intelectualitatii. cei care o cunosc personal, nu o considera normala psihic.
este lucrata in d.u.i. urmind a se lua masuri de audiere si endare si de influentzare pozitiva, concomitent cu intensificarea ntrolului informativ-operativ asupra ei si asupra familiei.

/seful securitatzii
colonel,
peres alexandru

17) Pescaru Ilie – în 1980 era col., șeful Securității Prahova.

La 1 septembrie 1980 semnează o notă în care oferă informații despre Aurora Cornu.

La 12 iunie 1981 semnează o altă notă în care identifică persoanele din județul Prahova care sunt cercetate în problema „Eterul".

18) Petcu Arcadie – în 1948 era slt., DRSP Iași.

19) Petcu Dumitru – în 1988 era lt.-col, șeful Serviciului I, Securitatea județului Hunedoara.

La 3 august 1988 semnează o notă către Securitatea județului Cluj: „Întrucât în baza hotărârii conducerii superioare de partid este interzisă încadrarea în unitățile miniere din Valea Jiului a persoanelor cu antecedente politice și penale, în urma intervenției organelor noastre prin factorii competenți, cel în cauză (Filip Iulius) nu a fost primit la unitatea respectivă fiind determinat să se reîntoarcă la A.M.I. Cluj-Napoca".

20) Petcu Gheorghe – în 1988 era cpt., locțiitor șef Securitate Cluj.

La 4 aprilie 1988 cere informații despre o persoană „care apare ca legătură a unui element lucrat de către noi prin DUI".

21) Petică Costică – în 1948 era slt., Securitatea Mureș.

22) Petre Mazilu – în 1972 era lt.-col.

La 21 iulie 1972 primește o notă informativă în care sursa „Crețu" oferă informații despre Paul Goma, pe care le-a obținut de la Mihai Grama.

23) Petrea C. – în 1958 era cpt., serviciul „C", secția I, Biroul II.

La 5 decembrie 1958 semnează o notă în care afirmă: „Continuându-se urmărirea numitului Popescu Gheorghe, s-a stabilit că a desfășurat activitate dușmănoasă împotriva guvernului RPR, fapt pentru care a fost arestat, judecat și condamnat la 15 ani muncă silnică".

24) Petrea Vasile – în 1975 era lt., Inspectoratul Județean Timiș, serviciul III/315.

La 28 ianuarie 1975 semnează un referat în care propune începerea urmăririi în cazul lui Toma Florentin.

25) Petrescu Toma – în 1959 era lt.-col., Inspectorat Securitate jud. Dolj.

26) Petrișor Theodor – în 1981 era cpt., șef serviciu, Direcția II.

La 6 decembrie 1981 semnează o notă care se referă la un canal de scurgere a unor date și informații către postul de radio „Europa Liberă".

27) Petrișor Theodor – în 1989 era lt.-col, șef Securitatea jud. Sibiu.

28) Petrof Gheorghe – în 1967 era mr., locțiitor șef serviciu, Direcția IX.

La 5 decembrie 1967 semnează o notă în care oferă date despre Reus Mîrza Vasile.

29) Pința Ion – în 1988 era col., șef Serviciul II, Inspectoratul Județean Gorj.

La 3 iunie 1988 semnează un raport în care oferă informații despre Țăpuș Constantin: „audiază acasă postul de radio «Europa Liberă» și colportează știrile transmise de acesta la locul de muncă".

30) Pintilie Gheorghe – în 1958 era gen.-lt., adjunct al ministrului Afacerilor Interne.

La 11 septembrie 1958 semnează decizia nr. 15.156 prin care „se fixeaza D.O. (lui Paul Goma) pe timp de 36 luni în com. Lătești, raionul Fetești, reg. Constanța".

31) Pîrvulescu Marin – în 1985 era mr., Direcția VI Cercetări Penale.

32) Pius Kovacs – în 1969 era gen.-mr., șeful Direcției XII CSS.

La 18 octombrie 1969 primește o notă cu informații privind filarea obiectivului „Didi".

33) Pleșiță Nicolae – în 1972 era gen.-mr., șef Direcția I, D.G.I.I.

La 14 decembrie 1972 primește o notă care conține informații cu privire la un informator ce apare ca legătură în dosarul de urmărire informativă „Liliacul".

34) Pleșuvescu Ștefan – lt., Inspectoratul Județean Vâlcea, serviciul I.

La 29 august 1969 semnează un referat în care propune deschiderea acțiunii informative în cazul „R.V." (Lungu Constantin).

La 4 decembrie 1969 semnează un nou referat în care propune închiderea dosarului de acțiune informativă „R.V.", întrucât autorul scrisorii-manifest a fost identificat în persoana lui Constantin Lungu.

35) Plop Gavril – cpt., Direcția XI Securitate.

36) Pluteanu Constantin – în 1969 era mr., Inspectoratul de Securitate al județului Vâlcea.

La 17 septembrie 1969 semnează un proces-verbal în care descrie acțiunea prin care lui Constantin Lungu i-a fost confiscată scrisoarea-manifest; la acțiune au mai participat locotenent-colonelul Poiană Ion și maiorul Tambrea Aurel.

38) Pop Victor – în 1976 era șeful Inspectoratului Județean de Securitate Satu Mare.

39) Popa Constantin – lt.-col., șeful Inspectoratului de Securitate, jud. Neamț.

40) Popa Gr. Ion – în 1965 era lt.-col.

La 4 noiembrie 1965 primește o notă informativă de la sursa „Grigorescu Petre", casa „Mălăești".

41) Popa Viorel – în 1985 era mr., Inspectoratul Județean Dolj, Serviciul III.

La 20 martie 1985 semnează o notă în care descrie presiunile exercitate asupra lui Dimitrie Drăghicescu, profesor la Facultatea de Științe ale Naturii din Craiova, și perchezițiile efectuate la domiciliul acestuia.

42) Popescu Alexandru – în 1969 era cpt., șeful Biroului evidență CSS, Inspectoratul de Securitate al județului Galați.

43) Popescu Dumitra – în 1972 lucra la Inspectoratul Județean Dolj al Ministerului de Interne.

La 17 februarie 1975 semnează nota informativă nr. 3.505 în care oferă informații cu privire la Vasile Gavrilescu și la persoanele care îl vizitau.

La 28 iulie 1972 semnează un raport care conține informații pe care Popescu Dumitra le-a obținut de la soția lui Vasile Gavrilescu.

La 8 august 1972 semnează un nou raport care conține informații suplimentare pe care Popescu Dumitra le-a obținut discutînd cu soția lui Vasile Gavrilescu.

44) Popescu Dumitru – în 1950 era mr., director adjunct Direcția VIII Cadre.

45) Popescu Gheorghe– în 1949 era lt.-col., Regionala de Securitate Suceava.

46) Popescu Gheorghe – în 1953 era lt., șef Serviciul Inspecții din centrala Securității.

47) Popescu Gogu – în 1949 era col., director Direcția II Contrasabotaj.

48) Popescu Ilie – în 1956 era mr., șef Serviciul III, Direcția Regională Securitate Pitești.

49) Popescu Ilie – în 1953 era cpt., șef grup operativ Argeș.

50) Popescu Nicolae – în 1972 era lt.-col., șef serviciu D.G.I.I., Direcția I.

La 14 decembrie 1972 semnează o notă cu informații privitoare la un informator ce apare ca legătură în dosarul de urmărire informativă „Liliacul".

51) Popescu Nicolae – în 1986 era mr., Securitatea jud. Vâlcea.

La 14 mai 1986 semnează o rezoluție pe o notă: „Avertizarea lui Gușetoiu se pare că nu are rezultatele pe care le scontam. Să facem propuneri de luare în lucru în DUI pentru documentare temeinică și măsuri de prevenire mai ferme".

52) Popic (Popigg) Adalbert – în 1949 era lt.-col., director Regionala de Securitate Suceava.

53) Popovici Ion – în 1952 era lt., șef grup operativ Bande, Regionala de Securitate Timișoara.

54) Potoroacă I. – în 1983 era lt.-col., șef Securitate oraș Rădăuți, Inspectoratul Județean Suceava.

La 13 februarie 1983 primește o notă cu informații despre Gheorghe Buburuzan; „în anul 1967 a fost avertizat de organele noastre pentru manifestări dușmănoase la adresa regimului actual".

55) Predescu Traian – Lt., Direcția VI, Paza Guvernului.

56) Preoteasa Emil – în 1981 era lt.-col., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Bacău.

La 18 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Bacău care sunt cercetate în problema „Eterul".

57) Preoteasa Gheorghe – în 1962 era lt.-maj.

La 21 iulie 1962 primește o notă informativă de la sursa „Grigorescu Petre"; casa „Sinaia".

58) Priboi Ristea – în 1982 era mr., DIE, UM0544.

Apare în Raportul cu concluzii privind Meditația Transcendentală.

59) Pungă Traian – în 1980 era mr., ofițer specialist II, DSS, Direcția III.

La 26 februarie 1980 semnează o notă de analiză a problemei „emisarilor postului de radio «Europa Liberă» de la Paris".

60) Purle Ioan – în anii '60 era mr., locțiitor șef Serviciul I, Biroul 4, DRS Oradea.

61) Pușcaciu Constantin – în 1969 era mr., Inspectoratul de Securitate al județului Teleorman.

La 20 septembrie 1969 semnează un proces-verbal de percheziție a locuinței lui Constantin Lungu.

62) Raceu Dumitru – în 1950 era mr., șef Serviciul Județean de Securitate Brăila.

63) Radu C-tin – în 1948 era slt., șef Biroul Informații.

64) Radu Ioan – în 1989 era mr., șef serviciu, Securitatea Municipiului București.

65) Radu Tinu – în 1977 era lt.-maj., ulterior căpitan, șef al Securității oraș Roșiorii de Vede, conform documentului din 13 martie 1981.

La 22 noiembrie 1977 semnează o notă informativă în care redă informații despre Lungu Constantin primite de la sursa „Steriade".

La 22 martie 1978 primește o notă informativă de la sursa „Gogu" în casa „Victoria".

La 13 martie 1981 trimite Inspectoratului Județean Vâlcea dosarul fond informativ nr. 25295 privind pe Lungu Constantin.

37) Poiană Ion – în 1966 era mr., șef serviciu, Direcția Regională Argeș, serviciul raional Rm. Vâlcea. În 1969 era lt.-col., inspector-șef adjunct, Inspectoratul Județean Vâlcea.

La 7 septembrie 1966 semnează o notă potrivit căreia Ion Gușetescu „este lucrat în cadrul cp. IV unde a mai fost semnalat cu manifestări".

La 28 august 1969 raportează descoperirea unei scrisori adresate lui Lungu Constantin, care conține un program anti-comunist de orientare social-democrată.

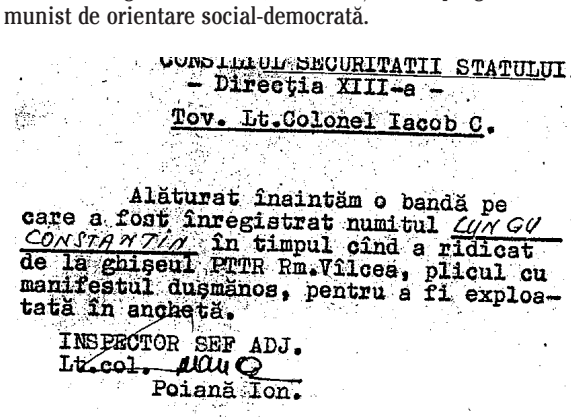

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Direcția XIII-a -
Tov. Lt.Colonel Iacob C.

Alăturat înaintăm o bandă pe care a fost înregistrat numitul LUNGU CONSTANTIN în timpul cînd a ridicat de la ghișeul PTTR Rm.Vîlcea, plicul cu manifestul dușmănos, pentru a fi exploatată în anchetă.

INSPECTOR SEF ADJ.
Lt.col.
Poiană Ion.

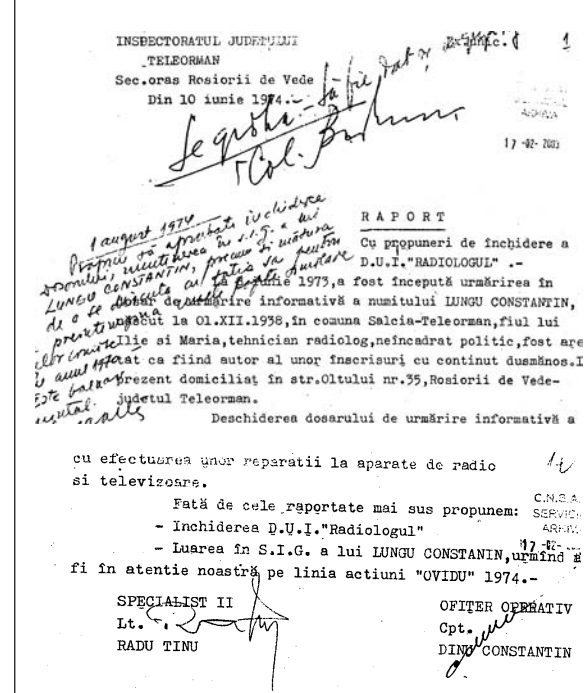

INSPECTORATUL JUDETULUI
TELEORMAN
Sec.oras Rosiorii de Vede
Din 10 iunie 1974.-

RAPORT
Cu propuneri de închidere a D.U.I."RADIOLOGUL" .-

1 august 1974

de urmărire informativă a numitului LUNGU CONSTANTIN, născut la 01.XII.1938,în comuna Salcia-Teleorman,fiul lui Ilie si Maria,tehnician radiolog,neîncadrat politic,fost arestat ca fiind autor al unor înscrisuri cu continut dusmănos.I prezent domiciliaz în str.Oltului nr.35,Rosiorii de Vede-judetul Teleorman.

Deschiderea dosarului de urmărire informativă a

cu efectuarea unor reparatii la aparate de radio si televizoare.

Fată de cele raportate mai sus propunem:
- Închiderea D.U.I."Radiologul"
- Luarea în S.I.G. a lui LUNGU CONSTANIN,urmînd a fi în atentie noastră pe linia actiuni "OVIDU" 1974.-

SPECIALIST II
Lt.
RADU TINU

OFITER OPERATIV
Cpt.
DINU CONSTANTIN

La 29 ianuarie 1989 semnează o notă în care cere materiale informative referitoare la Banyai Petru.

66) Răducă Gheorghe – în 1977 era col., locțiitor șef, Inspectoratul de Securitate al Municipiului București.

67) Rădulescu Emil – în 1985 era lt.-col. M.I., UM 0625 București.

La 22 iunie 1985 semnează o notă în cadrul acțiunii „Eterul" în care se dau informații despre emisiuni ale postului de radio „Europa Liberă".

68) Răduț Constantin – era mr., Inspectoratul de Securitate al județului Teleorman.

Raportează măsurile luate de Securitatea Teleorman în cazul lui Constantin Lungu.

69) Răduță Ioan – în 1981 era lt.-col., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Prahova.

La 12 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Prahova care sunt cercetate în problema „Eterul".

70) Raicu Ion – în 1977 era lt.-col., UM 0672.

La 17 martie 1977 semnează un proces-verbal de constatare a unor fapte premergătoare în care descrie întâlnirea lui Paul Goma cu doi funcționari ai Ambasadei Belgiei.

71) Rangu Constantin – în 1981 era col., șeful Securității județului Suceava.

La 28 martie 1985 face sinteza dosarului de urmărire informativă în cazul lui Dragomir Costineanu (dosarul „Costescu").

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Suceava care sunt cercetate în problema „Eterul".

72) Rațiu Gheorghe – în 1981 era col., șeful Securității Olt.

La 13 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Olt care sunt cercetate în problema „Eterul".

73) Retezar – în 1950 era cpt., șef Serviciul Anchete, Regionala de Securitate Oradea.

74) Ristea Gh. – în 1969 era gen.-mr., șef IJS Bihor.

75) Romașcanu Ioan – în 1988 era mr., Securitate.

Avea ca obiectiv *Viața Studențească.*

76) Romașcanu Ion – în 1974 era lt.-maj., Direcția I.

La 28 ianuarie 1974 semnează o notă-raport în care propune nepublicarea romanului *În cerc* al lui Paul Goma deoarece „în forma în care se găsește acum, ar putea da naștere la multe interpretări și comentarii politice defavorabile statului nostru".

77) Romilă Maricel – în 1977 era mr., UM 0672.

La 17 martie 1977 semnează un proces-verbal de constatare a unor fapte premergătoare în care descrie întâlnirea lui Paul Goma cu doi funcționari ai Ambasadei Belgiei.

78) Roșca – în anii '60 era mr., DRS Oradea.

79) Roșianu – în 1953 era mr., șef Serviciul Inspecții Securitate.

80) Rotariu Iulian – în 1988 era col., șef Inspectoratul Județean de Securitate Sibiu.

81) Rotaru Cornel – în 1987 era lt.-maj.

La 12 martie 1987 semnează un raport în care propune abandonarea lui Banyai Petru ca informator, intrucât nu a furnizat nici un material scris și „nu dispune de posibilități de informare și calități personale pentru munca de colaborare cu organele de Securitate".

R A P O R T

- cu propuneri de abandonare a informatorului " B U C U R ".

BANYAI PETRU-IOAN, conspirativ " BUCUR ", fiul lui Ladislau și Margareta, născut la 10 august 1946 în Cluj - Napoca, cu domiciliul în București, str. Veronica Micle nr. 24, bloc C 1, sp.21, de profesie inginer - cercetător la Centrul de chimie - fizică a I.C.E.C.H.I.M. , a fost recrutat ca informator la data de 12 decembrie 1979 - perioadă în care fiind secretar al clubului de jazz din București era invitat periodic la acțiunile organizate de Biblioteca americană.

După ce ataşatul cultural american din acea perioadă care era amator de jazz a fost retras de la post, informatorul

- 2 -

C.N.S.A.S. SERVICIUL ARHIVA

organele de securitate pe linie de contraspionaj, propunem a se aproba abandonarea sa și clasarea dosarului personal la C.I.D.

DE ACORD :
SEFUL SERVICIULUI
Maior,
Stănescu Gabriel

Lt.maj. Rotaru Cornel

82) Ruckerstein (Ruckenstein) Israil – în 1949 era cpt., șef Serviciul Județean de Securitate Botoșani.

83) Rujan Gheorghe Florea – în 1952 era lt.-maj., Direcția Anchete Securitate.

84) Rus Valer – în 1988 era cpt., șeful Serviciului Municipal de Securitate Turda, Inspectoratul Județean Cluj.

La 30 aprilie 1988 semnează un raport în care oferă date despre persoana din Turda pe care urma să o întâlnească Filip Iulius.

85) Rusu Adrian – în 1989 era cpt., șef Serviciul III, Securitatea jud. Vâlcea.

86) Rusu Ananie – lt.-maj., Inspectorat Securitate jud. Bistrița-Năsăud.

87) Săgeata Mircea – în 1953 era lt., șef Serviciul Inspecții din centrala Securității.

88) Sălceanu Grigore – în 1969 era mr., ulterior lt.-col., conform documentului din 11 iulie 1973, Inspectoratul de Securitate al județului Teleorman.

La 20 septembrie 1969 semnează un proces-verbal de percheziție a locuinței lui Constantin Lungu.

La 11 iulie 1973 este menționat pe nota informativă primită de lt.-maj. Dinu Constantin de la informatorul „Petrescu".

89) Sălcudeanu Pavel – în anii '70 era col., șef Inspectoratul Județean de Securitate, Mureș.

90) Săndulescu Anton – În 1965 era cpt., Regiunea Ploiești, raionul Teleajen.

La 21 aprilie 1965 semnează o notă în care oferă informații despre Enăchescu Mircea.

91) Sârbu Ioan – în 1948 era cpt., DRSP Ploiești.

92) Sarchiz Jean – în 1960 era mr., șeful Biroului „C", Direcția Regională Constanța.

La 1 martie 1960 semnează o notă în care oferă secției raionale de Securitate Fetești materialul deținut în legătură cu Paul Goma.

93) Sariceleanu Ilie – cpt., șef serviciu, Direcția II, Contrasabotaj.

94) Sasu Vasile – mr., Direcția XI Securitate.

95) Săvescu – în 1948 era plt.-maj., șef DRSP Iași.

96) Săvoiu Nicolae – în 1988 era lt.-col., Inspectoratul Județean Dâmbovița.

La 19 octombrie 1988 semnează un raport informativ care conține date obținute de la un informator cu privire la diferite persoane, inclusiv Filip Iulius; Săvoiu Nicolae asigură că informatorul „este o sursă verificată pe toate mijloacele și cu bun randament în muncă".

97) Scarlat Ilie – în 1978 era cpt., Inspectoratul de Securitate al Municipiului București.

La 13 ianuarie 1978 primește o notă informativă de la sursa „Popovici" în casa „Laborator". Potrivit notei, „Dumitrescu Alexandru este luat în evidența dosarului de obiectiv pentru manifestări dușmănoase prezente".

98) Scurtu – în 1952 era lt., Raionul de Securitate Tîrgu Mureș.

99) Senater Moise – în 1950 era mr., director adjunct Regionala de Securitate București.

100) Sican D. C. – în 1956 era lt.-col., șef serviciu, Direcția Regională București.

101) Sima Traian – în 1981 era lt.-col., șeful Securității județului Bihor.

La 12 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Bihor care sunt cercetate în problema „Eterul".

102) Simion Traian – în anii '80 era mr., Biroul Înscrisuri, secția a II-a, Unitatea Specială „S" a DSS.

103) Simionescu Aurel – în 1989 era col., Direcția de securitate și gardă, șef Serviciul 9.

104) Simon Gheorghe – în 1972 era col., inspector-șef, Inspectoratul de Securitate al județului Hunedoara.

La 17 mai 1972 semnează o notă în care oferă Inspectoratului de Securitate al județului Maramureș informații despre anumite persoane din județul Hunedoara.

105) Simon Gheorghe – în 1981 era col., șeful Inspectoratului Județean Hunedoara.

La 30 iulie 1970 semnează o notă în care oferă informații despre o persoană care nu figurează în evidențele Spitalului Unificat din Deva.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Hunedoara care sunt cercetate în problema „Eterul".

106) Simonfi Gheorghe – în 1973 era mr., șef secție, Direcția IX.

La 14 iulie 1973 semnează o notă care privește filajul obiectivului „Gom" (Paul Goma) efectuat în ziua de 12 iulie 1973 între orele 7,00-0,20.

La 19 iulie 1973 semnează o altă notă care privește filajul obiectivului „Gom" (Paul Goma) efectuat în zilele de 13, 14 și 15 iulie 1973.

107) Sîrbu Gheorghe – în 1977 era lt.-col., UM 0672.

La 28 martie 1977 semnează un proces-verbal de constatare a unor fapte premergătoare în care descrie acțiunea de filaj la care a fost supus Paul Goma în data de 28 martie 1977.

108) Sîrmaru Nedelcu – în 1981 era lt.-col, șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Brăila.

La 18 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Brăila care sunt cercetate în problema „Eterul".

109) Sîrzea Octavian – în 1981 era mr., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Constanța.

La 19 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Constanța care sunt cercetate în problema „Eterul".

110) Smarand Valentin – în 1973 era cpt., Inspectoratul Județean Argeș, Secția Câmpulung.

La 25 ianuarie 1973 primește o notă informativă de la sursa „Ion Gheorghe" care oferă informații despre modul în care romanul *Ușa* al lui Paul Goma poate fi citit la un anticar din București.

111) Smaranda Laurențiu – în 1981 era mr., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Sibiu.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Sibiu care sunt cercetate în problema „Eterul".

112) Smărăndache C(onstantin) – în 1966 era lt.-maj., ulterior căpitan (conform documentului din 22 februarie 1968), Direcția I, Serviciul 2 (conform documentului din 21 august 1967, vezi Pau Ioan). În 1989 era col., Securitatea Municipiului București.

În perioada 1966-1968 primește mai multe note informative.

La 18 noiembrie 1989 semnează un plan de măsuri în DUI „Banu" (Banyai Petru): „apreciem că se impune transformarea mapei de verificare în dosar de urmărire informativă"; printre altele, în plan se menționează că „se va coopera cu serviciul independent de investigații, pentru obținerea de informații din mediul de la domiciliu despre «Banu»".

La 12 decembrie 1989 primește o notă informativă de la sursa „Șoiman": „în discuții (Banyai Petru) nu se sfiește să-și manifeste aprobarea și satisfacția pentru schimbările politice ce au cuprins țările socialiste și să se bucure de faptul că vechile conduceri au fost înlăturate".

113) Sobolu I. – în 1986 era mr., Securitatea jud. Vâlcea, Compartimentul 0620.

În decembrie 1986 semnează o notă de sarcini: „În situația în care va rezulta că-l vizitează pe... vom lua măsura studierii posibilităților de introducere a mijloacelor TO la atelier, pentru a stabili conținutul discuțiilor".

114) Sprîncenatu Constantin – în 1976 era gen.-mr., șef Inspectoratul Județean Dolj.

La 18 octombrie 1976, într-o notă informativă, precizează măsurile de izolare a lui Vasile Gavrilescu și intenția de a-l interna într-un spital de boli nervoase; în notă se constată trecerea frauduloasă a frontierei în Iugoslavia de către Vasile Gavrilescu.

Într-o altă notă precizează calitatea de informator a Aurorei Gavrilescu (soția lui Vasile Gavrilescu), ea „aducându-și... o contribuție esențială la prevenirea trimiterii unui manuscris cu conținut dușmănos (al soțului ei, *nota mea,* S.C.) peste granță"; Aurora Gavrilescu „a sprijinit efectiv o perioadă îndelungată de timp organele noastre și... datele furnizate de ea au fost materializate prin măsuri concrete asupra unor elemente dușmănoase regimului nostru"; în notă se cere sprijinirea Aurorei Gavrilescu pentru obținerea unui loc de muncă mai bun.

115) Stamatoiu Aristotel – în 1972 era col., adjunct șef Direcția III. În 1981 era gen.-mr., șeful Direcției III, ulterior secretar de stat (conform documentului din 26 iulie 1984).

La 21 iunie 1972 semnează o notă în care prezintă discuția dintre ambasadorul RFG la București, Erwin Wickert, și o sursă a Securității, discuție privitoare la Paul Goma.

Nota din 6 decembrie 1981 a gen.-mr. Emil Macri este adresată lui Aristotel Stamatoiu.

La 26 iulie 1984 primește o notă cu informații referitoare la Dragu Henri Georges (Franța).

MINISTERUL DE INTERNE
Departamentul Securității Statului
Cabinet secretar de stat
Nr. 00 88927 din 26.07.1984

STRICT SECRET

Tovarășului

ADJUNCT AL MINISTRULUI DE INTERNE
General-locotenent IULIAN VLAD

Alăturat vă înaintăm materialul cu nr. 0088927 din 26.07.1984 privind PE DRAGU HENRI GEORGES DIN FRANȚA.

SECRETAR DE STAT,
General-maior
ARISTOTEL STAMATOIU

Dialoguri despre colaboraționism
Întâlnirile *României literare*, 26 nov. 2003, Clubul Prometheus
„Scriitorii și Securitatea. Ce ne spun dosarele CNSAS“

Mircea Dinescu: Domnule Balotă, eu sunt printre puținii oameni care au reacționat. Deși lucrez la CNSAS, în clipa în care Păunescu a făcut măgăria și se dădea mare că a fost turnat de Doinaș, chiar în revista domnului Popescu, alături de Liiceanu, de Pleșu – am reacționat, deși cunoșteam dosarul real și destul de trist al domnului Doinaș. Este considerat un reper moral al României, este în manualul de literatură, este fost membru al Academiei Române, fost președinte de onoare al Uniunii Scriitorilor. În momentul în care la CNSAS descoperim acel dosar de la Securitate în care reperul moral, vechiul dumneavoastră prieten și al meu, turna din gros pe colegii lui, pe musafirii care veneau în vizită, probabil și pe dumneavoastră, ce vreți să fac? Să plâng în hohote de mila lui Doinaș? Veniți la CNSAS, probabil se va publica dosarul lui Doinaș și vom vedea despre ce este vorba. Este o mare tristețe pentru literatura română. Trebuie să spun că în 1990 cunoșteam ofițerul de Securitate care se ocupa de Uniunea Scriitorilor. De ce? Pentru că în momentul în care veneai la D.R. Popescu în vizită, secretara spunea: „Nu puteți intra pentru că este cu tovarășul colonel Achim“. Colonelul Achim era colonel de Securitate, nu venea acolo de-a bușilea prin florile din fața Uniunii Scriitorilor. El intra direct, era colonelul Achim, securistul care răspundea de Uniunii Scriitorilor. Și acum e editor, tipograf. În ’90 eram ditamai președinte al Uniunii Scriitorilor și l-am chemat pentru că era o nepoțică de-a lui pe care o băgase Traian Iancu pe acolo. Și s-a pus problema să o dăm afară. Am spus: „domnule, eu nu o dau afară fiindcă e nepoata lui ăsta“. N-am dat-o afară. Dar l-am chemat pe omul ăla și i-am spus: „Îți fac o propunere. Hai să scoatem o carte despre Securitatea română care se ocupa de artiștii români. Vă dați seama ce chestie tare ar fi? Poetul disident și securistul care știa tot despre el“. Mi-a spus: „Domnule, nu pot, pentru că va fi mare dramă pentru literatura română“. Din păcate, atât cât ni s-a dat nouă cu linguriță de la SRI demonstrează că tovarășul colonel Achim avea puțină dreptate. Eu am fost zguduit citind dosarul lui Caraion, pe care l-am idolatrizat. El mă impresionase prin faptul că fusese condamnat la moarte și era o victimă continuă. Îl iubeam și ca poet…

Voce necunoscută din public: Și de ce ați așteptat să moară Doinaș ca să îi publicați dosarul?

Mircea Dinescu: Noi nu am avut dosarul lui Doinaș decât după ce a murit. Dar revin la Caraion. Am găsit în dosarul Caraion – care este sinistru, este de necrezut – ura cu care marele poet a putut să scrie. Sunt două pagini și despre mine, din ’85, când îl vizitam acasă, când mergeam la mare, pescuiam stavrizi și apoi mă duceam și-i duceam stavrideii la ușă. În 1985, pentru că trebuia să îmi apară o carte și mi se cenzurase în organizația de partid, eu am spus că o să-mi pun o pancartă, în curtea Uniunii Scriitorilor, că sunt un scriitor cenzurat într-o țară fără cenzură. În același an există o turnătorie a lui Caraion, la care eu mă confesam, prin care atrăgea atenția Securității. „Domnilor, fiți atenți cu băiatul acesta. E mai prostănac și e capabil să facă orice.“ Dar asta nu e nimic, sunt chestii și mai oribile. În ceea ce-l privește pe Doinaș: întâmplarea face că, de la I.D. Sîrbu, am știut și nu am crezut că Doinaș l-a turnat în pușcărie. Și cum l-a descoperit? Cei care erau luați la interogatoriu din celulă erau detectați ca turnători după fecalele pe care le executau ei mai târziu, pentru că aveau altă culoare. Acolo se mânca mămăligă, iar informatorului, drept recompensă, i se dădea o fripturică. Fripturica apărea la cazanul comun, că putea altfel și avea altă culoare.

Nicolae Balotă: Domnilor, am stat nouă ani și jumătate în pușcărie. Am luat trădare. Am stat în cea mai grea categorie. Nu mi s-a dat voie la lucru. Acestea nu există.

Mircea Dinescu: Aveți stilul ăsta lăcrămos pe care îl are și tovarășul Iliescu. „Ce aveți cu bieții bătrâni? Ce aveți cu Teoctist? Lăsați-l să moară liniștit.“ Noi avem date de la preoți că a fost informator. De ce să-i lăsăm să moară liniștiți? Păi, domnilor, o să murim noi înaintea lor și o să ne îngroape Teoctist.

Nicolae Balotă: Vă rog să mă credeți că este o pledoarie falsă. Nu fals în sensul că este sau nu turnător, ci în lejeritatea cu care se tratează această problemă. Vă dau un exemplu. În dosarul meu întâlnesc, în Cluj, în perioada ’52-’54, unul din prietenii mei și ai lotului nostru, un medic distins. Aflu din dosarul meu că a fost informator. Vreau să vă spun că m-am interesat cu ce au putut să-l șantajeze pe omul acesta, care era un om de caracter. Mergând pe urme am aflat că fusese în tineretul legionar, fusese în frățiile de cruce. Așa a putut probabil să fie șantajat o viață întreagă. Să mergem și în cazul lui Doinaș la fel. Nu este o chestiune de lăcrimare. Nu ne putem mulțumi cu jumătăți de afirmații. Lăcrămos este a spune: „ce păcat că tocmai Doinaș“. Nu! Mergi la adevăr, dovedește prin documente și încearcă să înțelegi.

Andrei Pleșu: Domnule profesor, suntem pregătiți să vă livrăm adevărul. Întâi un răspuns telegrafic pentru doamna din spate care întreabă de ce am așteptat să moară Doinaș ca să facem dezvăluirea asta. Noi nu am făcut o anchetă Doinaș. Nu am cerut dosarul lui Doinaș. Nu aveam nici un motiv legal să o facem și multora dintre noi nu ne-ar fi trecut prin cap să deschidem această anchetă. Dosarul Doinaș a apărut prin întâmplarea că Adrian Păunescu și-a cerut dosarul propriu. Conform legii l-a văzut și conform legii a cerut să se deconspire turnătorii. Este dreptul lui legal. CNSAS și-a făcut obligațiunea de a răspunde acestei solicitări și a descoperit, din păcate, că unul din turnători era Ștefan Augustin Doinaș. Ulterior, pentru că au apărut solicitări, pentru că a apărut acest frison public în legătură cu el am făcut cercetările de rigoare, și domnul Patapievici are în față un maldăr de infomații despre acest caz trist.

Vreau acum să profit de ocazie ca să spun și eu câteva lucruri despre toată această problematică. Toată lumea a văzut emisiunea de aseară cu C.T. Popescu. Eu tocmai am venit din Germania și cel mai spectaculos mod de a intra în România este să pici de la aeroport pe o emisiune cu C.T. Popescu. Am vrut să dau telefon, deși eu nu sunt un gen care sună la televiziune. Dar mă apucaseră toate bâțâielile imaginabile, pentru că se spuneau lucruri extraordinare acolo și despre ele vreau să vorbesc rapid. În legătură cu sensul CNSAS-ului. Acest sofism care se face în permanență cu bună credință – „ni-l dați pe Doinaș și Păunescu este pe culmile carierei publice?“. CNSAS-ul nu este un vidanjor național. CNSAS-ul nu se ocupă de marii mâncători de rahat ai epocii Ceaușescu, nu se ocupă de ăia care au furat cartofi, de cei care au făcut afaceri, de nepoții Comitetului Central.

(va urma)

(continuare din pagina I)

atît de enorme, încît reiese clar că dacă Crăciunaș a semnat un angajament cu Securitatea ca să poată, în sfîrșit, fugi din țară, el nu s-a ținut de cuvînt. Nu e decît un mic exemplu de colosală cacealma ce s-a organizat în jurul dosarelor Securității.
Publicarea numelor foștilor securiști e o primă măsură sanitară, dar insuficientă. Trebuie dusă lupta mai departe pînă se va obține livrarea tuturor arhivelor Securității unui organism independent.
Dar nu e oare o luptă cu morile de vînt atîta timp cît sînt Ion Iliescu și Adrian Năstase cu al lor PSD la putere? Lor puțin le pasă de agitația noastră de cînd sînt siguri că vom intra oricum în NATO și în UE. Noi, însă, să ne dăm seama că eventuala noastră integrare în aceste structuri internaționale nu e de ajuns ca să ne vindecăm – să încetăm de a fi ultimul vagon al Europei!
Mare a fost dibăcia lui Ion Iliescu, cînd privim retrospectiv:
– nu se știe nici azi, după 14 ani, cum a preluat puterea în Decembrie ’89; cine au fost „teroriștii lui Ceaușescu“; de ce au murit atunci sute de tineri la București și în mai multe orașe din provincie;
– el e singurul șef de stat sau de guvern din fostele țări satelite care s-a grăbit să semneze un tratat cu Moscova;
– el e responsabil de întîrzierea „demarării“ noastre economice, cu lozinca vicleană „Nu ne vindem țara!“ destinată doar să permită acapararea întregului aparat economic al țării de către fosta nomenclatură;
– el a chemat de 4 ori pe mineri ca să „dea pe brazdă“ pe bucureșteni, terorizînd pe opozanții virtuali prin metode ca în primii ani ai instalării comunismului în țările satelite…

Deodată, în timpul celor 4 ani ai lui de „vaci slabe“, îi cade fisa! Ceea ce alții au înțeles de zeci de ani – cel mai tîrziu de la criza din Cuba din 1962 – anume că SUA sînt de acum hegemonice în lume, el a înțeles de-abia atunci. Și hop! – iute să sărim și noi în luntre ca să nu ne înecăm! Crede el că i-a păcălit pe americani? Nicicum. Dar dacă ei văd că noi tot pe el îl alegem, ce să facă? Cu el și cu ai lui trebuie să trateze.
În încheiere, să vă spun o poveste – o poveste adevărată, ca un fel de pildă: în ajunul izbucnirii celui de-al doilea război mondial, generalul Weigand, cel care va fi chemat în iunie 1940, la „ora 24 fără 5“, ca să salveze armata franceză în derută, discuta aprig cu un coleg, el fiind indignat că ostașul francez e murdar, mai murdar decît soldatul german. Colegul, ridicînd din umeri, zice: „Ei! Tot i-am bătut pe nemți în 1914-1918“. „Da, replică Weigand, dar i-am bătut nu fiindcă sîntem murdari, ci cu toate că sîntem murdari!“… Așa și cu noi azi: vom intra în Europa nu fiindcă sîntem guvernați de PSD, ci cu toate că sîntem guvernați de PSD.
Dar ca să priceapă asta rumânul pînă la alegeri…

Neagu DJUVARA

Anunț deosebit de important!

Români, lăsați Internetul și telefoanele deschise! Urmează denunțuri importante pentru noi toți. Dacă aveți date despre securiști și despre turnători, vă rugăm să ni le faceți cunoscute la: secu@catavencu.ro sau la tel. 314.02.35 sau fax 314.02.58 Datele însoțite de probe vor primi aprecieri suplimentare. Vă mulțumim de colaborare. Dumneavoastră, nu foștilor colaboratori!

Evoluția aparatului Securității, între 1948-1989

Creată în 1948, sub denumirea Direcția Generală a Securității Poporului, structura aparatului avea zece direcții: I – Informații interne; II – Contrasabotaj; III – Contrainformații penitenciare și miliție; IV – Contrainformații militare; V – Cercetări penale; VI – Paza guvernului; VII – Tehnică; VIII – Cadre; IX – Politică, responsabilă de puritatea partidului; X – Administrativă și contabilitate, la care se adăugau cele regionale. În 1951 aparatul a fost restructurat pe 12 direcții, marcate cu verzale în ordine alfabetică, sub denumirea Direcția Generală a Securității Statului. Direcțiile nou create au fost: D – Transporturi și F – Filaj și investigații. O nouă restructurare din 1956 duce la redimensionarea aparatului pe nouă direcții și șase servicii. Direcția dispărută este cea Politică. Serviciile sunt: B – Contrainformații radio; C – Evidența operativă; D – Internări deținuți; F – Controlul corespondenței; H – Cifru; K – Contrainformații penitenciare și miliție; T – Tehnic-operativ. Între 1973-1989 Departamentul Securității Statului a fost restructurat pentu ultima oară, pe șase direcții: I – Informații interne; II – Contrainformații economice; III – Contraspionaj; IV – Contrainformații militare; V – Securitate și gardă; VI – Cercetări penale. La acestea se adăuga Comandamentul pentru tehnică operativă și transmisiuni (T), cu patru unități speciale, Unitatea de filaj și investigații (F), Centrul de informatică și documentare, Serviciul de apărare a secretului de stat (C) și Serviciul de dezinformare a centrelor de spionaj (D). După defectarea lui Pacepa, din 1979, Centrala spionajului și-a schimbat denumirea din Direcția de Informații Externe, în Centrul de Informații Externe.

Institutul Român de Istorie Recentă (IRIR), *Academia Cațavencu* și Fundația „Gheorghe Ursu“ desfășoară un program de cercetare privind cadrele fostei Securități (1949-1989). Persoanele care au avut acces până în prezent la propriile dosare de urmărire informativă și sunt în posesia acestora (cópii xerox) sunt rugate să pună aceste documente la dispoziția noastră. De asemenea, așteptăm și securiști care vor să se autodenunțe. Dosarele pot fi expediate pe adresa IRIR, strada Matei Voievod nr. 18, sector 2, București. Informații la telefon (021) 252.75.56, 252.75.57 sau irir@euroweb.ro. Vă rugăm să ne comunicați și adresele unde puteți fi contactați de către cercetătorii IRIR pentru informații suplimentare. Cercetătorii care lucrează la acest proiect și care pot fi contactați la IRIR sunt: Sorin Cucerai, Armand Goșu, Stejărel Olaru. Coordonatorul proiectului este Marius Oprea, de la Institutul Român de Istorie Recentă.

FUNDAȚIA Ursu GHEORGHE URSU

ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE

IRIR

Institutul Român de Istorie Recentă